

DE BRIEF AAN DE GALATEN

www.trustingthelord.com

Hoofdstuk 1

Gal.1:1: Paulus, een apostel, (geroepen niet van mensen, noch door een mens, maar door Jezus Christus, en God den Vader, Die Hem uit de doden opgewekt heeft),

Hij zegt hier dus dat hij zijn gezag rechtstreeks van Jezus Christus heeft ontvangen. Maar welke informatie geeft hij nog meer in dit vers? Het is eigenlijk dezelfde informatie die hij geeft in de eerste vier verzen van de brief aan de Romeinen waar hij dat identificeert als “het evangelie van God”.

Met andere woorden, het is het getuigenis van God aangaande zijn zoon, Jezus Christus, die, naar het vlees, geboren is uit de maagd Maria, van het zaad Davids. Maria is een rechtstreekse afstammeling van David, Koning van Israël. “Die krachtelijk bewezen is te zijn de Zoon van God, naar den Geest der heiligmaking, uit de opstanding der doden” (Rom.1:4). Waar is nu de informatie te vinden die behoort tot het “evangelie van God”? In de Schriften van de profeten.

“Rom.1:2: (Hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften).

Wanneer hij verwijst naar de heilige Schriften dan is dat een verwijzing naar de Hebreeuwse Schriften van het “oude testament” en naar de ontelbare profetieën met betrekking tot Jezus Christus. Het is met name een verwijzing naar hetgeen David in de psalmen heeft gezegd:

“Psalm 2:7: Ik zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd.

Jezus Christus is door GOD GEGENEREERD in de opstanding, de eerstgeborene uit de doden. WEDERGEBOREN. “Hetgeen uit het vlees geboren is, dat is vlees; en hetgeen uit den Geest geboren is, dat is geest” (Joh.3:6) volgens Johannes hoofdstuk drie; dit gaat dus over “het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes” waarover Paulus spreekt in Titus 3:5 en dat gebeurde in de opstanding van Jezus Christus.

“Gal.1:2: En al de broeders, die met mij zijn, aan de Gemeenten van Galatie:

De gemeenten van Galatië kan een verwijzing zijn naar degenen tot wie Paulus en Barnabas gepredikt hebben ten tijde van Handelingen dertien en veertien. Sommigen denken dat dat het geval is terwijl er anderen zijn die geloven dat, omdat Galatië voor de eerste keer bij naam wordt genoemd in Handelingen 16:6 dat Paulus toen zijn eerste reis maakte naar wat toen genoemd werd “Galatië”. Als dat het geval is dan is dat een sterke aanwijzing voor de woorden in Gal.1:7: “Daar er geen ander is (evangelie)” en een sterke reden voor eerder een latere dan een eerdere datum dat het boek is geschreven.

Paulus maakt een tweede reis naar hetzelfde gebied, dat wordt genoemd in Handelingen 16, ten tijde van Handelingen 18 nadat hij het “het feest had gehouden” (Hand.18:21) in Jeruzalem ten tijde van Handelingen 18:22. Als Paulus in die tijd een “tempel visioen” heeft

gehad met betrekking tot het feit om “ver weg” te worden gezonden naar de Heidenen dan zou een waarschijnlijke moment zijn, voor het schrijven, op of na Hand.18:22.

Paulus en Barnabas verlieten Antiochië, in Syrië, en gingen eerst naar het eiland Cyprus en predikten in de synagogen van de Joden. Johannes Markus was toen bij hen.

Toen ze over het eiland Cyprus gingen vonden ze een Jood genaamd Bar-jezus, hetgeen betekent “zoon van Jehovah Redder”, die bij de stadhouder Sergius Paulus was, en hij probeerde Sergius Paulus te verhinderen om naar Paulus te luisteren. In deze ontmoeting werd de Jood verhard en de Heiden werd gered. Dit is een type van de verharding van Israël waar Paulus over spreekt in Rom.11:25, dat: “...de verharding voor een deel over Israel gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn”.

Van Cyprus gingen ze naar Perge, in Pamfylië, en Johannes Markus ging bij hen vandaan en ging terug naar Jeruzalem. Later zegt Paulus dat Johannes Markus “met hen niet was gegaan tot het werk”, en dat bleek een bron van verdeeldheid te worden tussen Paulus en Barnabas ten tijde van Handelingen 16. En van Perge gingen ze naar Antiochië in Pisidië en daarna naar Iconium en Lystre en Derbe. Er wordt naar verwezen als “de steden van Lycaonia”.

Maar hij zegt: “en al de broeders, die met mij zijn” (Gal.1:2). Dit kan betekenen dat Paulus op dat tijdstip te Antiochië was. In Gal.1:21 verwijst Paulus naar een eerdere tijd en zegt: “Daarna BEN IK GEKOMEN in de gewesten van Syrië en van Cilicie”. Antiochië in Syrië. Ook in vers elf van hoofdstuk twee spreekt hij over een tijd dat PETRUS WAS GEKOMEN naar Antiochië. De brief aan de Galaten kan dus geschreven zijn vanuit Antiochië.

“Gal.1:3: Genade zij u en vrede van God den Vader, en onzen Heere Jezus Christus;

“Gal.1:4: Die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze wereld, naar den wil van onzen God en Vader;

“Gal.1:5: Denwelken zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid. Amen.

In vers één hebben we dus het evangelie van God. Hier hebben we de heerlijkheid van de Heer in de opstanding, de genade van God en de vrede met God, en het feit dat hij zichzelf heeft gegeven voor onze zonden met als reden dat hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze wereld. Wat hebben we hier dus? In principe een samenvatting van het evangelie van Paulus, het EVANGELIE VAN CHRISTUS. We hebben de prediking van Jezus Christus naar de openbaring der verborgenheid “.....die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest” (Rom.16:25).

“Gal.1:6: Ik verwonder mij, dat gij zo haast wijkende van dengene, die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie;

“dengene, die u in de genade van Christus geroepen heeft” is God. Herinnert u zich wat Paulus zei in de brief aan de Romeinen?

“Rom.8:28: En wij weten, dat dengenen, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk dengenen, die naar Zijn voornemen geroepen zijn.

Deze mensen zijn dus geroepen, door het evangelie van Paulus, IN DE GENADE VAN CHRISTUS. Er is verschil tussen het geroepen worden IN de genade van Christus en het geroepen worden TOT de genade van Christus. Paulus werd geroepen IN genade, Petrus werd geroepen TOT genade:

“1Petrus 1:13: Daarom opschortende de lenden uws verstands, en nuchteren zijnde, hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus.

Met andere woorden, de “kleine kudde” in de bediening van Petrus, werd geroepen tot genade, en hun geloof was op proef. De boodschap van Petrus was consequent: *“Maar wie volharden zal tot het einde, die zal zalig worden”*. (Matth.24:13). Het evangelie van het koninkrijk, het evangelie van de besnedenen, TOT de besnedenen. Paulus zegt dus: *“TOT EEN ANDER EVANGELIE”*.

Religie leert dat dit betekent dat het een VALS EVANGELIE is. Met andere woorden, religie zegt dat er slechts één evangelie is, het is altijd en overal hetzelfde evangelie, Genesis tot en met Openbaring. Maar er is NIET ZO’N UITDRUKKING als: “VALS EVANGELIE” in de bijbel. Het staat er gewoon niet in. De bijbel zegt wel dat er “valse christussen, valse broeders, valse profeten, valse leraren, valse profeten en valse getuigen” zijn. Maar nergens in de bijbel wordt de uitdrukking “VALS EVANGELIE” gevonden.

Het is een ANDER evangelie maar niet een VALS evangelie. Het “evangelie der besnedenen”, door Petrus en de anderen van de Twaalven gepredikt, is een heel reëel en geldig evangelie, maar het is een ANDER evangelie. Het is niet hetzelfde evangelie als Paulus predikte. Het is een legitiem evangelie en het bestond en de mensen die betrokken waren bij het evangelie van het koninkrijk waren, gedurende de periode van het boek Handelingen, levend en wel in de dagen van Paulus. Het Koninkrijks evangelie werd gepredikt door Johannes de Doper, door de Heere Jezus Christus zelf, en door de 12 apostelen zowel VÓÓR ALS NA de dood van Christus. Het Koninkrijks evangelie was het enige evangelie dat werd gepredikt gedurende de beginjaren, gedurende het eerste gedeelte van het boek Handelingen. Hun GROTE OPDRACHT was om de gehele wereld in te gaan om ALLE VOLKEN te onderwijzen, en de prediking van Petrus had ten doel om het volk Israël voor te bereiden om een “koninkrijk van priesters en een heilig volk” te zijn.

Maar toen de Heer verscheen aan Paulus op de weg naar Damascus en aan Paulus: “het evangelie dat ik predik” gaf, toen werd het evangelie van het Koninkrijk een ANDER EVANGELIE. Het is niet het evangelie van Paulus maar het EVANGELIE VAN CHRISTUS.

“Gal.1:7: Daar er geen ander is; maar er zijn sommigen, die u ontroeren, en het Evangelie van Christus willen verkeren.

Alleen het evangelie van Paulus wordt aangegeven met de speciale uitdrukking: HET EVANGELIE VAN CHRISTUS. Paulus gebruikt de uitdrukking “evangelie van Christus” elf keer. Eens zei hij dat hij naar Troas ging om “het evangelie van Christus” te prediken. Alleen Paulus gebruikt de uitdrukking “het evangelie van Christus” en hij noemt het MIJN EVANGELIE. Hij zegt niet “ons evangelie” of “het evangelie dat Petrus predikte in Handelingen twee”. Hij zegt in Rom.16:25 dat God in staat is om u te bevestigen naar MIJN EVANGELIE. Het EVANGELIE VAN CHRISTUS is het evangelie van Paulus.

Vers zeven laat ons zien dat er een verschil is tussen hetgeen de twaalfen predikten en hetgeen Paulus predikt. Het evangelie van het Koninkrijk is niet HETZELFDE als het evangelie van Christus. Ze werden verwijderd van het evangelie van Christus naar een ANDER evangelie.

Dat werpt de vraag op: hoeveel EVANGELIEËN zijn er in de bijbel? Religie zegt dat het er slechts één is. We weten dat de 12 apostelen ongeveer drie jaren het evangelie van het koninkrijk predikten. Ze genazen de zieken, wekten doden op, reinigden melaatsen en dreven duivelen uit, predikende het evangelie van het Koninkrijk, maar toen de tijd voor de Heer was gekomen om naar Jeruzalem te gaan om gekruisigd te worden en, na drie dagen en drie nachten, opgewekt te worden uit de doden, geloofden ze dat niet en ze wisten er helemaal niets van. U ziet dat duidelijk in de reactie van Petrus in Mathh.16:21-22 en in hetgeen Lukas schrijft in Lukas 18:31-34. Ze wisten heel gewoon niets van het kruis van Christus.

Zelfs na de opstanding van Christus, in Johannes 20:9, kenden ze niet de schrift dat hij moest opstaan uit de doden. Het spreekt vanzelf dat het evangelie van het Koninkrijk NIET het evangelie uwer zaligheid is omdat uw zaligheid AFHANKELIJK IS van de dood, begrafenissen en opstanding van Christus. Inderdaad vindt u in de concordantie van Strong ongeveer 15 verwijzingen naar "HET EVANGELIE VAN" iets. Alle nieuws is niet hetzelfde nieuws en alle evangelieën zijn niet hetzelfde evangelie.

Hier, in Galaten één vers 6 en 7, zijn twee evangelieën. Dezelfde twee evangelieën worden geïdentificeerd in Gal.2:7. Er zijn vele "éenen" in de bijbel. Hoofdstuk vier van de brief aan de Efeziërs noemt er zeven: één lichaam, één Geest, één hoop, één Heer, één geloof, één doop, en één God. Maar ER WORDT NIET GEZEGD één evangelie. Het is zeer belangrijk dat we 2Tim.2:15 gebruiken om het woord der waarheid recht te snijden.

"Gal.2:7: Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;

We willen er ook op wijzen dat het woord DER (van de) niet dezelfde betekenis heeft als het woord TOT, net zoals het niet dezelfde betekenis heeft als het woord IN. Het geloof VAN Christus is niet hetzelfde als geloof IN Christus, en het evangelie DER besnedenen is niet hetzelfde als te zeggen het evangelie AAN de besnedenen. Dat is belangrijk omdat we in hoofdstuk twee zullen zien dat het evangelie VAN (der) iets was toebetrouwd aan Petrus en het evangelie VAN (der) iets anders was toebetrouwd aan Paulus. Het zijn verschillende boodschappen.

*"Gal.1:8: Doch al ware het ook, dat wij, of een engel uit den hemel u een Evangelie verkondigde, buiten hetgeen **wij u verkondigd hebben**, die zij vervloekt.*

*"Gal.1:9: Gelijk wij te voren gezegd hebben, zo zeg ik ook nu wederom: Indien u iemand een Evangelie verkondigt, **buiten hetgeen gij ontvangen hebt**, die zij vervloekt.*

Het is duidelijk dat het hier om een evangelie gaat dat Paulus, en zijn medewerkers, verkondigden. Niemand anders heeft dat eerder verkondigd. Petrus predikte, in Handelingen twee, drie, vier, vijf en verder, de dood, begrafenissen en opstanding van Jezus Christus. Maar hij predikte niet dezelfde boodschap die Paulus predikte tot deze Galaten. Het was een ander evangelie en het was niet hetzelfde evangelie. Daarom zegt Paulus:

“Gal.1:10: Want predik ik nu de mensen, of God? Of zoek ik mensen te behagen? Want indien ik nog mensen behaagde, zo ware ik geen dienstknecht van Christus.

Paulus zou bepaalde mensen ten zeerste behaagd hebben als hij het prediken van de besnijdenis, en het houden van de wet van Mozes, had voortgezet. Het evangelie der besnedenen, een ANDER evangelie, gepredikt door Petrus en de anderen van de twaalven, bevat besnijdenis en het houden van de wet. Ze voerden ALLE DINGEN uit die de Heer hun had opgedragen.

“Matth.28:19 en 20: lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. 20 En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen.

Onder de dingen die de Heer hen beval was ook dit:

“Matth.23:2: Zeggende: De Schriftgeleerden en de Farizeen zijn gezeten op den stoel van Mozes;

“Matth.23:3: Daarom, al wat zij u zeggen, dat gij houden zult, houdt dat en doet het; maar doet niet naar hun werken; want zij zeggen het, en doen het niet.

Toen dus drieduizend mensen Petrus hoorden prediken in Handelingen twee, bekeerden ze zich tot Christus, werden gedoopt, en:

“Hand.2:42: En zij waren volhardende in de leer der apostelen, en in de gemeenschap, en in de breking des broods, en in de gebeden.

Er was EEN ANDER EVANGELIE dat Paulus NIET tot deze Galaten predikte. Het werd genoemd het evangelie der besnedenen, het was toebetrouwd aan Petrus, en het omvatte besnijdenis en het houden van de wet, zoals in:

“Hand.21:17: En als wij te Jeruzalem gekomen waren, ontvingen ons de broeders blijdelijk.

“Hand.21:18: En den volgenden dag ging Paulus met ons in tot Jakobus; en al de ouderlingen waren daar gekomen.

“Hand.21:19: En als hij hen gegroet had, verhaalde hij van stuk tot stuk, wat God onder de heidenen door zijn dienst gedaan had.

“Hand.21:20: En zij, dat gehoord hebbende, loofden den Heere, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoevele duizenden van Joden er zijn, die geloven; en zij zijn allen ijveraars van de wet.

Heeft u zichzelf ooit afgevraagd waarom Paulus Timotheüs heeft besneden, zijn hoofd heeft geschoren, een eed afgelegd, Joodse feestdagen heeft gehouden en nog andere dingen deed? Het was vanwege de Joden. Er waren op dat moment Joodse koninkrijks gelovigen en ze ijverden voor de wet.

Een andere reden waarom Paulus zulke dingen zou hebben gedaan is vanwege het OVERBLIJFSEL in Romeinen 11. Israël was gevallen, en door hun val was de zaligheid tot de Heidenen gekomen om hen tot jaloersheid te verwekken. Paulus, predikende het evangelie

van Christus, hij noemt het MIJN EVANGELIE, predikt hoofdzakelijk in Galatië, tot de Galaten, eerst de Jood en ook de Griek. Hij predikt MIJN EVANGELIE, niet het evangelie van Petrus. Waar kwam het evangelie van Paulus vandaan?

“Gal.1:11: Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens.

“Gal.1:12: Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

Met andere woorden, het evangelie dat Paulus predikte aan de Galaten was niet iets wat hij had geleerd van mensen. Het was niet iets waarin hij onderwezen was. Ook ontving hij het niet van een mens. Het kwam door rechtstreekse openbaring van Jezus Christus. Paulus zegt dat hetgeen hij overgegeven heeft ook hetgeen is wat hij HEEFT ONTVANGEN:

“1Kor.15:3: Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;

“1Kor.15:4: En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

Paulus was dus de eerste mens op deze planeet die het feit predikte dat Christus was gestorven voor de zonden der mensen. Dit echter niet alleen maar dat was het eerste en belangrijkste feit dat hij de mensen aanbood toen hij predikte. Paulus ging naar de synagogen der Joden om te bewijzen dat Jezus de Christus IS, dat is het evangelie van God, en dan vertelde hij hen wat Christus voor hun had gedaan, dat hij stierf voor hun zonden. Dat was een verborgenheid. Het was het WAAROM van het kruis. God zweeg over de betekenis van het kruis totdat Jezus Christus het openbaarde aan Paulus. Dit verschilt totaal van de boodschap aan de Hebreëen:

“Hebr.2:1: Daarom moeten wij ons te meer houden aan hetgeen van ons gehoord is, opdat wij niet te eniger tijd doorvloeien.

“Hebr.2:2: Want indien het woord, door de engelen gesproken, vast is geweest, en alle overtreding en ongehoorzaamheid rechtvaardige vergelding ontvangen heeft;

“Hebr.2:3: Hoe zullen wij ontvlieden, indien wij op zo grote zaligheid geen acht nemen? dewelke, begonnen zijnde verkondigd te worden door den Heere, aan ons bevestigd is geworden van degenen, die Hem gehoord hebben;

Zoals u ziet hadden deze Hebreëen een boodschap die aan hun was bevestigd door ANDEREN die Hem gehoord hadden. Dat was niet Paulus want Paulus hoorde de Heer door rechtstreekse openbaring.

“Gal.1:13: Want gij hebt mijn omgang gehoord, die eertijds in het Jodendom was, dat ik uitnemend zeer de Gemeente Gods vervolgde, en dezelve verwoestte;

“Gal.1:14: En dat ik in het Jodendom toenam boven velen van mijn ouderdom in mijn geslacht, zijnde overvloedig ijverig voor mijn vaderlijke inzettingen.

“Gal.1:15: Maar wanneer het Gode behaagd heeft, Die mij van mijner moeders lijf aan afgezonderd heeft, en geroepen door Zijn genade,

“Gal.1:16: Zijn Zoon in mij te openbaren, opdat ik Denzelven door het Evangelie onder de heidenen zou verkondigen, zo ben ik terstond niet te rade gegaan met vlees en bloed;

Paulus zegt dat hij was “van mijner moeders lijf aan afgezonderd”, voor een speciaal werk volgens Handelingen 13:

“Hand.13:2: En als zij den Heere dienden, en vastten, zeide de Heilige Geest: Zondert Mij af beiden Barnabas en Saulus tot het werk, waartoe Ik hen geroepen heb.

Dat werk bleek de bediening van Paulus te zijn. Er is een fascinerende passage in het boek Jesaja:

“Jes.49:1: Hoort naar Mij, gij eilanden! en luistert toe, gij volken van verre! De HEERE heeft Mij geroepen van den buik af, van Mijner moeders ingewand af heeft Hij Mijn Naam gemeld.

Lees nu vers zes:

“Jes.49:6: Verder zeide Hij: Het is te gering, dat Gij Mij een Knecht zoudt zijn, om op te richten de stammen van Jakob, en om weder te brengen de bewaarden in Israel; Ik heb U ook gegeven tot een Licht der heidenen, om Mijn heil te zijn tot aan het einde der aarde.

De reden nu dat het fascinerend is, is het volgende. Zie wat er gebeurde toen Paulus en Barnabas predikten in Antiochië van Pisidië:

“Hand.13:42: En als de Joden uitgegaan waren uit de synagoge, baden de heidenen, dat tegen den naasten sabbat hun dezelfde woorden zouden gesproken worden.

Paulus heeft dus gepredikt in de synagoge. Er waren Joden in de synagoge en er waren eveneens Heidenen in de synagoge. Zij waren God-vrezende Heidenen. Ze worden in de Statenvertaling van 1977 en eerdere vertalingen geïdentificeerd als Grieken, en ze wilden meer horen:

“Hand.13:43: En als de synagoge gescheiden was, volgden velen van de Joden en van de godsdienstige Jodengenoten Paulus en Barnabas; welke tot hen spraken, en hen vermaanden te blijven bij de genade Gods.

“Hand.13:44: En op den volgenden sabbat kwam bijna de gehele stad samen, om het Woord Gods te horen.

Merk op dat de VOLGENDE SABBAT veel mensen bijeen kwamen, ze kwamen naar de synagoge om het woord van God te horen.

“Hand.13:45: Doch de Joden, de scharen ziende, werden met nijdigheid vervuld, en wederspraken, hetgeen van Paulus gezegd werd, wedersprekende en lasterende.

Hier is het waar u een directe verbinding kunt maken tussen de passage in Jesaja en het komen van Saulus van Tarsen:

“Hand.13:46: Maar Paulus en Barnabas, vrijmoedigheid gebruikende, zeiden: Het was nodig, dat eerst tot u het Woord Gods gesproken zou worden; doch nademaal gij hetzelfde verstoot, en uzelfen des eeuwigen levens niet waardig oordeelt, ziet, wij keren ons tot de heidenen.

“Hand.13:47: Want also heeft ons de Heere geboden, zeggende: Ik heb u gesteld tot een licht der heidenen, opdat gij zoudt zijn tot zaligheid, tot aan het uiterste der aarde.

Dit gedeelte is een citaat uit Jesaja 49:6.

Paulus zegt dus dat het NODIG was dat het woord van God EERST gesproken moest worden tot de Joden. Waarom? Omdat de Jood de EERSTE was, hij was op de voorgrond door het gehele boek Handelingen heen. Dat is het waarom hij het evangelie van Christus predikte, eerst aan de Jood maar ook aan de Griek.

“1Kor.1:24: Maar hun, die geroepen zijn, beiden Joden en Grieken, prediken wij Christus, de kracht Gods, en de wijsheid Gods.

Er worden dus twee groepen geroepen. Joden en Grieken. Alle Heidenen zijn geen Grieken. En wanneer Paulus citeert uit Jesaja 49 en zegt “we gaan naar de Heidenen” betekent dat niet dat God zijn volk, dat hij voorheen kende, heeft verlaten. Eigenlijk betekent dit niet eens dat Paulus zich wendt tot de Heidenen de “ver hier vandaan”, afgoden aanbeddende Heidenen zoals de Efeziërs waren. Als hij zegt “we keren ons tot de Heidenen” tegen wie zegt hij dat dan? Hij zegt het tot de Joden. Wie zijn dan de Heidenen waarheen hij zich gaat wenden? Dat zijn de God-vrezende Heidenen die gekomen waren om het woord van God te horen. De Heidenen tot wie Paulus zich wendt zijn degenen die de God van Abraham vrezen. Mensen die IN de verbonden der belofte zijn, ze zijn er geen vervreemden van. En ze worden consequent geïdentificeert als Grieken.

“Gal.1:17: En ben niet wederom gegaan naar Jeruzalem, tot degenen, die voor mij apostelen waren; maar ik ging henen naar Arabie, en keerde wederom naar Damaskus.

“Gal.1:18: Daarna kwam ik na drie jaren weder te Jeruzalem om Petrus te bezoeken, en ik bleef bij hem vijftien dagen.

Wanneer hij zegt dat hij opging om Petrus te zien dan houdt dat in dat hij opging naar Petrus om zichzelf aan Petrus bekend te maken. Hij zegt dat hij vijftien dagen bij hem bleef.

“Gal.1:19: En zag geen ander van de apostelen, dan Jakobus, den broeder des Heeren.

Met andere woorden, hij zag niemand anders van de twaalven, wel zag hij Jakobus, de broeder des Heeren, en we weten dat, ten tijde van Handelingen 15, Jakobus naar voren was gekomen als de leider van de gemeente te Jeruzalem en dat Petrus naar een andere plaats ging. Over die andere plaats zegt de bijbel verder niets. Hier volgt het verslag vanuit de bijbel wat gebeurde onmiddellijk na de bekering van Saulus of Paulus:

“Hand.9:19: Velen ook dergenen, die ijdele kunsten gepleegd hadden, brachten de boeken bijeen, en verbrandden ze in aller tegenwoordigheid; en berekenden de waarde derzelve, en bevonden vijftig duizend zilveren penningen.

“Hand.19:20: Alzo wies het Woord des Heeren met macht, en nam de overhand.

“Hand.19:22: En als hij naar Macedonie gezonden had twee van degenen, die hem dienden, namelijk Timotheus en Erastus, bleef hij zelf een tijd lang in Azie.

In Gal.1:17 zegt Paulus dat hij naar Arabië ging. We weten niet hoelang hij in Arabië bleef. De Heer hield Paulus lang genoeg in Arabië om Paulus enige dingen te leren. Vergeet niet dat de Heer de 12 apostelen gedurende drie jaren onderwees. Paulus werd, door de Heer, blijkbaar op dezelfde wijze onderwezen.

“Hand.9:23: En als vele dagen verlopen waren, zo hielden de Joden te zamen raad, om hem te doden.

“Hand.9:24: Maar hun lage werd Saulus bekend; en zij bewaarden de poorten, beide des daags en des nachts, opdat zij hem doden mochten.

Kan het zijn dat ze in hinderlaag liggen om hem te doden vanwege iets dat hij predikt? We weten dat hij Christus predikte in de synagogen, maar predikte hij ook: eerst de Jood maar ook de Griek? Predikt hij ook de rechtvaardiging door het geloof in Christus zonder de werken van de Wet? Hij zegt, in 1Tim.1:16 dat hij DE VOORNAAMSTE en het VOORBEELD is, en we weten dat hij niet “op de weg tot bekering” was. Hij was op de weg naar Damascus om mensen te arresteren vanwege hun geloof in Christus, niet om zich bij de gemeente te voegen. We weten zeker dat hij heeft gepredikt maar we zien eerst in Handelingen 13 het verslag de eerste prediking.

“Gal.1:20: Hetgeen nu ik u schrijf, ziet, ik getuig voor God, dat ik niet lieg!

“Gal.1:21: Daarna ben ik gekomen in de gewesten van Syrie en van Cilicie.

De regio's van Syrië zijn plaatsen als Damascus en Antiochië, en Cilicië is waar Tarsen ligt, de woonplaats van Paulus. Toen Barnabas van Jeruzalem naar Antiochië kwam is dat de plaats waar hij naar toe gaat en Paulus vindt:

“Hand.11:23: Dewelke, daar gekomen zijnde, en de genade Gods ziende, werd verblijd, en vermaande hen allen, dat zij met een voornemen des harten bij den Heere zouden blijven.

Wat betekent het dat hij daar “de genade Gods ziende”? Het moet betekenen dat deze mensen waren gered uit genade door geloof door de prediking van Paulus toen hij in de regio's kwam van Syrië en Cilicië.

“Hand.11:25: En Barnabas ging uit naar Tarsen, om Saulus te zoeken; en als hij hem gevonden had, bracht hij hem te Antiochie.

“Hand.11:26: En het is geschied, dat zij een geheel jaar samen vergaderden in de Gemeente, en een grote schare leerden; en dat de discipelen eerst te Antiochie Christenen genaamd werden.

Deze mensen werden dus voor het eerst Christenen genoemd. Ze werden zo genoemd nadat Paulus ze had vergaderd en onderwezen heeft gedurende een geheel jaar. Als deze Christenen van hetzelfde soort Christenen zijn dan waartoe Paulus Agrippa bewoog om bijna een Christen te worden,

“Hand.26:28: En Agrippa zeide tot Paulus: Gij beweegt mij bijna een Christen te worden.

dan zijn ze leden van het lichaam van Christus als resultaat van de prediking van Paulus van de genade van God die Barnabas zag en daarna naar Paulus ging zoeken.

Maar voorzover het de bediening van Paulus betreft is er, vanuit de bijbel, geen indicatie dat het de bedoeling van Paulus is geweest om, drie jaar nadat hij was gered, zijn bediening te beginnen te Jeruzalem zoals sommigen dat suggereren. Er is eveneens geen indicatie dat Paulus een visioen heeft gehad in de tempel waarin de Heer hem heeft gezegd dat hij zich moest haasten en snel Jeruzalem verlaten omdat ze het getuigenis van Paulus, betreffende de Heer, niet wilden ontvangen. Met andere woorden, het visioen dat Paulus van de Heer heeft ontvangen aangaande: *“Ga heen, want Ik zal u ver tot de heidenen afzenden”* (Hand.22:21) naar onbekende Heidenen zoals de Efeziërs en de Kolossenzen, is niet eerder gekomen dan ver na Handelingen negen.

Het bijbels getuigenis is overweldigend dat, in plaats van dat hij gedurende de tijd van het boek Handelingen naar Heidenen ging die vreemden waren voor Israël, Paulus NAAR ISRAËL ging, burgers van Israël. Met andere woorden, naar Joden en God-vrezende Heidenen die, in plaats van vreemdelingen van de verbonden der belofte, IN de verbonden der belofte waren. Dat had hier mee te maken:

“Rom.11:5: Alzo is er dan ook in dezen tegenwoordigen tijd een overblijfsel geworden, naar de verkiezing der genade.

“Rom.11:6: En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken; anderszins is de genade geen genade meer; en indien het is uit de werken, zo is het geen genade meer; anderszins is het werk geen werk meer.

De bediening van Paulus aan de Galaten was eerst de Jood en ook de Griek. De Grieken zijn Heidenen die God vreesden. Paulus vond hen in de synagogen der Joden, zoals in dit geval:

“Hand.13:5: En gekomen zijnde te Salamis, verkondigden zij het woord Gods in de synagoge der Joden; en zij hadden ook Johannes tot een dienaar.

“Hand.13:14: En zij, van Perge het land doorgaande, kwamen te Antiochie, een stad in Pisidie; en gegaan zijnde in de synagoge op den dag des sabbats, zaten zij neder.

“Hand.14:1: En het geschiedde te Ikonium, dat zij te zamen gingen in de synagoge der Joden, en alzo spraken, dat een grote menigte, beiden van Joden en Grieken, geloofde.

We weten van Jakobus, tijdens de vergadering tussen Paulus en de Apostelen van het Koninkrijk te Jeruzalem:

“Hand.15:21: Want Mozes heeft er van oude tijden in elke stad, die hem prediken, en hij wordt op elken sabbat in de synagogen gelezen.

Het evangelie van Paulus was dus door rechtstreekse openbaring van Jezus Christus. Er is niet een evangelie van DEZELFDE SOORT. Maar er is een ander evangelie van een ANDER soort. Het onderwerp van het boek aan de Galaten gaat over dat ander evangelie. Het is het evangelie van de besnijdenis dat toebetrouwd is aan Petrus. Paulus schrijft de brief aan de Galaten om iets te weerleggen dat op dat moment gaande was. Ofschoon de nu volgende passage in Handelingen verwijst naar Antiochië, gaat het echter om het zelfde probleem:

“Hand.15:1: En sommigen, die afgekomen waren van Judea, leerden de broederen, zeggende: Indien gij niet besneden wordt naar de wijze van Mozes, zo kunt gij niet zalig worden.

“Hand.15:2: Als er dan geen kleine wederstand en twisting geschiedde bij Paulus en Barnabas tegen hen, zo hebben zij geordineerd, dat Paulus en Barnabas, en enige anderen uit hen, zouden opgaan tot de apostelen en ouderlingen naar Jeruzalem, over deze vraag.

Paulus geeft zijn eigen verslag, van deze vergadering in Jeruzalem, in Galaten twee, daar gaan we straks mee verder in het volgende deel. Maar er is iets zeer belangrijks dat u moet zien in de laatste verzen van hoofdstuk één. Paulus zegt dat hij kwam in de regio's van Syrië en Cilicië.....

Gal.1:22: En ik was van aangezicht onbekend aan de Gemeenten in Judea, die in Christus zijn.

“Gal.11:23: Maar zij hadden alleenlijk gehoord, dat men zeide: Degene, die ons eertijds vervolgde, verkondigt nu het geloof, hetwelk hij eertijds verwoestte.

“Gal.1:24: En zij verheerlijkten God in mij.

Er zijn hier twee belangrijke uitdrukkingen: IN CHRISTUS en HET GELOOF. Paulus zegt dat de gemeenten te Judea IN CHRISTUS waren. Deze uitdrukking, in Christus, hebben niet dezelfde betekenis als het IN HET LICHAAM VAN CHRISTUS zijn. Het is waar dat ze gezien hun verlossing in Christus waren. Alle verlossing is “in Christus”. Alle redding is “in Christus”. “.....,want er is ook onder den hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten zalig worden.(Hand.4:12) volgens Petrus en : Want er is een God, er is ook een Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus” (1Tim.2:5) volgens Paulus. Zo is dus alle redding IN CHRISTUS.

Er waren mensen die vóór Paulus “in Christus” waren. Zoals in:

“Rom.16:7: Groet Andronikus en Junias, mijn magen, en mijn medegevangenen, welke vermaard zijn onder de apostelen, die ook voor mij in Christus geweest zijn.

De gehele gemeente te Jeruzalem, de gehele “kleine kudde” waren in Christus. Met andere woorden, alle drieduizend uit Handelingen twee, de vijfduizend uit Handelingen vier, en de vele duizenden Joden die geloofden in Handelingen 21 zijn aangaande hun verlossing in Christus maar niet positioneel.

Er is in de Hebreeuwse brieven, Hebreeën tot en met Openbaring, geen enkele indicatie dat ze dachten, leerden of geloofden dat ze gedoopt waren DOOR DE GEEST IN HET LICHAAM VAN CHRISTUS. In plaats daarvan verbleven ze “in de wijnstok” om deelgenoot te zijn met Christus ALS hun geloof tenminste niet faalde en ze volharden tot het einde.

“Joh.15:1: Ik ben de ware Wijnstok, en Mijn Vader is de Landman.

“Joh.15:6: Zo iemand in Mij niet blijft, die is buiten geworpen, gelijkerwijs de rank, en is verdord; en men vergadert dezelve, en men werpt ze in het vuur, en zij worden verbrand.

Hier zijn een aantal voorbeelden van hun verblijf in de wijnstok:

“1Petrus 1:9: Verkrijgende het einde uws geloofs, namelijk de zaligheid der zielen.

Nergens zegt Paulus dat het EINDE van uw geloof de redding van uw ziel zal zijn. Maar aan de andere kant, zie eens wat Petrus zegt:

“1Petrus 1:13: Daarom opschortende de lenden uws verstands, en nuchteren zijnde, hoopt volkomenlijk op de genade, die u toegebracht wordt in de openbaring van Jezus Christus.

Paulus werd geroepen en de Galaten werden geroepen IN de genade van Christus. Maar Petrus werd geroepen TOT de genade die nog aan Israël geopenbaard moet worden bij de tweede komst.

Van Jakobus aan de twaalf verstrooide stammen: Geloof zonder werken is dood.

“Jak.2:20: Maar wilt gij weten, o ijdel mens, dat het geloof zonder de werken dood is?

Jakobus, in de context van de verdrukking, MOET werken hebben die samengaan met het geloof om te volharden tot het einde. Daarom:

“Jak.2:24: Ziet gij dan nu, dat een mens uit de werken gerechtvaardigd wordt, en niet alleenlijk uit het geloof?

Paulus verklaart het verschil in rechtvaardiging UIT genade en rechtvaardiging door geloof:

*“Rom.3:30: Nademaal Hij een enig God is, Die de besnijdenis rechtvaardigen zal **uit** het geloof, en de voorhuid **door** het geloof.*

Maar voor Paulus en het lichaam van Christus is het werk gedaan. Wij geloven in het geloof VAN CHRISTUS, niet ons geloof IN Christus en we geloven in het volbrachte werk van het kruis. We zijn geheel gerechtvaardigd door het geloof VAN CHRISTUS, DOOR zijn geloof, zonder werken.

“Rom.3:28: Wij besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet.

“Rom.4:5: Doch dengene, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die den goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid.

De kleine kudde is dus aangaande de verlossing in Christus. Verlossing en verzoening zijn twee verschillende dingen. De dag van verlossing is voor Israël de dag van het Pascha. Ze zijn verlost door het bloed van het Lam van God. Pascha is de veertiende dag van de EERSTE MAAND. De dag van Verzoening is de tiende dag van de ZEVENDE MAAND. Dat is dus waarover Johannes spreekt in 1Joh.1:9:

“1Joh.1:9: Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, dat Hij ons de zonden vergeve, en ons reinige van alle ongerechtigheid.

Dat REINIGEN is de Dag van Verzoening bij de tweede komst van Christus waarin geheel Israël behouden zal worden, Rom.11:26 en 27. Het zijn de zonden van Israël die uitgewist worden volgens Petrus in Handelingen 3:19 en 20, ter vervulling van profetie:

“Zach.13:1: Te dien dage zal er een Fontein geopend zijn voor het huis Davids, en voor de inwoners van Jeruzalem, tegen de zonde en tegen de onreinigheid.

Maar aangaande het lichaam van Christus: wij hebben alreeds totale vergeving van alle zonden zoals in Kol.2:13 en hebben alreeds de verzoening ontvangen:

“Rom.5:11: En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben.

Dus nog eens, IN CHRISTUS betekent niet hetzelfde als in het LICHAAM VAN CHRISTUS. En als u dit begrijpt dan begrijpt u ook als Paulus spreekt over HET GELOOF dat hij eerst verwoestte, dat niet een bewijstekst is voor de religieuzen om te bewijzen dat de schrift “één pot nat” is of dat alles gelijk is, of dat alle evangelieën hetzelfde zijn. Als Paulus spreekt over het verwoesten van HET GELOOF spreekt hij zeer zeker niet over het GELOOF VAN CHRISTUS omdat het geloof van Christus niet verwoest kan worden. Hij probeerde het geloof van de mensen IN CHRISTUS te verwoesten. Alle redding is IN CHRISTUS en alle geloof TER redding moet IN Christus zijn, en een ieder die is gered zal geloof hebben IN Christus en het IS een gemeenschappelijke (=gemene) zaligheid, Judas schreef:

“Judas 1:3: Geliefden, alzo ik alle naarstigheid doe om u te schrijven van de gemene zaligheid, zo heb ik noodzaak gehad aan u te schrijven en u te vermanen, dat gij strijdt voor het geloof, dat eenmaal den heiligen overgeleverd is.

Iets anders aangaande Gal.1:23 is dat het zegt dat: “zij hadden ALLEENLIJK GEHOORD”. Met andere woorden, degenen in de gemeenten van Judea hadden het evangelie van Paulus niet gehoord. Ze hadden alleen gehoord dat Paulus predikte dat Jezus Christus de zoon van God IS. Voorheen ontkende hij dat en nam een ieder gevangen die dat geloofde. Dus niemand in Judea, niemand in Jeruzalem had het evangelie van Paulus gehoord. Dat was de reden dat de Heer hem openbaarde dat hij op moest gaan naar Jeruzalem om hun het evangelie voor te stellen dat hij predikte (Gal.2:2). Hij deed dit echter privé, niet in het openbaar, zoals we dat zullen zien in hoofdstuk twee.

Hoofdstuk 2

Het enige verschil tussen het evangelie van het koninkrijk dat werd gepredikt door Johannes de Doper, Jezus Christus en de twaalven, in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes en het

evangelie dat Petrus predikte in het begin van het boek Handelingen is dat het evangelie van Petrus niet is gedateerd. Met andere woorden, Petrus zegt: “bekering en dopen”. Hij zegt: *“Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen, en Christus komt en alle dingen hersteld worden”*. Maar hij zegt niet wanneer dat zal gebeuren. Met andere woorden, hij predikt het koninkrijk, hij biedt het koninkrijk aan, maar hij zegt niet dat het Koninkrijk NABIJ is.

De reden dat hij niet zegt dat het NABIJ is, is vanwege het antwoord van de Heer op hun vraag in Handelingen één. Op de dag dat de Heer opvoer ten Hemel was de laatste vraag van de discipelen die ze hem stelden deze:

“Hand.1:6: Zij dan, die samengekomen waren, vraagden Hem, zeggende: Heere, zult Gij in dezen tijd aan Israel het Koninkrijk wederoprichten?”

Als u nu zorgvuldig naar zijn antwoord kijkt dan ziet u dat hij geen ruimte laat voor het populaire leerstuk van de “vervangings theologie”, of de leer dat de gemeente in de plaats van Israël is gekomen. Hij beantwoordt hun vraag hier mee:

“Hand.1:7: En Hij zeide tot hen: Het komt u niet toe, te weten de tijden of gelegenheden, die de Vader in Zijn eigen macht gesteld heeft;

Het is dus duidelijk dat het Koninkrijk wederom opgericht zal worden voor Israël. Wij weten niet, en ook Petrus wist niet, de tijden of gelegenheden. In feite schrijft Paulus hetzelfde aan het lichaam van Christus en zegt ons wat wij, dit aangaande, moeten weten:

“1Thess.5:1: Maar van de tijden en de gelegenheden, broeders! hebt gij niet van node, dat men u schrijve.

Dus al de interesse in de gebeurtenissen in de wereld, in relatie tot de vervulling van profetie is, van de kant van de schrijvers en commentatoren, speculatie, het zijn profetie-predikers. Paulus zegt dat het niet nodig is om meer te weten over de details van tijden of gelegenheden. En wat is daar de reden van? Wij moeten ons bekommeren aangaande de prediking van het evangelie, want als de “volheid der Heidenen in gaat” (Rom.11:25), dan gaat de Gemeente omhoog. De “opname” (1Thess.4:13-18) zal dan gebeuren en wij zullen verlost zijn van de toekomstige toorn. (1Thess.1:10).

Maar in de brief aan de Galaten is er voor Paulus een dringend probleem. Het was toen een probleem en het is nog steeds een probleem. Het is een gemengde boodschap. Wat er toen gebeurde bij de Galaten, is wat er nu gebeurt in het merendeel van de fundamentalistische, confessionele Christelijke religies rond de wereld. **Ze mengen WET EN GENADE.**

Het probleem stamde niet af van de leiders van de gemeente te Jeruzalem. Jakobus maakt dat duidelijk in de brief die ze schreven aan de leden van de gemeente van Paulus:

Hand.15:24: Nademaal wij gehoord hebben, dat sommigen, die van ons uitgegaan zijn, u met woorden ontroerd hebben en uw zielen wankelende gemaakt, zeggende, dat gij moet besneden worden, en de wet onderhouden; welken wij dat niet bevolen hadden;

Met andere woorden, “dat sommigen, die van ons uitgegaan zijn” geen opdracht hadden om iemand te instrueren besneden te worden en de wet te houden, want dat is precies wat er

gebeurde. In hoofdstuk twee van de brief aan de Galaten schrijft Paulus over de vergadering die plaats vond in Handelingen 15:

“Gal.2:1: Daarna ben ik, na veertien jaren, wederom naar Jeruzalem opgegaan met Barnabas, ook Titus medegenomen hebbende.

De veertien jaren waarover hij hier spreekt zouden een verwijzing kunnen zijn naar 14 jaren nadat de Heer aan hem is verschenen op de weg naar Damascus. Of het kan een verwijzing zijn naar 14 jaren na de perioden van drie jaren die hij noemt in hoofdstuk één van de brief aan de Galaten. Als dat zo is dan zou dat 17 jaren zijn nadat de Heer voor het eerst aan Saulus/Paulus is verschenen. Dat kan gebeurd zijn aan het einde van 33 na Christus tot ongeveer 36 na Christus. Er zijn bepaalde historische gebeurtenissen die dat redelijk nauwkeurig aangeven, zoals Gallio die de stadhouder was van Achaje in Korinthe.

In Korinthe argumenteerde Paulus, in de synagoge, met de Joden, ze verzetten zich en lasterden, en dus gaat Paulus in het huis van een man dat paalde aan de synagoge, en de Heer verschijnt aan hem in een visioen en zegt hem dat Hij veel volk heeft in deze stad en Paulus predikte daar gedurende anderhalf jaar. Daarna wordt Paulus geconfronteerd met de Joden en ze brachten hem voor de rechterstoel en hij verschijnt voor Gallio de stadhouder van Achaje.

Omdat de Romeinse proconsuls, de afgevaardigden, hun werk begonnen op de eerste juli is het aannemelijk dat Gallio zijn werk is begonnen op 1 juli van het jaar 51 of 52 na Christus. Historische verslaggeving geeft aan dat Gallio blijkbaar niet al te lang in functie is geweest omdat zijn verblijf daar ten einde is gekomen door een aanval van malaria. Er is een verwijzing naar hem, en zijn officiële hoedanigheid in Korinthe, in een inscriptie.

De inscriptie werd ontdekt rond 1885 in Griekenland. Het bevat ongeveer elf regels, toegeschreven aan Claudius de Keizer. Het verwijst naar Gallio als “mijn vriend”. Ander bewijsmateriaal wijst naar de eerste helft van 52 na Christus als zijnde de datum van dat verslag. Dus ongeveer die tijd deed Gallio dienst te Achaje. Paulus predikte gedurende 18 maanden te Korinthe, en daarna vertoefde hij er nog een tijdlang. Hun aanwezigheid in Korinthe overlapt elkaar en zodoende hebben we, binnen een tweetal jaren, de feitelijke datum.

We weten dat Paulus gedurende anderhalf jaar predikte te Korinthe. Rekening houdend met een bepaalde tijd, dat Paulus en Silas door de steden zouden gaan om de verordeningen door te geven die waren overeen gekomen in de vergadering van Handelingen 15, dan komen we op een datum van ongeveer 49 of 50 na Christus dat de vergadering van Handelingen 15 heeft plaats gevonden, en dat is de vergadering waar we hier, in de brief aan de Galaten, mee bezig zijn. Als de Heer aan Paulus is verschenen aan het einde van het jaar 33 na Christus en we houden rekening met de hele zeventien jaren, dan moet de vergadering van Handelingen 15 ten tijde van ongeveer 50 na Christus zijn geweest.

“Gal.2:2: En ik ging op door een openbaring, en stelde hun het Evangelie voor, dat ik predik onder de heidenen; en in het bijzonder aan degenen, die in achtung waren, opdat ik niet enigszins tevergeefs zou lopen of gelopen hebben.

In dit vers zijn er vele dingen waar we op moeten letten. Zie ten eerste naar de reden die Paulus geeft voor zijn “opgaan”. Hij zegt dat hij opging “door een openbaring”. Paulus heeft alreeds gezegd dat hij er niet op uit is om mensen te behagen. Hij zegt: *“Want indien ik nog*

mensen behaagde, zo ware ik geen dienstknecht van Christus (Gal.1:10). De reden voor de reis is dus niet om mensen te behagen. De reden voor Paulus om naar Jeruzalem te gaan was vooreerst DOOR OPENBARING. De Heer had hem gezegd dat hij moest gaan, en dat niet zonder reden, hij moest hun iets MEDEDELEN.

Dit woord, MEDEDELEN, betekent: iets verklaren. Als u anderen iets mededeelt dan DEELT u iets met hen. En dat is precies wat Paulus deed. Hij ging naar Jeruzalem en deelde iets met hen, en wat was dat? HET EVANGELIE DAT IK PREDIK.

Maar let op wat hij deed. Hij deed het privé. Kunt u zich de reactie voorstellen in een stad vol met besneden, wetsgetrouwe, geen varkensvlees etende, Sabbat houdende Joden als hij publiekelijk was begonnen te prediken: “u kunt gered worden zonder besneden te zijn, zonder het houden van de wet, en zonder enigerlei religieuze inspanning of activiteit, maar gewoon geloven wat Jezus Christus voor u heeft gedaan aan het kruis”? Hij ging dus op door een openbaring, niet om informatie te verkrijgen, zoals de religie wil dat u dat gelooft, maar om informatie te geven, en om het privé te geven zodat zijn reis niet tevergeefs zou zijn geweest. En buiten dit alles nam hij een onbesneden Heiden, een Griek, met zich mee:

“Gal.2:3: Maar ook Titus, die met mij was, een Griek zijnde, werd niet genoodzaakt zich te laten besnijden.

“Gal.2:4: En dat om der ingekropen valse broederen wil, die van bezijden ingekomen waren, om te verspieden onze vrijheid, die wij in Christus Jezus hebben, opdat zij ons zouden tot dienstbaarheid brengen.

“Gal.2:5: Denwelken wij ook niet een uur hebben geweken met onderwerping, opdat de waarheid van het Evangelie bij u zou verblijven.

Er waren dus enige valse broederen ingekropen. Deze waren niet vals in de zin dat ze ONGELOVIGEN waren, ze waren vals in de zin van dat ze geen GENADE GELOVIGEN waren, zoals het volgende vers aangeeft:

“Hand.15:5: Maar, zeiden zij, er zijn sommigen opgestaan van die van de sekte der Farizeen, die gelovig zijn geworden, zeggende, dat men hen moet besnijden, en gebieden de wet van Mozes te onderhouden.

U ziet dus dat het gelovigen waren, maar ze waren geen “genade gelovigen”, daarom verwijst Paulus naar hen als valse broederen. Laat ons nu eerst even kijken naar de waarheid van het evangelie van Paulus, en speciaal de boodschap die hij predikte. Merk allereerst de samenstelling op van zijn publiek in de synagoge van de Joden

*“Hand.13:16: En Paulus stond op, en wenkte met de hand, en zeide: **Gij Israelietische mannen, en gij, die God vreest, hoort toe.***

Het is dus duidelijk dat zijn gehoor bestond uit “mannen van Israël” en “gij, die God vreest”, een verwijzing naar God-vrezende Heidenen in de synagoge. Bedenk dat ze consequent worden geïdentificeert als Grieken in de Statenvertaling van 1977. Als Paulus dus in Handelingen 13 predikt dan geeft hij hun een overzicht van de geschiedenis van het volk Israël van de tijd dat Mozes hen uitleidde uit Egypte tot de profeet Samuël, tot David, de koning van Israël, en dan zegt hij:

“Hand.13:23: Van het zaad dezes heeft God Israel, naar de belofte, verwekt den Zaligmaker Jezus;

Het spreekt vanzelf dat, als hij verwijst naar Israël in dit vers, hij de burgers van Israël in beeld heeft want hij zegt:

“Hand.13:26: Mannen broeders, kinderen van het geslacht Abrahams, en die onder u God vrezen, tot u is het woord dezer zaligheid gezonden.

Dan geeft hij het verslag van de kruisiging van Christus en dan zegt hij:

“Hand.13:30: Maar God heeft Hem uit de doden opgewekt;

“Hand.13:31: Welke gezien is geweest, vele dagen lang, van degenen, die met Hem opgekomen waren van Galilea tot Jeruzalem, die Zijn getuigen zijn bij het volk.

“Hand.13:32: En wij verkondigen u de belofte, die tot de vaderen geschied is, dat namelijk God dezelve vervuld heeft aan ons, hun kinderen, als Hij Jezus verwekt heeft.

“Hand.13:33: Gelijk ook in den tweeden psalm geschreven staat: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd.

Kom nu naar vers achtendertig en merk het verschil op tussen de prediking van Paulus hier en de prediking van Petrus eerder in het boek Handelingen. Merk op dat Paulus nimmer zegt bekeert u en wordt gedoopt tot vergeving der zonden:

“Hand.13:38: Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Dezen u vergeving der zonden verkondigd wordt;

“Hand.13:39: En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd wordt.

In de gehele context van Handelingen 13 heeft Paulus niet één keer verwezen naar besnijdenis. Hij heeft de doop tot bekering tot der vergeving der zonden niet gepredikt. In feite zegt hij dat door enkel te GELOVEN ze GERECHTVAARDIGD worden van alle dingen waarvan ze niet konden worden gerechtvaardigd door de wet van Mozes. Totale rechtvaardiging door geloof alleen in het volbrachte werk van Christus, zonder de werken der wet. Zoals hij dat zegt in de brief aan de Romeinen:

“Rom.4:16: Daarom is zij uit het geloof, opdat zij naar genade zij; ten einde de belofte vast zij al den zaden, niet alleen dat uit de wet is, maar ook dat uit het geloof Abrahams is, welke een vader is van ons allen;

Als hij zegt dat Abraham een vader van ons allen is verwijst hij niet alleen naar de Joden, maar ook naar de God-vrezende Heidenen die geloven in de God van Abraham. Dat is de consequente boodschap door het gehele boek Handelingen. Dat is de boodschap waarmee hij naar Jeruzalem ging om het hen MEDE TE DELEN:

“Gal.2:6: En van degenen, die geacht waren, wat te zijn, hoedanigen zij eertijds waren, verschilt mij niet; God neemt den persoon des mensen niet aan; want die geacht waren, hebben mij niets toegebracht.

“Gal.2:7: Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;

Religie en theologen en bijbelherzieners hebben er, naar hun vermogen, alles aan gedaan om dit te veranderen, om het te verhullen, maar ze krijgen het niet voor elkaar. Ze veranderen het woord “der” (van) in het woord “tot” in een poging om te laten zien dat Petrus en Paulus dezelfde boodschap prediken, dat Petrus naar de Joden ging en Paulus naar de Heidenen, beiden met dezelfde boodschap.

Dat werkt in het geheel niet want u heeft zojuist gelezen waar Paulus predikte in Handelingen 13 en dat hij predikte tot: MANNEN VAN ISRAËL...dat zijn Joden..... en “en gij, die God vreest”....dat zijn Heidenen. De boodschap van Paulus is consequent: “eerst de Jood en ook de Griek” in alle synagogen van de Joden door het gehele boek Handelingen heen.

Nee, het evangelie DER (van) besnijdenis is een specifiek evangelie. Het is een ANDER evangelie dan het evangelie DER (van) onbesnedenen. De ene boodschap werd toebetrouwd aan Petrus en de andere aan Paulus. Herinnert u zich dat Barnabas naar Antiochië kwam en “de genade van God zag”?

“Hand.11:23: Dewelke, daar gekomen zijnde, en de genade Gods ziende, werd verblijd, en vermaande hen allen, dat zij met een voornemen des harten bij den Heere zouden blijven.

Het evangelie DER onbesnedenen gaat vooraf aan het evangelie DER besnedenen. Ten eerste is het een verwijzing naar de onbesneden Abram, voordat hij de naam Abraham kreeg en voor hij besneden werd. Het gaat terug naar Genesis twaalf, dertien, veertien, vijftien zestien en zo verder tot Genesis zeventien.

“Gen.17:1: Als nu Abram negen en negentig jaren oud was, zo verscheen de HEERE aan Abram, en zeide tot hem: Ik ben God, de Almachtige! Wandel voor Mijn aangezicht, en zijt oprecht!

“Gen.17:2: En Ik zal Mijn verbond stellen tussen Mij en tussen u, en Ik zal u gans zeer vermenigvuldigen.

“Gen.17:3: Toen viel Abram op zijn aangezicht, en God sprak met hem, zeggende:

“Gen.17:4: Mij aangaande, zie, Mijn verbond is met u; en gij zult tot een vader van menigte der volken worden!

“Gen.17:5: En uw naam zal niet meer genoemd worden Abram; maar uw naam zal wezen Abraham; want Ik heb u gesteld tot een vader van menigte der volken.

Hier dus, in hoofdstuk zeventien van Genesis, VOORDAT God aan Abraham het verbond der besnijdenis gaf, veranderde Hij zijn naam in Abraham en zegt hem “want Ik heb u gesteld tot een vader van menigte der volken”. Paulus predikt dus het evangelie van Christus, behoudenis

uit genade en door geloof, eerst de Jood en ook de Griek. Hij reist naar vele volken. Hij gaat in de synagogen der Joden en predikt tot hen, en zegt hen:

“Gal.3:9: Zo dan, die uit het geloof zijn, worden gezegend met den gelovigen Abraham.

Zij die van het geloof zijn, zijn niet alleen de natuurlijke afstammelingen van Abraham, maar ook de Heidenen die in de God van Abraham geloven:

“Gal.2:8: (Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen);

Paulus is dus naar Jeruzalem gegaan door een openbaring van de Heer, om hun zijn evangelie mede te delen en in Gal.2:7 ZAGEN ZE dat Paulus een andere boodschap had dan zij. Maar let nu op:

“Gal.2:9: En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan;

Nu moet u in staat zijn om te zien dat ze daar, in die privé kamer, nadat Paulus tot hen had gepredikt, zagen ze en bekenden ze dat Paulus een ANDERE boodschap had. Kijk nu naar wat ze hebben gedaan. Ze geven elkaar de hand en maken, om zo te zeggen, een heren-overeenkomst, dat zij NIMMER tot iemand anders zouden prediken dan alleen tot de besnijdenis. Ze GAAN NIET in de gehele wereld om alle volken te onderwijzen en ze te dopen. U kunt zoeken naar de apostelen maar u zult ze niet vinden. In Handelingen 12 gaat Petrus naar een andere plaats en ons wordt NIMMER verteld waar dat is. We zullen zien dat hij opduikt in Antiochië en Paulus confronteerde hem met hetgeen hij heeft gedaan. Zie nu het volgende:

“Gal.2:10: Alleenlijk, dat wij den armen zouden gedenken; hetwelk zelf ik ook benaarstigd heb te doen.

Waarom zijn er arme heiligen in Jeruzalem? Vertelde de Heer hen niet dat ze alles moesten verkopen wat ze bezaten en aalmoezen geven? Zei hij hen niet dat ze niet behoefden te vrezen?

“Lukas 12:32: Vreest niet, gij klein kuddeken, want het is uws Vaders welbehagen, ulieden het Koninkrijk te geven.

“Lukas 12:33: Verkoopt hetgeen gij hebt, en geeft aalmoes. Maakt uzelfen buidels, die niet verouden, een schat, die niet afneemt, in de hemelen, daar de dief niet bijkomt, noch de mot verderft.

Petrus had in het boek Handelingen een krachtige bediening. Machtige tekenen en wonderen werden door de apostelen gedaan. Er waren wonderen en genezingen en niemand had gebrek:

“Hand.4:34: Want er was ook niemand onder hen, die gebrek had; want zovelen als er bezitters waren van landen of huizen, die verkochten zij, en brachten den prijs der verkochte goederen, en legden dien aan de voeten der apostelen.

“Hand.4:35: En aan een iegelijk werd uitgedeeld, naar dat elk van node had.

In het eerste deel van het boek Handelingen was de prediking en het onderwijs met grote kracht en met tekenen en machtige wonderen en niemand had aan iets tekort. Maar nu worden er collectes gehouden voor de arme heiligen te Jeruzalem, het geld was op, maar er was ook iets anders gebeurd. De tijd kwam ten einde. Het aangename jaar des Heeren was geëindigd en Israël had zich niet bekeerd. Petrus had gezegd: *“Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt”*. Maar lang niet iedereen deed dat. Christus had aan het kruis gebeden: *“Vader, vergeef het hun; want zij weten niet, wat zij doen”* (Lukas 23:34). Dat gebed werd beantwoord met het aangename jaar des Heeren hetgeen hier kan worden gezien:

“Lukas 13:6: En Hij zeide deze gelijkenis: Een zeker man had een vijgeboom, geplant in zijn wijngaard; en hij kwam en zocht vrucht daarop, en vond ze niet.

“Lukas 13:7: En hij zeide tot den wijngaardenier: Zie, ik kome nu drie jaren, zoekende vrucht op dezen vijgeboom, en vind ze niet; houw hem uit; waartoe beslaat hij ook onnuttelijk de aarde?

“Lukas 13:8: En hij, antwoordende, zeide tot hem: Heer, laat hem ook nog dit jaar, totdat ik om hem gegraven en mest gelegd zal hebben;

“Lukas 13:9: En indien hij vrucht zal voortbrengen, laat hem staan; maar indien niet, zo zult gij hem namaals uithouwen.

Dat jaar was nu dus voorbij gegaan in Handelingen één, twee, drie, vier, vijf, zes en zeven. De apostelen hadden Israël gesmeekt om zich te bekeren, maar de leiders van Israël wilden niet. De laatste strohalm was de prediking van Stefanus in Handelingen zeven, echter:

*“Hand.7:51: Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij **wederstaat** altijd den Heiligen Geest; gelijk uw vaders, alzo ook gij.*

De wil van God is NIET onweerstaanbaar. God wil dat alle mensen behouden worden, maar hij dwingt hen niet tegen hun eigen wil in. De leiders van Israël **weerstand** de Heilige Geest. Dit was godslastering. Israël is gevallen en tot op de dag van heden is er nog niet opnieuw bekering aan Israël aangeboden. Hier begon dus de vervolging van de gemeente die te Jeruzalem was, ze werden allen verstrooid, behalve de apostelen. Het boek Jacobus, hoofdstuk één, vers één, en het boek 1 Petrus hoofdstuk één, vers één waren geadresseerd aan deze mensen.

Saulus van Tarsen was de aanvoerder van de vervolging. In tegenstelling tot de opinie van sommigen is hij niet op de weg van bekering, maar op de weg naar Damascus om gelovigen gevangen te nemen en ze ter dood te brengen, toen hij plotseling en onverwacht Jezus Christus ontmoette en er een dramatische verandering komt in de koers van de gebeurtenissen. Jacobus de apostel is gedood in Handelingen twaalf, en Petrus ontsnapt aan hetzelfde lot doordat een engel hem uit de gevangenis leidde en hij naar een andere plaats gaat. De enige aanwijzing in de bijbel waar Petrus mogelijk heen is gegaan:

*“Gal.2:11: En toen Petrus te Antiochie gekomen was, **wederstond** ik hem in het aangezicht, omdat hij te bestraffen was.*

“Gal.2:12: Want eer sommigen van Jakobus gekomen waren, at hij mede met de heidenen; maar toen zij gekomen waren, onttrok hij zich en scheidde zichzelf af, vrezende degenen, die uit de besnijdenis waren

Dat de “sommigen” afkomstig waren van Jacobus blijkt hier uit:

“Hand.15:1: En sommigen, die afgekomen waren van Judea, leerden de broederen, zeggende: Indien gij niet besneden wordt naar de wijze van Mozes, zo kunt gij niet zalig worden.

Toen dus de mannen uit Judea kwamen onttrok Petrus zichzelf. Het creëert een groot probleem:

“Gal.2:13: En ook de andere Joden veinsden met hem; also dat ook Barnabas mede afgetrokken werd door hun veinzing.

Bedenk dat Barnabas met Paulus is geweest tijdens zijn gehele bediening in Handelingen 13 en 14. Maar de wettischen veroorzaakten ook angst bij Barnabas. Indien u niet stevig verankerd en vast bent in de waarheid dan komt er wind van leer en u wordt heen en weer bewogen.

“Gal.2:14: Maar als ik zag, dat zij niet recht wandelden naar de waarheid van het Evangelie, zeide ik tot Petrus in aller tegenwoordigheid: Indien gij, die een Jood zijt, naar heidense wijze leeft, en niet naar Joodse wijze, waarom noodzaakt gij de heidenen naar de Joodse wijze te leven?

De reden voor Paulus om dit te zeggen zoals hij het hier zegt in de brief aan de Galaten is omdat de Galaten exact hetzelfde probleem hebben als dat Paulus heeft ondervonden in Antiochië. Dat is het probleem dat geleid heeft tot de vergadering te Jeruzalem in Handelingen 15. Paulus gaat dus verder met hetgeen hij tot Petrus heeft gezegd:

“Gal.2:15: Wij zijn van nature Joden, en niet zondaars uit de heidenen;

Met andere woorden, Petrus, jij en ik zijn beide Joden, van nature Joden. We zijn geen zondaars uit de Heidenen maar ook wij zijn zondaars. De zondaars uit de Heidenen is een verwijzing naar de Joodse afscheiding, het feit dat het een ongeoorloofd iets was voor een man, die een Jood is, om contact te hebben met iemand van een ander volk. (Hand.10:28). Het betekent niet dat Petrus of Paulus dachten dat ze geen zondaars waren, want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods. (Rom.3:23).

“Gal.2:16: Doch wetende, dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken der wet, maar door het geloof van Jezus Christus, zo hebben wij ook in Christus Jezus geloofd, opdat wij zouden gerechtvaardigd worden uit het geloof van Christus, en niet uit de werken der wet; daarom dat uit de werken der wet geen vlees zal gerechtvaardigd worden.

In het geval van Petrus weet hij dat zijn behoudenis aan het einde is. Maar hij weet dat hij bewaard wordt door de kracht van God. Petrus begrijpt dat hij niet is gerechtvaardigd door de werken der wet, niettemin werd hem gezegd om de wet te houden en te volharden tot het einde. Petrus schrijft aldus tot de kleine kudde:

“1Petrus 1:5: Die in de kracht Gods bewaard wordt door het geloof tot de zaligheid, die bereid is, om geopenbaard te worden in den laatsten tijd.

De leer van Petrus in de boeken één en twee Petrus, is beslist anders dan de leer van Paulus voor het Lichaam van Christus. Bedenk dat de bediening van Petrus TOT de besnijdenis is en zijn boodschap is het evangelie VAN de besnijdenis, welke is in het bijzonder het Israël Gods waarnaar Paulus verwijst in Galaten 6:16 en het is een NIEUW volk, en dat de redding van DAT volk, dat koninklijk priesterdom, de reiniging en verzoening is bij de tweede komst van Christus. Alle redding komt samen in het kruis van Christus en is het resultaat van het geloof VAN Christus. Het was ZIJN getrouwheid dat resulteerde in onze redding.

Let wel dat de bijbel zegt dat we gerechtvaardigd zijn door HET GELOOF VAN CHRISTUS. Het is niet een onderhoudsprogramma ter redding welks een groot geloof IN Christus vereist. Onze rechtvaardigmaking rust in het geloof VAN Christus. Kijk uit voor die “nieuwe, gemakkelijk te begrijpen” vertalingen, want zij veroorzaken dat u NIET BEGRIJPT wie zijn GELOOF het is die het werk heeft gedaan. Paulus staat nu op het punt om een verbazingwekkende uitspraak te doen:

“Gal.2:17: Maar indien wij, die in Christus zoeken gerechtvaardigd te worden, ook zelve zondaars bevonden worden, is dan Christus een dienaar der zonde? Dat zij verre.

Paulus zegt dus dat WIJ zoeken gerechtvaardigd te worden door Christus. Wij, in het lichaam van Christus zijn gerechtvaardigd door het volbracht werk van Christus, los van de werken der wet of van enig ander op prestaties gericht systeem. Als wij dus allen ons geloof alleen in Christus stellen en stoppen met werken om gered te worden en terwijl we dat doen dan komen we er achter dat we vleeselijk zijn, verkocht onder de zonde en we TRACHTEN voortdurend om goed te doen maar in plaats daarvan hebben we een slecht gedrag of slechte motieven en eindigen door kwaad te doen dat we niet wilden doen. Paulus zegt: als we dat doen, maakt dat Christus een dienaar der zonde? Hij zegt: Dat zij verre. Denk daar zelfs niet aan.

Deze wettische houding kwam veel voor tijdens het leven van Paulus, maar, is er op dit moment enig verschil met toen? Nee, het is dezelfde oude, arrogante, religieuze, trotse en vleeselijke natuur van de mens om te denken dat hij het, hoe dan ook, zelf wel voor elkaar krijgt. Hij kan het zelf wel doen. Of hij denkt God op de één of andere manier te kunnen helpen of God behagen door goed te doen of goed te zijn, enzovoort, enzovoort.

De mensen zeggen tegen mij: “Als ik zo zou geloven als u doet dan zou ik een bank gaan beroven, en ik zou overspel plegen”. Betekent dat dat ze er alreeds over denken om een bank te beroven? Betekent dat ze er alreeds aan denken om overspel te plegen? Zoals een man in zijn hart denkt, zo is hij, zegt de bijbel.

Heeft u ooit een leugen verteld? Heeft u ooit in uw leven iets weggenomen dat niet van u was? Heeft u ooit naar iemand gekeken waardoor u lust kreeg? Zie naar hetgeen Paulus zegt in de brief aan de Romeinen:

Rom.2:21: Die dan een anderen leert, leert gij uzelfen niet? Die predikt, dat men niet stelen zal, steelt gij?

“Rom.2:22: Die zegt, dat men geen overspel doen zal, doet gij overspel? Die van de afgoden een gruwel hebt, berooft gij het heilige?

Paulus zegt dat ze verlangden om leraars der wet te zijn, ze roemen in de wet en hebben er geen flauw benul van waarover ze spreken.

“1Tim.1:7: Willende leraars der wet zijn, niet verstaande, noch wat zij zeggen, noch wat zij bevestigen.

De wet had niet, heeft niet, en heeft nimmer de kracht gehad om iemand te redden. De wet kan u niet redden. Door uzelf onder de wet te stellen stelt u zich onder de vloek en u bent vervloekt als u zich niet aan alle dingen houdt die in het boek der wet geschreven staan OM DIE TE DOEN. Jakobus zegt:

“Jak.2:10: Want wie de gehele wet zal houden, en in één zal struikelen, die is schuldig geworden aan alle.

Wilt u WERKELIJK onder de wet zijn? Wet en genade zijn twee verschillende dingen. Het is of/of. U kunt ze niet beide hebben. U heeft genade of u heeft de wet. Daartussen is er niets. Er gingen enige lasterlijke aanklachten rond, aangaande Paulus. Vandaag de dag is het niet anders:

“Rom.3:8: En zeggen wij niet liever (gelijk wij gelasterd worden, en gelijk sommigen zeggen, dat wij zeggen): Laat ons het kwade doen, opdat het goede daaruit kome? Welker verdoemenis rechtvaardig is.

Met andere woorden, het is alsof de boodschap van genade is: “ga uit en zondig veel, God zal het bedekken met nog meer genade. Zoveel temeer zonde, zoveel temeer genade”. Is dat WERKELIJK hetgeen wat u denkt dat de boodschap van genade is? Nu gaan we terug naar het tekstgedeelte:

“Gal.2:18: Want indien ik, hetgeen ik afgebroken heb, datzelve wederom opbouw, zo stel ik mijzelf tot een overtreder.

Met andere woorden, als ons vertrouwen in Christus, voor redding, mogelijkerwijs verkeerd zou zijn, en dat is het niet, dan weet ik dat als ik mij zelf onder de wet zou plaatsen dat dat hetzelfde is als te zeggen dat Christus een dienaar der zonde is. Vertrouwen in het gestorte bloed van Christus zou Christus een dienaar der zonde maken ALS het waar is dat ik dat geloof in de steek zou laten en mijzelf terug zou brengen onder de wet. Als ik dat doe dan weet ik dat ik mijzelf tot een overtreder maak omdat ik weet dat ik de wet nimmer volmaakt kan houden. Of ik deed verkeerd toen ik de wet verliet of anders zou ik verkeerd doen om te proberen de dingen weer op te bouwen die afgebroken waren door mijn identiteit in Christus. Paulus zegt dus:

“Gal.2:19: Want ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou.

“Gal.2:20: Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft.

Paulus zegt dus dat hij der wet gestorven is. Hoe is hij dood voor de wet? Door het lichaam van Christus.

“Rom.6:3: Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn?”

We weten dat de doop in deze passage de identificatie is door de Geest. Het is niet de waterdoop. Christus is niet verdrongen in een watergraf. Hij stierf aan het kruis en daar kwam geen water bij te pas. Dit is een doop door de Geest. Het is een identificatie.

“Rom.6:4: Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, also ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.”

Begraven met hem DOOR DE DOOP IN DE DOOD. Het idee is het tot één plant worden, dat wil zeggen, verbonden met hem, gekruisigd met hem:

“Rom.6:5: Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding;”

Paulus heeft nu nog één gedachte meer. Wettischen, Judaïsten, religies in alle soorten: door werken toe te voegen aan genade doet men de genade van God teniet.

“Gal.2:21: Ik doe de genade Gods niet te niet; want indien de rechtvaardigheid door de wet is, zo is dan Christus tevergeefs gestorven.”

Denk daar eens over na! Het bloed van God in de aderen van de Heere Jezus Christus tevergeefs uitgestort. God zond zijn zoon in de wereld om een leven te leven van verdriet en pijn en verwerping en de wredest voor te stellen dood te sterven als..... wij nu maar wat meer hadden geprobeerd, wat harder hadden gewerkt om terug tot God te komen door de wet te houden. Wat zou dat dan een wrede en harteloze God zijn als u rechtvaardig zou kunnen worden in de ogen van God door het houden van de wet. Dan zou Christus tevergeefs zijn gestorven.

Als een mens zichzelf rechtvaardig zou kunnen maken voor God, waarom moest Christus dan vanuit de Hemel komen om te sterven voor onze zonden? Als de prijs om gered te kunnen worden met veel minder toe kon, waarom gaf God dan zijn zoon?

Het is niet door werken der rechtvaardigheid die wij hebben gedaan (Titus 3:5) of kunnen doen, maar vanwege Zijn genade red hij ons:

“Ef.2:8: Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave;”

“Rom.11:6: En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken; anderszins is de genade geen genade meer; en indien het is uit de werken, zo is het geen genade meer; anderszins is het werk geen werk meer.”

Hoofdstuk 3

Het punt dat Paulus over wil brengen in de brief aan de Galaten is het falen om het verschil te zien tussen de bediening van Petrus, het evangelie van het Koninkrijk, en de bediening van

Paulus, de prediking van Jezus Christus naar de openbaring der verborgenheid, of, met andere woorden: “het evangelie van Paulus”.

Dit Koninkrijks evangelie is niet een onwaar evangelie. Het is een waar evangelie en het bestaat en de mensen die betrokken waren bij het evangelie van het Koninkrijk waren levend en wel in de dagen van Paulus gedurende de periode van het boek Handelingen. Het evangelie van het Koninkrijk werd gepredikt door Johannes de Doper, door de Heere Jezus Christus zelf, en door de twaalf apostelen zowel VÓÓR ALS NA de dood van Christus. Het evangelie van het Koninkrijk was het ENIGE evangelie dat werd gepredikt gedurende de eerste jaren, in het eerste deel van het boek Handelingen. Hun GROTE OPDRACHT moest de gehele wereld in gaan om ALLE VOLKEN te onderwijzen en de prediking van Petrus was er op gericht om het volk Israël voor te bereiden om een “koninkrijk van priesters en een heilig volk” te worden om de grote opdracht uit te voeren.

Maar toen de Heer aan Paulus verscheen op de weg naar Damascus en aan Paulus “het evangelie dat ik predik” gaf, toen werd het evangelie van het Koninkrijk een ANDER EVANGELIE. Het moest IN CONTRAST worden gezet met het evangelie van Paulus, het EVANGELIE VAN CHRISTUS, en dat is wat Paulus deed in Galaten hoofdstuk één. Maar nu in hoofdstuk drie:

“Gal.3:1: O gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd, dat gij der waarheid niet zoudt gehoorzaam zijn; denwelken Jezus Christus voor de ogen te voren geschilderd is geweest, onder u gekruist zijnde?”

“Gal.3:2: Dit alleen wil ik van u leren: hebt gij den Geest ontvangen uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?”

Met andere woorden, geloof komt door het gehoor en het gehoor door het Woord Gods (Rom.10:17). Hoe weet u dat u de Geest heeft? Omdat u weet dat u het evangelie gelooft, dat Christus is gestorven voor uw zonden en dat hij is opgestaan voor uw rechtvaardigmaking. Met andere woorden, u stelde uw vertrouwen op Christus voor uw redding. U stelt uw vertrouwen niet in uw eigen goede werken.

“Gal.3:3: Zijt gij zo uitzinnig? Daar gij met den Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees?”

“Gal.3:4: Hebt gij zoveel tevergeefs geleden? Indien maar ook tevergeefs!”

Paulus schreef aan Timotheüs en zei dat allen die godzalig willen leven in Christus Jezus vervolgt zullen worden. Deze vervolging komt hoofdzakelijk van religieuze mensen. Deze Galaten leden dezelfde vervolging en het kwam van zeer religieuze mensen. In dit geval van hen uit Jeruzalem die “u met woorden ontroerd hebben en uw zielen wankelende gemaakt” hebben, en zoals Jakobus dat heeft geschreven in Hand.15:24, en ze hadden daartoe geen opdracht ontvangen, het was hun niet bevolen, ze hadden niet de autoriteit om dat te doen.

“Gal.3:5: Die u dan den Geest verleent, en krachten onder u werkt, doet Hij dat uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?”

Paulus zegt in de brief aan de Romeinen dat “door machtige tekenen en wonderen” op alle plaatsen waar hij is geweest dat hij daar ten volle het evangelie van Christus heeft gepredikt.

Paulus had de tekenen van een apostel (2Kor.12:12). De Joden verlangen een teken en Paulus had die. De Grieken zoeken wijsheid en ook dat had Paulus. Hij zei: “wij spreken de wijsheid Gods bestaande in verborgenheid” (1Kor.2:7), met andere woorden, de prediking van Jezus Christus naar de openbaring der verborgenheid dat aan Paulus is gegeven.

Hij zegt dat Jezus Christus “voor de ogen te voren geschilderd is geweest”, met andere woorden, aan hen verklaart door de prediking van Paulus, onder u gekruist zijnde. De prediking van Paulus was krachtig aan en onder hen, en zij hebben het geloofd.

Lees de preek van Paulus in Handelingen 13 in zijn gehele context. Maar houd in gedachten dat, terwijl Lukas schrijft in het boek Handelingen, hij vast heeft gelegd wat Paulus zegt, maar hij schrijft niet hoofdzakelijk aan de gemeente, het lichaam van Christus. Met andere woorden, de ‘leer’ voor het lichaam van Christus is niet door Lukas geschreven in het boek Handelingen, de ‘leer’ voor het lichaam van Christus is door Paulus geschreven in Romeinen tot en met Filemon. Niettemin registreerde Lukas getrouw de preek van Paulus. Als we het lezen kunnen we zien tegen wie Paulus predikt en wat hij precies zegt.

“Hand.13:14: En zij, van Perge het land doorgaande, kwamen te Antiochie, een stad in Pisidie; en gegaan zijnde in de synagoge op den dag des sabbats, zaten zij neder.

Merk op dat het de Sabbat is, en dat ze in de synagoge zijn.

“Hand.13:15: En na het lezen der wet en der profeten, zonden de oversten der synagogen tot hen, zeggende: Mannen broeders, indien er enig woord van vertroosting tot het volk in u is, zo spreekt.

“Hand.13:16: En Paulus stond op, en wenkte met de hand, en zeide: Gij Israelietische mannen, en gij, die God vreest, hoort toe.

Laat ons nu het onderscheid vergelijken tussen hetgeen Paulus zegt aan hen die God vrezen en iets dat Petrus eerder heeft gezegd. Toen Paulus zei “gij die God vreest”, dan is dat een verwijzing naar God-vrezende Heidenen die in de synagoge zijn en naar Paulus luisteren. Maar ter vergelijking zie wat Petrus zegt en zie of u het verschil kunt zien tussen wat hij heeft gezegd en wat Paulus heeft gezegd:

“Hand.10:34: En Petrus, den mond opendoende, zeide: Ik verneem in der waarheid, dat God geen aannemer des persoons is;

*“Hand.10:35: Maar in allen volke, die Hem vreest **en gerechtigheid werkt**, is Hem aangenaam.*

Wat is er niet aanwezig in hetgeen Paulus zegt? Wat heeft Petrus gezegd dat Paulus niet heeft gezegd? EN GERECHTIGHEID WERKT. Paulus sprak met geen woord over werken der gerechtigheid. Waarom niet? Omdat:

“Titus 3:4: Maar wanneer de goedertierenheid van God, onzen Zaligmaker, en Zijn liefde tot de mensen verschenen is,

In een verblindend licht, sterker dan de middagzon, op de weg naar Damascus:

“Titus 3:5: Heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken der rechtvaardigheid, die wij gedaan hadden, maar naar Zijn barmhartigheid, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes;

Wat we hier dus hebben is het eerste verslag, de eerste vastgelegde preek die Paulus predikte, en Paulus zegt helemaal niets over werken der gerechtigheid om te worden gered.

“Hand.13:17: De God van dit volk Israel heeft onze vaders uitverkoren, en het volk verhoogd, als zij vreemdelingen waren in het land Egypte, en heeft hen met een hogen arm daaruit geleid.

Dit is een verwijzing naar Mozes die de kinderen Israëls uit het diensthuis, in Egypte, leidt.

“Hand.13:18: En heeft omtrent den tijd van veertig jaren hun zeden verdragen in de woestijn.

Bedenk dat Israël in de woestijn dwaalde gedurende veertig jaren. Ze dwaalden totdat de gehele generatie, die uit Egypte was gekomen, gestorven waren. Het was die mensen niet toegestaan om het beloofde land, het land Kanaän, binnen te gaan. Waarom niet? Vanwege hun ongelooft:

“Hebr.4:6: Dewijl dan blijft, dat sommigen in dezelve rust ingaan, en degenen, dien het Evangelie eerst verkondigd was, niet ingegaan zijn vanwege de ongehoorzaamheid,

“Hand.13:19: En zeven volken uitgeroeid hebbende in het land Kanaän, heeft Hij hun door het lot het land derzelve uitgedeeld.

“Hand.13:20: En daarna omtrent vierhonderd en vijftig jaren, gaf Hij hun rechters, tot op Samuel, den profeet.

“Hand.13:21: En van toen aan begeerden zij een koning; en God gaf hun Saul, den zoon van Kis, een man uit den stam van Benjamin, veertig jaren.

“Hand.13:22: En dezen afgezet hebbende, verwekte Hij hun David tot een koning; denwelken Hij ook getuigenis gaf, en zeide: Ik heb gevonden David, den zoon van Jesse; een man naar Mijn hart, die al Mijn wil zal doen.

“Hand.13:23: Van het zaad dezes heeft God Israel, naar de belofte, verwekt den Zaligmaker Jezus;

Paulus geeft ze dus het historisch verslag van de geboorte van Christus uit het zaad van David, volgens de profetie. Dit komt overeen met hetgeen Paulus zegt in de brief aan de Romeinen:

“Rom.1:2: (Hetwelk Hij te voren beloofd had door Zijn profeten, in de heilige Schriften).

Paulus vervolgt dus met het profetisch verslag aan deze mensen, tot wie hij predikt: *“Gij Israëlietische mannen, en gij, die God vreest”*, met andere woorden Joden en God-vrezende Heidenen die naar hem luisteren als hij predikt in de synagoge op de Sabbat.

“Hand.13:24: Als Johannes eerst al den volke Israels voor Zijn aankomst, gepredikt had den doop der bekering.

Johannes de Doper predikte de doop der bekering aan Israël en dat deed ook Petrus in Handelingen twee:

“Hand.2:38: En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, tot vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.

Dus de prediking van Petrus op de Pinksterdag in Handelingen twee is in wezen het zelfde als de prediking van Johannes de Doper. Petrus heeft nieuwe informatie in Handelingen twee, Petrus zegt: Christus is opgestaan uit de doden, om te zitten op de troon van David.

“Hand.13:25: Doch als Johannes den loop vervulde, zeide hij: Wien meent gijlieden, dat ik ben? Ik ben de Christus niet; maar ziet, Hij komt na mij, Wien ik niet waardig ben de schoenen Zijner voeten te ontbinden.

“Hand.13:26: Mannen broeders, kinderen van het geslacht Abrahams, en die onder u God vrezen, tot u is het woord dezer zaligheid gezonden.

Het woord DEZER zaligheid is dus tot iemand gezonden. Tot wie, zegt Paulus, is het op dat moment GEZONDEN? De kinderen van het geslacht van Abraham en die onder u (die in de synagoge der Joden naar Paulus luisteren) God vrezen.

“Hand.13:27: Want die te Jeruzalem wonen, en hun oversten, Dezen niet kennende, hebben ook de stemmen der profeten, die op elken sabbat dag gelezen worden, Hem veroordelende, vervuld;

“Hand.13:28; En geen oorzaak des doods vindende, hebben zij van Pilatus begeerd, dat Hij zou gedood worden.

“Hand.13:29: En als zij alles volbracht hadden, wat van Hem geschreven was, namen zij Hem af van het hout, en legden Hem in het graf.

“Hand.13:30: Maar God heeft Hem uit de doden opgewekt;

Wat hebben we, tot zover, voor verschillen gezien tussen de prediking van Paulus en de prediking van Petrus? Dezelfde Jezus, hetzelfde kruis, dezelfde opstanding uit de doden. Maar laten we verder lezen:

“Hand.13:31: Welke gezien is geweest, vele dagen lang, van degenen, die met Hem opgekomen waren van Galilea tot Jeruzalem, die Zijn getuigen zijn bij het volk.

Als Paulus zegt dat ze Zijn getuigen zijn bij het volk dan is dat een verwijzing naar de 12 apostelen die getuigden, ze spraken in tongen op de Pinksterdag en alle vrome Joden, uit elk volk onder de hemel, die daar aanwezig waren, hoorden de getuigen:

“Hand.2:5: En er waren Joden, te Jeruzalem wonende, godvruchtige mannen van allen volke dergenen, die onder den hemel zijn.

“Hand.2:9: Parthers, en Meders, en Elamieten, en de inwoners zijn van Mesopotamie, en Judea, en Cappadocie, Pontus en Azie.

“Hand.2:10: En Frygie, en Pamfylie, Egypte, en de delen van Libye, hetwelk bij Cyrene ligt, en uitlandse Romeinen, beiden Joden en Jodengenoten;

“Hand.2:11: Kretenzen en Arabieren, wij horen hen in onze talen de grote werken Gods spreken.

Met andere woorden, ze getuigden van de naam van Jezus, de zoon van David, de erfgenaam van de troon van David, en de opstanding van Jezus Christus uit de doden.

“Hand.13:32: En wij verkondigen u de belofte, die tot de vaderen geschied is,”.

Let er op dat de belofte tot de vaderen is geschied, zoals in Abraham, Izak en Jakob die de vaderen zijn:

“Hand.13:33: Gelijk ook in den tweeden psalm geschreven staat: Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd.

Met andere woorden, Jezus Christus werd gegeneerd door God in de opstanding, door het bad der wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes (Titus 3:5), de eerstgeborene uit de doden.....wedergeboren.

“Hand.13:34: En dat Hij Hem uit de doden heeft opgewekt, alzo dat Hij niet meer zal tot verderving keren, heeft Hij aldus gezegd: Ik zal ulieden de weldadigheden Davids geven, die getrouw zijn;

“Hand.13:35: Waarom hij ook in een anderen psalm zegt: Gij zult Uw Heilige niet over geven, om verderving te zien.

Tot zover komt dit overeen met de prediking van Petrus op de Pinksterdag. Hoe wordt dit goede nieuws genoemd? Het is dezelfde informatie waarnaar Paulus verwijst in Romeinen één, vers één tot en met vier en hij zegt dat het “HET EVANGELIE VAN GOD” is. Het verschil in de prediking van Paulus, dat we tot zover hebben waargenomen, is GEEN WERKEN ter rechtvaardiging.

“Hand.13:36: Want David, als hij in zijn tijd den raad Gods gediend had, is ontslapen, en is bij zijn vaderen gelegd; en heeft wel verderving gezien;

“Hand.13:37: Maar Hij, Dien God opgewekt heeft, heeft geen verderving gezien.

Hier is nu een zeer belangrijk onderscheid tussen de prediking van Petrus en de prediking van Paulus. Bedenk dat Paulus Jezus Christus predikt naar de openbaring der verborgenheid. Er was iets waarover God had GEZWEGEN, iets dat Hij geheim had gehouden. Nu kan de Heilige Geest openbaren wat hij wil, wanneer hij het wil en aan wie hij het wil openbaren. Deze informatie was niet geopenbaard aan Petrus in het boek Handelingen:

“Hand.13:38: Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Dezen u vergeving der zonden verkondigd wordt;

Paulus predikt nu tot Joden en Heidenen en wat predikt hij? De kwijtschelding (KJV – remission) van gedane zonden? Nee! De vergeving der zonden (van verleden, heden en toekomstige). Wat predikte Petrus?

*“Hand.2:38: En Petrus zeide tot hen: Bekeert u, en een iegelijk van u worde gedoopt in den Naam van Jezus Christus, **tot** vergeving der zonden; en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen.*

Note: Het “**tot** vergeving der zonden” hier in Hand.2:38 is vergeving der zonden die ze daarvoor hebben gedaan. Ze hebben geen vergeving der zonden van verleden, heden, en toekomstige.

*KJV-vertaling: “Act.2:38: Then Peter said unto them, Repent, and be baptized every one of you in the name of Jesus Christ **for** the **remission** of sins, and ye shall receive the gift of the Holy Ghost.*

Op de Pinksterdag predikte Petrus de doop der bekering **tot** vergeving der zonden. TOT...met andere woorden, vooruit ziende TOT genade aan het einde, TOT de Dag van Verzoening bij de tweede komst van Christus. (Hand.3:19-21).

Petrus predikte tot één groep Heidenen in het boek Handelingen. Wat predikte Petrus tot de Heidenen? Ten huize van een Heiden, een Romeinse hoofdman, in Handelingen tien, zegt Petrus:

*“Hand.10:43: Dezen geven getuigenis al de profeten, dat een iegelijk, die in Hem gelooft, vergeving der zonden **ontvangen zal** door Zijn Naam.*

Let er op dat Petrus van gelovigen zegt dat ze, volgens de profeten, vergeving van zonden ZULLEN ONTVANGEN, naar hetgeen waarover de profeten hebben gesproken. Het uitwissen van de zonden van Israël is OP DIE DAG, de Dag der reiniging van Israël, de Dag van Verzoening bij de tweede komst van Christus. Let nu op wat Paulus zegt:

“Hand.13:38: Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Dezen u vergeving der zonden verkondigd wordt;

“Hand.13:39: En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd wordt.

Paulus predikt dus rechtvaardiging door geloof in het volbrachte werk van Christus, los van de wet van Mozes. Zoals dat staat in de brief aan de Romeinen:

“Rom.3:28: Wij besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet.

Paulus zegt dus: “gij uitzinnige Galaten, wie heeft u betoverd”? Hebben jullie de Geest ontvangen door de werken der wet of uit de prediking des geloofs? Allen die geloven ZIJN GERECHTVAARDIGD van ALLE DINGEN. Zijn jullie zo dwaas? Daar gij met den Geest begonnen zijt, voleindigt gij nu met het vlees? Met andere woorden: door jullie eigen vleselijke, lichamelijke prestaties. Hebben jullie dan zoveel tevergeefs geleden? Paulus leed als hij predikte. Hij werd geslagen en gestenigd door de Joden. Paulus had deze mensen

verteld dat ze veel verdrukking zouden krijgen, met andere woorden: veel moeilijkheden. Heeft u tevergeefs geleden? Was het alles tevergeefs?

“Gal.3:5: Die u dan den Geest verleent, en krachten onder u werkt, doet Hij dat uit de werken der wet, of uit de prediking des geloofs?”

Dan vraagt hij hen: hoe werkt iemand krachten onder u? Paulus, of misschien zelfs één van de predikers van het Koninkrijk, werkten krachten, maar nog steeds werd hun geest afgetrokken van de eenvoud van Christus tot een ANDER EVANGELIE. Hoe werkt iemand krachten? Uit de werken der wet of uit de prediking des geloofs? Herinnert u zich nog de ontmoeting van Paulus met de kreupele man?

“Hand.14:8: En een zeker man, te Lystre, zat onmachtig aan de voeten, kreupel zijnde van zijner moeders lijf, die nooit had gewandeld.

“Hand.14:9: Deze hoorde Paulus spreken; welke de ogen op hem houdende, en ziende, dat hij geloof had om gezond te worden,

Met andere woorden, waar had deze man geloof in? In de God van Abraham.

“Hand.14:10: Zeide met grote stem: Sta recht op uw voeten! En hij sprong op en wandelde.

Deze Galaten hadden dergelijke dingen gehoord en gezien en daar gaan al deze vragen over in hoofdstuk drie. Dat was het punt waarom Paulus deze vragen stelde om de Galaten aan het denken te zetten. Het lijkt er op dat vandaag de dag de mensen niet meer denken. En ze denken zeker niet over dingen als deze:

“2Tim.2:7: Merk, hetgeen ik zeg; doch de Heere geve u verstand in alle dingen.

“2Tim.2:8: Houd in gedachtenis, dat Jezus Christus uit de doden is opgewekt, Welke is uit den zade Davids, naar mijn Evangelie;

Toen dan Paulus zijn evangelie kreeg, dus toen de Heer het aan hem openbaarde, toen werd het evangelie van het Koninkrijk, dat Petrus predikte, een ANDER EVANGELIE. Niet een vals evangelie, een echt evangelie, maar EEN ANDER EVANGELIE.....niet het evangelie dat Paulus TOT U predikt.

Paulus richt zich nu tot de beloften. Gedurende het boek Handelingen was het een tijd der belofte. Het had te maken met mensen die in de verbonden der belofte waren. In deze tijd ging het niet over de Efeziërs want die waren vreemdelingen van de verbonden der belofte (Ef.2:12). Paulus zegt:

“Gal.3:6: Gelijkerwijs Abraham Gode geloofd heeft, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend;

Paulus verwijst hier naar Genesis 15:

“Gen.15:5: Toen leidde Hij hem uit naar buiten, en zeide: Zie nu op naar den hemel, en tel de sterren, indien gij ze tellen kunt; en Hij zeide tot hem: Zo zal uw zaad zijn!

“Gen.15:6: En hij geloofde in den HEERE; en Hij rekende het hem tot gerechtigheid.

Hij spreekt dus over het geloof van Abraham. Bedenk dat in Genesis 17 de naam Abram veranderd werd in Abraham:

“Gen.17:5: En uw naam zal niet meer genoemd worden Abram; maar uw naam zal wezen Abraham; want Ik heb u gesteld tot een vader van menigte der volken.

Dit alles is geschied voordat God aan Abraham het verbond der besnijdenis gaf. We hebben dus te maken met de onbesneden man Abram. Hij geloofde in de Heere en het werd hem tot gerechtigheid gerekend. Met andere woorden, alle redding, Genesis tot en met Openbaring, is DOOR GELOOF. Maar niet alle redding is UIT GENADE DOOR GELOOF. Alleen Paulus predikt redding uit genade door geloof. Petrus predikt ‘geloof op proef’. Jakobus predikt ‘geloof op proef’. Johannes predikt ‘geloof op proef’. De boeken Hebreeën tot en met Openbaring zijn geschreven aan een groep mensen wiens geloof op proef is. Maar Paulus predikt alleen genade.

Abraham is nu gemaakt tot een vader van vele volken, Paulus zegt dus:

“Gal.3:7: Zo verstaat gij dan, dat degenen, die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn.

Deze God-vrezende Heidenen, in de bijbel Grieken genoemd, hoorden Paulus een boodschap prediken van redding door alleen geloof. En hun wordt gezegd dat zij, die uit het geloof zijn, geloof in de God van Abraham, geloof in de boodschap van Paulus, kinderen van Abraham zijn. Hij spreekt op geestelijke wijze, niet lichamelijk. Zoals hij dat zegt in de brief aan de Romeinen:

“Rom.4:16: Daarom is zij uit het geloof, opdat zij naar genade zij; ten einde de belofte vast zij al den zede, niet alleen dat uit de wet is, maar ook dat uit het geloof Abrahams is, welke een vader is van ons allen

Er was dus een belofte en God maakte het waar. Paulus predikte aan die mensen die betrokken waren bij de belofte, eerst de Jood en ook de Griek totdat hij het Evangelie van Christus vervuld had.

*“Rom.15:19: Door kracht van tekenen en wonderheden, en door de kracht van den Geest Gods, zodat ik, van Jeruzalem af, en rondom, tot Illyrikum toe, **het Evangelie van Christus vervuld heb.***

Paulus schreef de brief aan de Romeinen ten tijde van Handelingen twintig, aan het einde van zijn bediening, even voor hij gearresteerd wordt en gevangene wordt van Jezus Christus, voor u, die Heidenen zijt zoals in Ef.3:1. En hij zegt:

*“Rom.15:29: En ik weet, dat ik, tot u komende, met **vollen zegen des Evangelies van Christus komen zal.***

Het evangelie van Christus is dus het evangelie van Paulus. Het evangelie dat hij predikte tot de Galaten. Het evangelie van het koninkrijk, het evangelie der besnedenen genaamd, werd gepredikt door Petrus en de twaalfen en wordt EEN ANDER EVANGELIE genoemd. Wat er nu gebeurde in Galatië is exact hetzelfde als er heden ten dage gebeurt in de religie. Er zijn er

die u het moeilijk maken, ze willen het evangelie van Christus verdraaien. Dat is de zaak waar Paulus mee bezig is door de gehele brief aan de Galaten heen.

Paulus gebruikt Abraham, een vertrouwde naam voor de Joden, en ook voor de Joodse proselieten, de God-vrezende Heidenen tot wie hij had gepredikt. Let op dat hij zegt dat degenen, die uit het geloof zijn, kinderen van Abraham zijn. Dit is een verwijzing naar zowel Joden als Grieken. De God-vrezende Heidenen, die in de bijbel Grieken worden genoemd, noemden Abraham vader.

De “beloftenissen der vadersen”, voor het volk Israël, is begonnen met Abraham. Ongeveer duizend jaar menselijke geschiedenis gaat voorbij van de tijd van de zondvloed, in de dagen van Noach, tot de roeping van Abraham. Maar God roept Abraham en begint in Genesis 12 om bepaalde beloften aan hem te doen. We moeten hier opmerken dat de beloften onvoorwaardelijk zijn. Met andere woorden, ze hangen niet af van het doen en laten van Abraham, maar alleen van de getrouwheid van God. Dat is de reden waarom Paulus zegt in de brief aan de Romeinen:

“Rom.3:3: Want wat is het, al zijn sommigen ongelovig geweest? Zal hun ongelovigheid het geloof van God te niet doen?”

Sommige Israëlieten, in feite de meeste, geloofden niet. Ze verwierpen hun Messias. En het was door hun val dat God de openbaring der verborgenheid naar voren bracht en dat resulteerde in de redding van de Heidenen:

“Rom.11:11: Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloezheid te verwekken.

De val van Israël gebeurde in Handelingen zeven met de steniging van Stefanus. Vanaf die tijd is het aanbod van het koninkrijk ingetrokken. Paulus zegt: het is in de wachtkamer gezet voor een bepaalde tijd. Paulus zegt in de brief aan de Romeinen dat de verharding van Israël voort zal duren totdat de volheid der Heidenen zal zijn ingegaan (Rom.11:25). Paulus zegt dat zij, die uit het geloof zijn, kinderen van Abraham zijn.

“Gal.3:8: En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden.

Een opmerking: vergelijk Gal.3:8 met Ef.3:8.

*“Ef.3:8: Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den **onnaspeurlijken** rijkdom van Christus,*

In de brief aan de Galaten voorzag de Schrift de rechtvaardiging van een groep mensen, maar voor wat betreft de Efeziërs was hun redding onnaspeurlijk in de oud testamentische Schrift.

Abraham, in Genesis vijftien vers zes, geloofde God, en “Hij (de Heer) rekende het hem tot gerechtigheid”. Dus nogmaals, alle redding, van Genesis tot en met Openbaring, is door geloof. Het is altijd door God op zijn Woord te aanvaarden. Dan, in Genesis zeventien vers vijf veranderde God zijn naam van Abram naar Abraham:

“Gen.17:5: En uw naam zal niet meer genoemd worden Abram; maar uw naam zal wezen Abraham; want Ik heb u gesteld tot een vader van menigte der volken.

Let op dat er wordt gezegd: “Ik heb u gesteld” tot een vader van menigte der volken. Er waren daar in de synagogen, waar Paulus heen ging, mensen uit de menigte der volken waar hij predikte tot mensen die uit het geloof waren. Ze geloofden in de God van Abraham. Paulus zegt dus:

“Gal.3:9: Zo dan, die uit het geloof zijn, worden gezegend met den gelovigen Abraham.

Hoe werden ze dan gezegend? Door de roeping van Paulus. Herinnert u zich wat de Heer aan Ananias zei, de vrome man die de handen op Paulus legde waardoor hij het zicht terug kreeg?

“Hand.9:15: Maar de Heere zeide tot hem: Ga heen; want deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn Naam te dragen voor de heidenen, en de koningen, en de kinderen Israels.

En dat is exact wat Paulus deed. Hij predikte, in de naam van de Heer, aan allen in Galatië de boodschap van rechtvaardiging door geloof alleen. De Joden en de God-vrezende Heidenen werden gezegend door het horen van Paulus zijn boodschap ter redding. Hier is daar een voorbeeld van:

“Hand.14:1: En het geschiedde te Ikonium, dat zij te zamen gingen in de synagoge der Joden, en alzo spraken, dat een grote menigte, beiden van Joden en Grieken, geloofde.

Maar nu had Paulus gehoord dat ze ten val werden gebracht door weer onder de wet te gaan. Paulus had hun verteld dat ze niet door de wet gerechtvaardigd konden worden, maar deze mensen waren onder druk gezet door de predikers van het Koninkrijk, mensen die, ofschoon ze in Christus geloofden, nog steeds onder de wet waren en voor de wet ijverden. Deze Galaten waren volmaakt in Christus, naar het evangelie van Paulus, en door terug te keren onder de wet zouden afvallen van de genade:

“Gal.3:10: Want zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen.

Paulus had hun geleerd dat Christus voor ons tot een vloek is gemaakt. Hij zei dat God hem voor ons tot zonde heeft gemaakt opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods IN HEM. Met andere woorden, door deze man, door Christus, is de vergeving der zonden.

“Gal.3:11: En dat niemand door de wet gerechtvaardigd wordt voor God, is openbaar; want de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

“De rechtvaardige zal uit het geloof leven” komt uit Habakuk 2:4 waar wordt gezegd: *“de rechtvaardige zal door zijn geloof leven”*. Dat is wat Paulus zegt in hoofdstuk twee: *“hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof DES(des Zoons=van de Zoon) Zoons van God” (Gal.2:20).*

“Gal.3:12: Doch de wet is niet uit het geloof; maar de mens, die deze dingen doet, zal door dezelve leven.

Met andere woorden: als een mens zich aan de wet wil houden dan is hij verschuldigd om zich aan de gehele wet te houden. Hij kan er geen delen uit halen die hem wel liggen, of die delen die, religieus gezien, goed in het gehoor liggen. Exodus, Leviticus en Deuteronomium bevatten de wet, de gehele wet. En het omvat heel veel meer dan de tegenwoordige wettischen veronderstellen, die voorgeven dat ze zich aan de wet houden,. Er is nog nooit iemand geweest die zich aan de wet heeft gehouden. De wet was niet gegeven om zich daar aan te houden, de wet is gegeven om de rechtvaardigheid van God te tonen. Het getuigt van de rechtvaardigheid die God vereist. De wet is niet gegeven om te houden, maar om te laten zien dat u een Redder nodig heeft. Als er een wet was gegeven die leven kon brengen dan zou de rechtvaardigheid door de wet zijn. Wat zei Christus over “het zwaarste der wet”?

*“Matth.23:23: Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeen, gij geveinsden, want gij vertient de munte, en de dille, en den komijn, en gij laat na **het zwaarste der wet**, namelijk het oordeel, en de barmhartigheid, en het geloof. Deze dingen moest men doen, en de andere niet nalaten.*

“Gal.3:13: Christus heeft ons verlost van den vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die aan het hout hangt.

Nu is er een zegen voor hen die de God van Abraham vrezen:

“Gal.3:14: Opdat de zegening van Abraham tot de heidenen komen zou in Christus Jezus, en opdat wij de belofte des Geestes verkrijgen zouden door het geloof.

Merk op “de belofte des Geestes”. Dat is het waarom Paulus zegt dat hij een bekwaam dienaar is van de GEEST van het nieuwe testament:

“2Kor.3:6: Die ons ook bekwaam gemaakt heeft, om te zijn dienaars des Nieuwen Testaments, niet der letter, maar des Geestes; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

God heeft de Geest beloofd als het nieuwe testament van kracht wordt in de toekomst. Maar hier zegt Paulus dat hij dienaar is van de GEEST van het nieuwe testament. De Geest van het nieuwe testament is rechtvaardigheid, de rechtvaardigheid van God. Waar kunnen we nu een evangelie vinden waarin de rechtvaardigheid van God wordt geopenbaard? Het is geopenbaard in het evangelie van Christus:

“Rom.1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

“Rom.1:17: Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

Bedenk dat alleen Paulus het evangelie van Christus predikt. Petrus, Jacobus en Johannes prediken een “geloof op proef” evangelie, volharden tot het einde en de tweede komst van Christus. Dat is wanneer Israël het Nieuwe Verbond krijgt van Jeremia 31 en Hebrëen 8. Er zijn vandaag de dag mensen die denken dat ze in de “nieuw testamentische gemeente” zijn en in het nieuwe testament. De schrijver van het boek Hebrëen dacht zoiets niet. Het Nieuwe Verbond is voor Israël, en het was nog toekomstig toen het boek Hebrëen was geschreven:

“Hebr.8:13: Als Hij zegt: Een nieuw verbond, zo heeft Hij het eerste oud gemaakt; dat nu oud gemaakt is en verouderd, is nabij de verdwijning.

Alhoewel dus het oude verbond oud was waren de Koninkrijks gelovigen er nog steeds bij betrokken. Het “oude verbond” is een verwijzing naar de Wet van Mozes. Ze wisten dat er een verandering was in het Priesterschap, een verandering van wet, maar zoals u kunt zien in het vers was het oude “nabij de verdwijning” maar in die tijd was het nog niet verdwenen. Het nieuwe verbond is bij de tweede komst van Christus en de fontein van Zacharia 13:1 geopend wordt voor de reiniging van Israël, het uitwissen, zoals Petrus dat zegt in Handelingen drie vers 19 en 20, bij de tweede komst van Christus.

Maar Paulus heeft verwezen naar de zegen van Abraham:

“Gal.3:14: Opdat de zegening van Abraham tot de heidenen komen zou in Christus Jezus, en opdat wij de belofte des Geestes verkrijgen zouden door het geloof.

De Geest was beloofd aan hen tot wie de beloften behoren. Paulus verwijst hier naar de “zegening van Abraham” hetwelk een verwijzing is naar Genesis:

“Gen.12:3: En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden.

Dat zijn mensen die IN de verbonden der belofte waren, zoals de Joden en de Grieken in de synagogen. De Efeziërs, en mensen zoals u en ik, waren niet in beeld aangaande de: “belofte van de Vader”.

“Ef.2:12: Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.

Het evangelie van Christus is dus één ding, dat is de openbaring van de verborgenheid die verborgen is gehouden sinds het begin van de wereld. Maar de verborgenheid van het evangelie, waarover Paulus schrijft in de brief aan de Efeziërs, is een ander ding:

“Ef.6:18: Met alle bidding en smeking, biddende te allen tijd in den Geest, en tot hetzelfde wakende met alle gedurigheid en smeking voor al de heiligen;

*“Ef.6:19: En voor mij, opdat mij het Woord gegeven worde in de opening mijns monds met vrijmoedigheid, om **de verborgenheid van het Evangelie** bekend te maken;*

“Ef.6:20: Waarover ik een gezant ben in een keten, opdat ik in hetzelfde vrijmoediglijk moge spreken, gelijk mij betaamt te spreken.

Aan degenen die dus vertrouwd waren met de beloften, hen die in het verbond der belofte waren, zei Paulus dat hij een bekwaam dienaar was van het nieuwe testament, niet naar de letter, maar naar de Geest. De Geest van het nieuwe testament is rechtvaardigheid, de rechtvaardigheid van God, de rechtvaardigheid van God welke alleen geopenbaard is in het evangelie van Christus, in het evangelie van Paulus.

De zegening kon niet toebehoren aan degenen die gerechtvaardigd wilden worden door de wet, omdat de wet een vloek met zich mee brengt voor degenen die onder de wet zijn. De wet heeft de kracht om te veroordelen maar de wet heeft geen kracht om te rechtvaardigen. De wet kan enkel vervloeken en oordelen, de wet kan een zondaar niet redden en rechtvaardigen. Alleen de prijs die door Christus is betaald kan dat doen, Paulus zegt dus dat Christus ons heeft verlost van de vloek der wet door onze vloek op zichzelf te nemen op het kruis.

Paulus had de Galaten dus verteld dat allen die geloven vrijgemaakt kunnen worden van de vloek zodat ze de zegen kunnen ontvangen. En dat geldt zowel voor de God-vrezende Heidenen die Paulus hoorden prediken als voor de Joden. De zegening houdt niet alleen in dat men wordt gerechtvaardigd maar eveneens de gave van de Heilige Geest. Hij zegt dus: *“opdat wij de belofte des Geestes verkrijgen zouden door het geloof”*.

Het ging dus om Gods verbond met Abraham. Paulus laat nu zien dat, als het nieuwe verbond er eenmaal is er geen verdere voorwaarden aan kunnen worden toegevoegd. Merk ook op dat het verbond niet was als een contract tussen twee mensen, want het was een verbond der BELOFTE. En alleen God heeft die belofte gemaakt. Merk ook op dat de zegen van Abraham alleen ten volle gerealiseerd kan worden, niet in de vele nakomelingen van Abraham, meervoudig ZAAD, maar in enkelvoudig ZAAD, in ÉÉN, in Jezus Christus.

“Gal.3:15: Broeders, ik spreek naar den mens: zelfs eens mensen verbond, dat bevestigd is, doet niemand te niet, of niemand doet daartoe.

Paulus zegt dus dat zelfs een contract tussen twee mensen, éénmaal gemaakt, niemand het kan veranderen. Maar hier was het God die de belofte maakte, Hij maakte het verbond.

“Gal.3:16: Nu zo zijn de beloftenissen tot Abraham en zijn zaad gesproken. Hij zegt niet: En den zaden, als van velen; maar als van een: En uw zade; hetwelk is Christus.

Dit woord ZAAD wordt op dezelfde wijze gespeld wanneer er wordt gesproken over één zaad of over meervoudig zaad. Het gehele beeld van het tweevoudig doel van God is aan Paulus geopenbaard in een overvloed van visioenen en openbaringen. Niet alles tegelijk, maar door voortgaande openbaring. Het centrale punt, het centrum van het gehele plan en doel van God is Jezus Christus.

“Ef.2:7: Opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen den uitnemenden rijkdom Zijner genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus.

Maar wat Paulus over wil brengen aan de Galaten is het feit dat dit verbond der belofte niet teniet kan worden gedaan door de wet.

“Gal.3:17: En dit zeg ik: Het verbond, dat te voren van God bevestigd is op Christus, wordt door de wet, die na vierhonderd en dertig jaren gekomen is, niet krachteloos gemaakt, om de belofte te niet te doen.

“Gal.3:18: Want indien de erfenis uit de wet is, zo is zij niet meer uit de belofte; maar God heeft ze Abraham door de belofte genadiglijk gegeven.

De erfenis is eeuwig leven en het eeuwige leven is in Christus. Alleen in Christus kunt u eeuwig leven hebben. Zo is dus de erfenis van God in Christus, het enkelvoudige ZAAD van Abraham.

Degenen die dus in de verbonden der belofte waren hoorden Paulus veel spreken over Abraham en de verbonden der beloften. Maar dit belangrijke punt voor de Galaten moet niet OPNIEUW worden verward met het juk der dienstbaarheid. Hij zegt dat zij tot vrijheid zijn geroepen, maar ze moeten deze vrijheid niet gebruiken als een aanleiding tot het vlees, maar door liefde elkander te dienen. Liefde doet de naaste geen kwaad, daarom is liefde de vervulling der wet.

“Gal.3:19: Waartoe is dan de wet? Zij is om der overtredingen wil daarbij gesteld, totdat het zaad zou gekomen zijn, dien het beloofd was; en zij is door de engelen besteld in de hand des Middelaars.

“Gal.3:20: En de Middelaar is niet Middelaar van een, maar God is een.

“Gal.3:21: Is dan de wet tegen de beloftenissen Gods? Dat zij verre; want indien er een wet gegeven ware, die machtig was levend te maken, zo zou waarlijk de rechtvaardigheid uit de wet zijn.

“Gal.3:22: Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus aan de gelovigen zou gegeven worden.

“Gal.3:23: Doch eer het geloof kwam, waren wij onder de wet in bewaring gesteld, en zijn besloten geweest tot op het geloof, dat geopenbaard zou worden.

*“Gal.3:24: Zo dan, de wet is **onze** tuchtmeester geweest tot Christus, opdat wij uit het geloof zouden gerechtvaardigd worden.*

*“Gal.3:25: Maar als het geloof gekomen is, zo zijn **wij** niet meer onder den tuchtmeester.*

De wet werd met een bepaald doel gegeven. Paulus zegt dat de wet een tuchtmeester was om ons tot Christus te brengen. Paulus had een bediening ontvangen op de weg naar Damascus. Denk aan de vrome man Ananias en hetgeen de Heer aan hem heeft gezegd:

“Hand.9:13: En Ananias antwoordde: Heere! ik heb uit velen gehoord van dezen man, hoeveel kwaad hij Uw heiligen in Jeruzalem gedaan heeft;

“Hand.9:14: En heeft hier macht van de overpriesters, om te binden allen, die Uw Naam aanroepen.

“Hand.9:15: Maar de Heere zeide tot hem: Ga heen; want deze is Mij een uitverkoren vat, om Mijn Naam te dragen voor de heidenen, en de koningen, en de kinderen Israels.

In het kort is hier het “type” van de bediening van Paulus gedurende het boek Handelingen. Let op de genoemde volgorde: Heidenen, koningen, en de kinderen Israëls. Op het eiland Cyprus predikte Paulus in de synagoge der Joden. Vervolgens gaat hij over het eiland naar Pafos en VOND EEN JOOD. Merk op dat Paulus niet het eiland over gaat om stadhouders te zoeken, er staat dat hij een Jood vond.

“Hand.13:6: En als zij het eiland doorgegaan waren tot Pafos toe, vonden zij een zekeren tovenaer, een valse profeet, een Jood, wiens naam was Bar-jezus;

“Hand.13:7: Welke was bij den stadhouder Sergius Paulus, een verstandigen man. Deze, Barnabas en Saulus tot zich geroepen hebbende, zocht zeer het Woord Gods te horen.

Hier hebben we dus de man Sergius Paulus, dat is Latijns. Met andere woorden, hij is een Romein en is de stadhouder. Hij is daar in naam van de koning, hij is daar in de naam van Caesar, de keizer te Rome. Hij is een Heiden. Aan de andere kant is de Jood zaad van Abraham. Hij is een SLECHT ZAAD maar hoe dan ook een zaad, en hij was BIJ de stadhouder. Wat hebben we hier dus? Een Heiden heeft het zaad van Abraham gezegend. Hij komt in aanmerking voor een zegen. Wat gebeurt er nu? De Jood wordt BLIND en de Heiden ontvangt de zegen. Hij wordt gezegend door het horen van het evangelie van Paulus.

Dit is het beeld van de bediening van Paulus door het gehele boek Handelingen heen. Het verblinden van de Jood vanwege ongeloof en de Heiden ontvangt de zegen omdat hij wel geloofde. Dit is VERBORGEN WAARHEID. Het is de prediking van Jezus Christus naar de openbaring der verborgenheid wat geheim was gehouden vanaf het begin der wereld, MAAR NU geopenbaard is. Hoe is het geopenbaard? Door de verschijning van Jezus Christus aan Paulus op de weg naar Damascus.

Wat is dan de verborgenheid? Drie belangrijke dingen.

Nummer één, Christus stierf voor ONZE (voor Israëls) zonden, naar de Schriften. Dat is nu geopenbaard en door de Schriften van de profeten BEKEND GEMAAKT. (Rom.16:25 en 26). Met andere woorden, de Schriften hebben gesproken over het lijden van Christus en de heerlijkheid daarna, MAAR DIT IS HET WAAROM. Christus stierf voor onze zonden.

Nummer twee: Redding is gekomen, niet door de opkomst van Israël, maar door hun VAL. De zegening van Abraham komt naar de God-vrezende Heidenen DOOR Jezus Christus. De Heidenen ontvangen de Geest, de Geest van het nieuwe testament, hetgeen rechtvaardig is. Hoe? Door GELOOF en niet door de werken der wet.

Nummer drie: De verborgenheid van een lichaam van gelovigen, allen gelijk IN CHRISTUS. De God-vrezende Heidenen waren gereed om een zegen te ontvangen en die zegen kwam door de prediking van Paulus: het evangelie van Christus:

“Gal.3:26: Want gij zijt allen kinderen Gods door het geloof in Christus Jezus.

“Gal.3:27: Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan.

“Gal.3:28: Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw; want gij allen zijt een in Christus Jezus.

We hebben hier dus Joden en Grieken, die allen één zijn in het lichaam van Christus. Dit kan niet dezelfde groep mensen zijn waarover is geschreven in de Hebreeuwse brieven van Hebreeën tot en met Openbaring. Zij worden een “heilig volk” genoemd en er wordt naar hen verwezen, door Petrus, als een “koninklijk priesterdom”. In de brief aan de Hebreeën wordt er een voorwaarde gesteld aan hun redding. Het is het ALS van Hebreeën 3:6 en 14:

*“Hebr.3:6: Maar Christus, als de Zoon over Zijn eigen huis; Wiens huis wij zijn, **indien wij maar de vrijmoedigheid en den roem der hoop tot het einde toe vast behouden.***

*“Hebr.3:14: Want wij zijn Christus deelachtig geworden, **zo wij anders het beginsel van dezen vasten grond tot het einde toe vast behouden;***

INDIEN ze volharden tot het einde. In hun geval is het einde het einde van hun leven of het einde van de verdrukking, wie maar het eerste komt.

Nu ons laatste vers van dit hoofdstuk:

*“Gal.3:29: En indien gij van Christus zijt, zo zijt gij dan Abrahams zaad, en **naar de belofenis** erfgenamen.*

Let opnieuw op de verwijzing naar Abraham en merk de belofte op. Waar het deze Galaten aangaat waren er beloften, maar in contrast hiermee is dat niet het geval met de Efeziërs aan wie Paulus later de brief aan de Efeziërs schreef (*). Het geldt ook niet voor de mensen die vandaag de dag leven.

(*)-- *“Ef.2:12: Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en **vreemdelingen van de verbonden der belofte**, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.*

Hoofdstuk 4

“Gal.4:1: I Doch ik zeg, zo langen tijd als de erfgenaam een kind is, zo verschilt hij niets van een dienstknecht, hoewel hij een heer is van alles;

“Gal.4:2: Maar hij is onder voogden en verzorgers, tot den tijd van den vader te voren gesteld.

“Gal.4:3: Alzo wij ook, toen wij kinderen waren, zo waren wij dienstbaar gemaakt onder de eerste beginselen der wereld.

Paulus verwijst naar de slavernij die in de Wet is en de eerste beginselen der wereld, zoals regels voor eten en drinken en feestdagen en heilige dagen, Sabbatten enzovoort.

“Gal.4:4: Maar wanneer de volheid des tijds gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet;

“Gal.4:5: Opdat Hij degenen, die onder de wet waren, verlossen zou, en opdat wij de aanneming tot kinderen verkrijgen zouden.

De “aanneming” (adoptie) waarover Paulus hier spreekt is niet in die zin zoals wij vandaag de dag denken over het adopteren van een kind. Als wij denken aan adoptie, dan denken wij aan het adopteren van het kind van een vreemdeling om het vervolgens groot te brengen als was het ons eigen kind. Maar dat is niet hetgeen Paulus in gedachten heeft. De adoptie waarover hier wordt gesproken gaat over een volwassen zoonschap. Het betekent letterlijk “plaatsen”, als de erfgenaam. De erfgenaam van alle dingen is Jezus Christus. Hij is het beloofde zaad.

Hij is de erfgenaam. Waar is dus uw erfenis? In Christus. *“Want zovelen als gij in Christus gedoopt zijt, hebt gij Christus aangedaan (Gal.3:27).* Paulus zegt in de brief aan de Romeinen dat wij erfgenamen van God zijn en medeërfgenen met Christus.

“Gal.4:6: En overmits gij kinderen zijt, zo heeft God den Geest Zijns Zoons uitgezonden in uw harten, Die roept: Abba, Vader!

“Gal.4:7: Zo dan, gij zijt niet meer een dienstknecht, maar een zoon; en indien gij een zoon zijt, zo zijt gij ook een erfgenaam van God door Christus.

Dit is wie ze zijn en wat ze zijn in Christus. Maar het in Christus zijn is een geestelijke en niet een lichamelijk rijk. Hun lichaam, hun fysieke menselijke lichaam, is niet in Christus. Maar ZIJ zijn in het lichaam van Christus. Nu gaat Paulus terug en richt zich opnieuw tot het legalisme:

“Gal.4:8: Maar toen, als gij God niet kendet, diendet gij degenen, die van nature geen goden zijn;

De Galaten waren in de synagogen der Joden. Ze vreesden de God van Abraham, zochten de wijsheid van de God van Abraham, en werden onderwezen in de wet en de profeten. Hier is in principe het voorbeeld van de prediking van Paulus, niet alleen in Galatië maar voor het grootste deel van de tijd van het boek Handelingen. Hij ging eerst naar de synagoge der Joden, zoals in dit voorbeeld:

“Hand.13:14: En zij, van Perge het land doorgaande, kwamen te Antiochie, een stad in Pisidie; en gegaan zijnde in de synagoge op den dag des sabbats, zaten zij neder.

“Hand.13:15: En na het lezen der wet en der profeten, zonden de oversten der synagogen tot hen, zeggende: Mannen broeders, indien er enig woord van vertroosting tot het volk in u is, zo spreekt.

In Handelingen dertien heeft Lukas de gehele speech, van Paulus in de synagoge, vastgelegd, en hij predikte een boodschap van rechtvaardiging door het geloof. Toen de Joden uit de synagoge waren gegaan wilden de Heidenen meer horen:

“Hand.13:42: En als de Joden uitgegaan waren uit de synagoge, baden de heidenen, dat tegen den naasten sabbat hun dezelfde woorden zouden gesproken worden.

“Hand.13:43: En als de synagoge gescheiden was, volgden velen van de Joden en van de godsdienstige Jodengenoten Paulus en Barnabas; welke tot hen spraken, en hen vermaanden te blijven bij de genade Gods.

En de bijbel zegt dat de volgende Sabbat bijna de gehele stad bijeen kwam, blijkbaar naar de synagoge der Joden, om Paulus te horen prediken. In de volgende stad gaan ze ook rechtstreeks naar de synagoge:

“Hand.14:1: En het geschiedde te Ikonium, dat zij te zamen gingen in de synagoge der Joden, en alzo spraken, dat een grote menigte, beiden van Joden en Grieken, geloofde.

Deze mensen kenden de wet, ze waren onderwezen in de wet. Paulus predikte genade tot hen, ze werden gered, en nu wilden ze weer terug gaan naar de wet:

“Gal.4:9: En nu, als gij God kent, ja, veelmeer van God gekend zijt, hoe keert gij u wederom tot de zwakke en arme beginselen, welke gij wederom van voren aan wilt dienen?”

“Gal.4:10: Gij onderhoudt dagen, en maanden, en tijden, en jaren.

“Gal.4:11: Ik vrees voor u, dat ik niet enigszins tevergeefs aan u gearbeid heb.

“Gal.4:12: Weest gij als ik, want ook ik ben als gij; broeders, ik bid u; gij hebt mij geen ongelijk gedaan.

Paulus is dus niet gekwetst. Hij zegt: want ook ik ben als gij. Paulus is gered en verzegeld en zo zijn ook deze Galaten. Ze hebben hun behoudenis niet verloren. Dus zegt hij “wort als ik ben”. Met andere woorden, besef uw positie in Christus, uw vrijheid in Christus en wordt niet opnieuw verstrikt met het juk der slavernij, het juk van de wet.

Nu spreekt hij over zijn zwakheid:

“Gal.4:13: En gij weet, dat ik u door zwakheid des vlees het Evangelie de eerste maal verkondigd heb;

“Gal.4:14: En mijn verzoeking, die in mijn vlees geschiedde, hebt gij niet veracht noch verfoeid; maar gij naamt mij aan als een engel Gods, ja, als Christus Jezus.

“Gal.4:15: Welke was dan uw gelukachting? Want ik geef u getuigenis, dat gij, zo het mogelijk ware, uw ogen zoudt uitgegraven, en mij gegeven hebben.

“Gal.4:16: Ben ik dan uw vijand geworden, u de waarheid zeggende?”

De zwakheid van Paulus lijkt een oogprobleem te zijn. Dat kan van dezelfde “engel des Satans” zijn. Paulus noemt:

“2Kor.12:7: En opdat ik mij door de uitnemendheid der openbaringen niet zou verheffen, zo is mij gegeven een scherpe doorn in het vlees, namelijk een engel des satans, dat hij mij met vuisten slaan zou, opdat ik mij niet zou verheffen.

In 2 Korinthiërs spreekt Paulus over een tijd, hij zegt veertien jaar geleden, toen hij werd opgetrokken in de derde hemel.

“2Kor.12:2: Ik ken een mens in Christus, voor veertien jaren (of het geschied zij in het lichaam, weet ik niet, of buiten het lichaam, weet ik niet, God weet het), dat de zodanige opgetrokken is geweest tot in den derden hemel;

Dat lijkt de tijd te zijn waarover hij hier spreekt:

“Hand.14:19: Maar daarover kwamen Joden van Antiochie en Ikonium, en overreedden de scharen, en stenigden Paulus, en sleepten hem buiten de stad, menende, dat hij dood was.

Dit lijkt de tijd te zijn waarover Paulus spreekt in 2 Korinthiërs. Als dat zo is dan weten we dat Paulus op werd getrokken in de hemel, hij wist niet of het in het lichaam was of buiten het lichaam. Hij moet de opname van de gemeente daar hebben gezien. Hij zag de gehele waarheid van de opname toen hij hier werd opgetrokken. Nu staat hij op en gaat terug naar iedere stad waar hij voorheen is geweest:

“Hand.14:20: Doch als hem de discipelen omringd hadden, stond hij op, en kwam in de stad; en des anderen daags ging hij met Barnabas uit naar Derbe.

Het woord hier “stond hij op” is zeer verwant aan het woord voor opstanding. Stierf Paulus werkelijk en stond hij op? We weten het niet en Paulus zelf wist niet of hij in of buiten het lichaam was. We kunnen niet zeggen dat Paulus een “buiten het lichaam ervaring” heeft gehad omdat hij dat niet zegt.

“Hand.14:21: En als zij derzelve stad het Evangelie verkondigd en vele discipelen gemaakt hadden, keerden zij weder naar Lystre, en Ikonium, en Antiochie;

“Hand.14:22: Versterkende de zielen der discipelen, en vermanende, dat zij zouden blijven in het geloof, en dat wij door vele verdrukkingen moeten ingaan in het Koninkrijk Gods.

Paulus leed veel verdrukking, en deze Galaten blijkbaar ook. In het bijzonder sinds ze lastig werden gevallen door de wettische Joden. Zie hoofdstuk zes:

“Gal.6:12: Al degenen, die een schoon gelaat willen tonen naar het vlees, die noodzaken u besneden te worden, alleenlijk opdat zij vanwege het kruis van Christus niet zouden vervolgd worden.

Dus het verheerlijken van het kruis, wat Paulus deed, veroorzaakt verdrukking. Paulus schreef aan Timotheüs dat “*allen, die godzaliglijk willen leven in Christus Jezus, die zullen vervolgd worden*”(2Tim.3:12). Maar Paulus heeft de opname van de gemeente gezien. Hij geeft alle details van de opname in de eerste brief aan de Thessalonicenzen. Maar merk op dat hij, nadat hij was gestenigd, terug ging naar alle plaatsen waar hij voorheen was geweest “bevestigende de discipelen”. Hij moet ze ook verteld hebben van de opname want het is zeker het geval hier in dit vers:

“Gal.1:4: Die Zichzelven gegeven heeft voor onze zonden, opdat Hij ons trekken zou uit deze tegenwoordige boze wereld, naar den wil van onzen God en Vader;

Paulus zegt in Gal.4:16: “Ben ik dan uw vijand geworden, u de waarheid zeggende?”. En u, die dit leest, zult de vijand worden van religieuze mensen als u probeert hen de waarheid te laten zien van de boodschap der genade en de waarheid van het “recht snijden” en redding alleen uit genade en door geloof. Ze willen niet naar u luisteren, ze willen wel naar u luisteren als u zich bij hen aansluit:

“Gal.4:17: Zij ijveren niet recht over u; maar zij willen ons uitsluiten, opdat gij over hen zoudt ijveren.

“Gal.4:18: Doch in het goede te allen tijd te ijveren is goed, en niet alleenlijk, als ik bij u tegenwoordig ben;

Maar onze redding is niet gebaseerd op gevoelens. Er is geen vers in de bijbel dat zegt: “gevoel de Heere Jezus Christus”. Het zegt: “geloof” niet: “gevoel”. We gaan niet door gevoelens maar door feiten. En de feiten, het getuigenis van God over zijn zoon, Jezus Christus, is dat hij stierf voor onze zonden en dat hij is opgestaan voor onze rechtvaardigmaking en al onze overtredingen zijn ons vergeven. Dat kleine woord, “vergeven” betekent alle zonden die we hebben gedaan, die we doen en die we nog gaan doen. We zijn volmaakt in Christus. *“Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof” (Ef.2:8)*. Let nu op de volgende uitspraak:

“Gal.4:19: Mijn kinderkens, die ik wederom arbeide te baren, totdat Christus een gestalte in u krijgje.

Paulus noemt de Galaten “Mijn kinderkens”. Hij verwijst hier naar de Korinthiërs als jonge kinderen:

“1Kor.3:1: En ik, broeders, kon tot u niet spreken als tot geestelijken, maar als tot vleselijken, als tot jonge kinderen in Christus.

“1Kor.3:2: Ik heb u met melk gevoed, en niet met vaste spijs; want gij vermocht toen nog niet; ja, gij vermoogt ook nu nog niet.

De Galaten en de Korinthiërs, en vandaag de dag bijna iedereen, zijn jonge kinderen in Christus. Waarom is dat zo? Omdat we de leer niet kennen. We besteden onze tijd aan het luisteren naar gemotiveerde sprekers, en naar gezondheid, naar rijkdom en naar voorspoed boodschappen en goede zangers, en er wordt te weinig tijd besteed aan het openen van de bijbel om het woord van God te bestuderen. In zo een conditie zijnde worden we gemakkelijk heen en weer bewogen door wind van leer. Een nieuwe leer, of nieuw onderwijs of een nieuwe leraar komt langs en het klinkt goed of het ziet er goed uit en we voegen het toe aan de lijst: ‘wat ik geloof omdat het me goed in de oren klinkt’. Maar God heeft ons alles gegeven wat we nodig hebben en alles wat nodig is om te weten teneinde Hem te behagen. God wil dat alle mensen zalig worden en tot kennis der waarheid komen (1Tim.2:4). De waarheid van God is in het geschreven woord. Maar zoals een oud gezegde zegt, **“u kunt een paard naar het water leiden maar u kunt hem niet aan het drinken maken”** .

De bediening van Petrus, in het boek Handelingen, is in wezen van hoofdstuk één tot hoofdstuk twaalf. Enige tijd na Handelingen twaalf en blijkbaar voor de tijd van de vergadering in hoofdstuk vijftien gaat Petrus naar Antiochië. Het zou toch zo moeten zijn dat Petrus, na de vergadering in Handelingen 15, een duidelijk begrip zou moeten hebben van het verschil tussen zijn bediening en de bediening van Paulus. Maar Paulus wederstond hem in het aangezicht, omdat hij te bestraffen was (Gal.2:11). Petrus was dicht bij het punt gekomen een ANDER evangelie te prediken. Hij was dichtbij hetzelfde onderwerp gekomen dat ook gebeurde met de Galaten. En hij heeft het gedaan vanwege de “betovering” of het gefascineerd zijn van de Judaïsten:

“Hand.15:1: En sommigen, die afgekomen waren van Judea, leerden de broederen, zeggende: Indien gij niet besneden wordt naar de wijze van Mozes, zo kunt gij niet zalig worden.

Petrus heeft gegeten met de Heidenen, maar toen deze mannen kwamen onttrok hij zichzelf. Hij veroorzaakte dat ook Barnabas meegetrokken werd met de afscheiding, en Paulus zei dat

hij niet recht wandelde naar de waarheid. Hij had Petrus verteld: “Petrus, we zijn beiden Joden en geloven beiden in Jezus Christus”.

“Gal.2:15: Wij zijn van nature Joden, en niet zondaars uit de heidenen;

“Gal.2:16: Doch wetende, dat de mens niet gerechtvaardigd wordt uit de werken der wet, maar door het geloof van Jezus Christus, zo hebben wij ook in Christus Jezus geloofd, opdat wij zouden gerechtvaardigd worden uit het geloof van Christus, en niet uit de werken der wet; daarom dat uit de werken der wet geen vlees zal gerechtvaardigd worden.

Petrus wist dus dat hij niet gerechtvaardigd was door de werken der wet. Hij wist dat zijn rechtvaardigmaking afhankelijk was van het geloof van Christus. Dat was zijn boodschap, dat Christus terug zou komen en dat de zonden van Israël uitgewist zouden worden bij de tweede komst. Er was dus een behoorlijk twistgesprek over besnijdenis en het houden van de wet. In die tijd openbaarde de Heer aan Paulus dat hij op zou gaan naar Jeruzalem en het evangelie aan hen te verklaren: “het evangelie dat ik predik”. Toen Paulus Jakobus, Cefas, (dat is Petrus) en Johannes privé ontmoette vertelde hij hen al deze dingen die hier geschreven staan in de brief aan de Galaten.

En zonder twijfel zal Paulus hen meegenomen hebben naar Genesis vijftien om hun de rechtvaardiging van Abram te laten zien, voordat hij werd besneden. Hij zal ze hebben laten zien in Genesis zeventien vers vijf dat God Abraham de vader van vele volken heeft gemaakt, en om dat te bewijzen zijn naam veranderde van Abram naar Abraham.

Hij zal ze verteld hebben dat er daar mensen zijn, in al die volken, die de God van Abraham vrezen en God hen, evenals jullie, zal redden. En ze hoeven niet eens besneden te worden of de wet van Mozes houden. Hij zal gezegd hebben, Petrus, ik weet dat je bekering hebt gepredikt aan Israël. Bekering en gedoopt te worden in de naam van Jezus Christus om de gave des Heiligen Geestes te ontvangen, de belofte van de Vader. Maar je kunt zien uit hetgeen wat ik jou vertel dat hetgeen God tot Abraham heeft gezegd ook beschikbaar is voor die Heidenen:

“Gal.3:8: En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden.

“Gal.3:9: Zo dan, die uit het geloof zijn, worden gezegend met den gelovigen Abraham.

Paulus zal gezegd hebben, Petrus, de Heidenen die geloven in de God van Abraham ontvangen ook de zegen:

“Gal.3:14: Opdat de zegening van Abraham tot de heidenen komen zou in Christus Jezus, en opdat wij de belofte des Geestes verkrijgen zouden door het geloof.

Dus de mannen in de privékamer in Jeruzalem moesten bekennen dat de Heer aan Paulus een totaal verschillende boodschap heeft gegeven dan hun evangelie van het koninkrijk. Ze moesten erkennen dat hun bediening betrekking had op Israël als een koninklijk priesterdom en een heilig volk en dat zij het koninkrijk ontvangen bij de komst van de Koning. Het is toch duidelijk dat er hier sprake is van twee verschillende boodschappen:

“Gal.2:7: Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;

“Gal.2:8: (Want Die in Petrus krachtelijk wrocht tot het apostelschap der besnijdenis, Die wrocht ook krachtelijk in mij onder de heidenen);

Met andere woorden, Petrus heeft dezelfde bediening als die van Jezus Christus in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes:

“Rom.15:8: En ik zeg, dat Jezus Christus een dienaar geworden is der besnijdenis, vanwege de waarheid Gods, opdat Hij bevestigen zou de beloftenissen der vaderen;

Maar de Heer heeft Paulus een andere bediening gegeven:

“Rom.15:16: Opdat ik een dienaar van Jezus Christus zij onder de heidenen, het Evangelie van God bedienende, opdat de offerande der heidenen aangenaam worde, geheiligd door den Heiligen Geest.

Paulus zal Petrus hebben verteld: Ik weet dat het koninkrijk hersteld zal worden, Ik weet dat Israël het land zal bezitten dat aan Abraham is beloofd en ik weet dat zij het Koninkrijk zullen krijgen, en het priesterschap, maar vanwege hun blindheid zijn ze gevallen:

“Rom.11:11: Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken.

Toen zagen ze de waarheid dat de Heer aan Paulus had toebetrouwd:

“Gal.2:9: En als Jakobus, en Cefas, en Johannes, die geacht waren pilaren te zijn, de genade, die mij gegeven was, bekenden, gaven zij mij en Barnabas de rechter hand der gemeenschap, opdat wij tot de heidenen, en zij tot de besnijdenis zouden gaan;

Terwijl ze dus instemden om hun bediening te begrenzen tot de besnijdenis, predikende het evangelie der besnijdenis, moesten ze instemmen met hetgeen Paulus met hen had besproken, wat Paulus had gezegd, alhoewel Petrus zei dat “sommige dingen zwaar zijn om te verstaan”:

“2Petrus 3:16: Gelijk ook in alle zendbrieven, daarin van deze dingen sprekende; in welke sommige dingen zwaar zijn om te verstaan, die de ongeleerde en onvaste mensen verdraaien, gelijk ook de andere Schriften, tot hun eigen verderf.

Als we werkelijk naar de goedkeuring van God verlangen, dan heeft God ons alles gegeven wat nodig is, om dat te doen. Als u werkelijk God wil kennen, lees zijn boek. Bestudeer zijn boek. God openbaart Zichzelf aan u als u studeert en eenvoudig de opgeschreven woorden van de Geest gelooft, en voor altijd bewaart.

“Gal.4:21: Zegt mij, gij, die onder de wet wilt zijn, hoort gij de wet niet?

Paulus vertelde de Galaten, die er naar verlangden om onder de wet te zijn, de wet te horen. De wet vertelde de mensen, die onder de wet zijn, om de wet te doen en te houden, de

GEHELE wet. De wet wijst op schuld en zegt, dat, als je niet de gehele wet houdt dan ben je schuldig:

“Jak.2:10: Want wie de gehele wet zal houden, en in een zal struikelen, die is schuldig geworden aan alle.

Met andere woorden, de wet is een getuige van de rechtvaardigheid van God. God is heilig. God is rechtvaardig. De wet zegt het volgende:

“Rom.3:19: Wij weten nu, dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen, die onder de wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij.

Paulus zegt aan Timotheüs dat de wet goed is als een mens het legaal gebruikt. De wet is goed maar voor hen die in Christus zijn is het een veel beter iets om in Christus te zijn dan onder de wet te zijn. Paulus gebruikt deze uitdrukking “onder de wet” tien keer. Hij is de enige schrijver die het gebruikt en hier in de brief aan de Galaten gebruikt hij het vier keer. In de brief aan de Romeinen noemt hij het twee keer en in de eerste brief aan de Korinthiërs spreekt hij over het onder de wet zijn.

“1Kor.9:20: En ik ben den Joden geworden als een Jood, opdat ik de Joden winnen zou; dengenen, die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat ik degenen, die onder de wet zijn, winnen zou.

In Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes vindt u geen verwijzingen naar het onder de wet zijn. Waarom niet? Omdat het zo was. Ze waren allen onder de wet. Jezus Christus is geworden uit een vrouw, geworden onder de wet (Gal.4:4). Hij hield zich aan de wet, leerde de mensen om zich aan de wet te houden, vertelde de mensen om de gave te offeren, het bloedig offer, dat Mozes had bevolen en hij vertelde de rijke jongeling dat hij zich aan de wet moest houden om het eeuwige leven te verkrijgen. Het “onder de wet zijn” was een gegeven, het was vanzelfsprekend, niet alleen onder de bediening van de Heer, maar eveneens onder de bediening van Petrus in het boek Handelingen.

Heden ten dage worden we geleid door de Heilige Geest en de Heilige Geest leidt de mensen niet “naar de wet”. God heeft de Heilige Geest niet gegeven om ons te helpen de wet te onderhouden zoals sommigen dat onterecht denken. De Heilige Geest is gegeven om u te leiden in de liefde van God en van Christus, en de liefde doet de naaste geen kwaad, Paulus zegt:

“Rom.13:8: Zijt niemand iets schuldig, dan elkander liefde hebben; want die den ander liefheeft, die heeft de wet vervuld.

Er zijn mensen die willen argumenteren over wat het is waar Paulus naar verwijst als hij naar de wet verwijst. Sommigen zeggen dat Paulus de “Joodse ceremoniële wet” bedoeld. Welnu, hier volgt wat Paulus bedoeld wanneer hij naar de wet verwijst:

“Rom.13:9: Want dit: Gij zult geen overspel doen, gij zult niet doden, gij zult niet stelen, gij zult geen valse getuigenis geven, gij zult niet begeren; en zo er enig ander gebod is, wordt in dit woord als in een hoofdsom begrepen, namelijk in dit: Gij zult uw naaste liefhebben gelijk uzelfven.

Wanneer Paulus dus spreekt over de wet, en het contrast tussen de wet en genade, verwijst hij naar de wet, de gehele wet, en niets dan de gehele wet. Met andere woorden, hij verwijst naar alles, in Exodus, Leviticus, en Deuteronomium, die door Mozes zijn geschreven, met betrekking tot de wet:

“Rom.13:10: De liefde doet den naaste geen kwaad. Zo is dan de liefde de vervulling der wet.

De wet kan een ongelovige niet redden. Alleen het gestorte bloed van Jezus Christus kan iemand redden. De wet maakt een ongelovige religieus en verloren. Zijn volgende plaats is de poel des vuurs. De realiteit van de hedendaagse religie is dat het vol zit met “verloren gelovigen”. De mensen moeten er mee stoppen met zichzelf proberen te verbeteren om de gunst van God te verkrijgen, ze moeten eenvoudig hun vertrouwen stellen in Jezus Christus, en geloven dat hij stierf voor hun zonden en opgewekt is voor hun rechtvaardigmaking.

Paulus schrijft dus aan de Galaten en hij spreekt over twee verbonden. Er moet voor Paulus een reden zijn om over de verbonden te spreken want anders heeft het geen zin om daar over te spreken. Hij spreekt niet over verbonden als hij aan de Efeziërs of de Kolossenzen schrijft. In plaats daarvan zegt hij hen dat ze vreemdelingen waren van de verbonden der belofte (Ef.2:12). Hij zegt niet tegen de Galaten dat ze vreemdelingen van de verbonden der belofte zijn. In plaats daarvan verklaart hij de verbonden omdat zij IN de verbonden der belofte zijn. **Het is een hele lange weg om sommige dingen te begrijpen, waarover Paulus schrijft gedurende het tijdsbestek van het boek Handelingen, om waarlijk te begrijpen wie IN de verbonden der belofte is en wie er een vreemdeling voor is.**

Gedurende het tijdsbestek van het prediken en onderwijzen van Paulus, in het boek Handelingen, wordt daar iets genoemd als “het burgerschap Israëls”. Deze uitdrukking “het burgerschap Israëls” wordt slechts één keer genoemd in uw bijbel. Het komt alleen voor in de brief aan de Efeziërs:

*“Ef.2:12: Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van **het burgerschap Israëls**, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.*

Maar omdat het slechts één keer voorkomt in uw bijbel is de waarheid van dat vers daarom niet minder belangrijk. De uitdrukking “het evangelie der genade Gods” komt slechts één keer voor in uw bijbel, maar we weten, volgens hoofdstuk drie van de brief aan de Efeziërs, dat wij betrokken zijn bij iets dat wordt genoemd “de bedeling der genade Gods”. We weten dat het onze taak is in deze bedeling om: “...allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij”. En let er op dat er niet staat “alle geredde mensen”, er staat “allen”. Dus het feit dat een uitdrukking slechts één keer in de bijbel voorkomt is geen reden om de belangrijkheid daarvan te minimaliseren.

Paulus schrijft dus aan de Efeziërs omdat hij heeft gehoord van hun geloof in de Heere Jezus en de liefde tot al de heiligen. Vóór Paulus naar Rome ging als “gevangene van Jezus Christus voor u die heidenen zijt” is hij in Efeze geweest en heeft daar een gemeente gesticht, predikende in de synagoge der Joden. Hij verbleef in totaal drie jaar in dat gebied:

“Hand.20:31: Daarom waakt, en gedenkt, dat ik drie jaren lang nacht en dag, niet opgehouden heb een iegelijk met tranen te vermanen.

Maar gedurende al deze drie jaar heeft hij nimmer de mensen ontmoet aan wie hij schrijft in de brief aan de Efeziërs. Met andere woorden, de brief aan de Efeziërs is niet geschreven aan de mensen die hij daar heeft ontmoet en die hij kende en tot wie hij had gepredikt toen hij daar indertijd was. Maar Lukas schrijft in het boek Handelingen:

*“Hand.19:10: En dit geschiedde twee jaren lang, alzo dat allen, die in Azie woonden, het Woord van den Heere Jezus hoorden, beiden **Joden en Grieken**.*

Let er op dat Lukas hier schrijft dat ALLEN die in Azië woonden het woord hoorden en dat “allen” verwijst dan naar JODEN EN GRIEKEN. Welnu, de Efeziërs aan wie Paulus de brief aan de Efeziërs schreef passen niet in deze groep omdat het “woord der waarheid, het evangelie hunner zaligheid” iets is waarvan zij in die tijd niet hoorden want het is duidelijk dat Paulus deze Efeziërs, aan wie hij de brief schreef, niet kende. Hij had alleen van hun geloof gehoord.

Het verschil nu tussen de drie en de twee jaar in die twee verzen is dat Paulus gedurende drie maanden in de synagoge predikte, en toen de Joden begonnen Paulus tegen te staan en kwaad spraken van DIE WEG scheidde hij de discipelen af en ging naar “de school van ene Tyrannus” en ging gedurende twee jaren voort om te onderwijzen, en daarna verbleef hij nog enige tijd in Azië. Tezamen drie jaar zoals Paulus dat zegt in het vers in Handelingen 20:31.

Maar hij heeft niet gepredikt tot de mensen aan wie hij later de Efeze brief heeft geschreven. Hij had ze nimmer ontmoet, hij kende hen niet. Hij had alleen “gehoord” van hun geloof. Hij schrijft dus aan hen en zegt ze te bedenken dat ze “eertijds” vervreemd waren van het burgerschap Israëls. Omdat zij er dus vervreemd van waren moet er iets hebben bestaan waarnaar hij verwijst als “het burgerschap Israëls”.

Het “burgerschap Israëls” bestond gedurende het gehele boek Handelingen. Israël was gevallen maar nog niet ter zijde gesteld. Ten tijde van Handelingen twintig vers drie gaat Paulus naar Europa, naar Macedonië en van Macedonië gaat hij naar Griekenland, naar Korinthe en daar blijft hij drie maanden, en gedurende die drie maanden schrijft hij de brief aan de Romeinen. We weten dat door het interne bewijs in de brief zelf. In de brief aan de Romeinen zegt hij dat God zijn volk, hetwelk Hij te voren gekend heeft, niet heeft verstoten. En hij zegt dat door hun val de zaligheid den heidenen is geworden. In Romeinen 11 zegt hij:

“Rom.11:5: Alzo is er dan ook in dezen tegenwoordigen tijd een overblijfsel geworden, naar de verkiezing der genade.

“Dezen tegenwoordige tijd” is de tijd van Handelingen twintig. Hieraan voorafgaand had hij de brief aan de Galaten geschreven. Hij schreef eveneens de eerste en tweede brief aan de Thessalonicenzen, en de eerste en tweede brief aan de Korinthiërs. De bediening van Paulus gedurende het boek Handelingen omvat al deze mensen. Het omvat de Galaten, de Thessalonicenzen, de Korinthiërs, en eveneens de Romeinen. Gedurende die gehele periode was Israël gevallen maar nog niet terzijde gesteld. De terzijde stelling van Israël gebeurt ten tijde van Handelingen 28. De brief aan de Efeziërs en de brief aan de Kolossenzen, in totaal zeven verschillende brieven, welke de gevangenisbrieven worden genoemd, zijn geschreven na Handelingen 28.

De periode van het boek Handelingen vertegenwoordigde dus “een tijd van belofte”. Paulus schrijft aan de Efeziërs en zegt dat “in dien tijd” waren jullie vreemdelingen van de verbonden der belofte.

“Ef.2:12: Dat gij in dien tijd waart zonder Christus, vervreemd van het burgerschap Israels, en vreemdelingen van de verbonden der belofte, geen hoop hebbende, en zonder God in de wereld.

Er waren dus verbonden. En er waren mensen op wie die verbonden betrekking hadden. Dat is het waarover Paulus spreekt in de brief aan de Galaten en hij spreekt tot de mensen die er bij betrokken waren. De mensen die betrokken waren bij de verbonden der belofte waren Joden en Heidenen. Naar de Heidenen wordt soms verwezen als zijnde proselieten. Het zijn God vrezende Heidenen en ze geloven in de God van Abraham.

Daarom ziet u dat de naam van Abraham zo vaak wordt genoemd, speciaal in de brief aan de Galaten en in de brief aan de Romeinen. In de gevangenis brieven, de brieven die zijn geschreven na de periode van het boek Handelingen, wordt de naam van Abraham niet één keer genoemd. Het is niet zo dat de naam van Abraham niet langer belangrijk is, maar dat de waarheid met betrekking tot Abraham reeds is geschreven en vastgelegd en het is voor ons ter lering, eveneens als het ter lering was voor de Efeziërs. Maar de Efeziërs waren niet betrokken bij de verbonden der belofte. De Galaten waren dat wel. En zo waren dat ook de Thessalonicenzen, de Korinthiërs en de Romeinen.

Wat we hier dus hebben wordt naar verwezen als de tot jaloersheid verwekkende bediening van Paulus. Dat idee komt van de volgende verzen:

“Rom.11:13: Want ik spreek tot u, heidenen, voor zoveel ik der heidenen apostel ben; ik maak mijn bediening heerlijk;

“Rom.11:14: Of ik enigszins mijn vlees tot jaloersheid verwekken, en enigen uit hen behouden mocht.

Paulus wil ze tot jaloersheid verwekken opdat dat tot resultaat mag hebben dat er enigen van hen gered zullen worden. En het is “het overblijfsel naar de verkiezing der genade” in Rom.11:5 die hij wil redden. Om dat te bewerkstelligen predikt hij “mijn evangelie” hetwelk is het evangelie van Christus, eerst aan de Jood en ook aan de Griek.

Door het gehele boek Handelingen wordt het evangelie van Christus gepredikt, eerst aan de Jood, en omdat Israël is gevallen, ook aan de Griek. De Joden en de Grieken, in de synagogen van de Joden in de regio's van Galatië waar Paulus predikte en aan wie hij de Galatenbrief heeft geschreven, zijn in de verbonden der belofte. Paulus spreekt over Abraham en hij zegt dat Abraham twee zonen had.

Nu gebruikt hij een “zinnebeeld” (allegorie) in Gal.4:24: “dingen die een andere beduiding hebben”. Er zijn hele religieuze systemen en theologieën die gebaseerd zijn op het zogenoemd “zinnebeeldig” begrijpen van de bijbel. Het wordt “het vergeestelijken van de passage” genoemd. Maar, zoals iemand eens zei: mensen die “vergeestelijken” hebben geen “geestelijke ogen” en ze vertellen “geestelijke leugens”. Mensen die “vergeestelijken” om dingen weg te redeneren die ze niet begrijpen zijn mensen die niet willen geloven dat de bijbel het LETTERLIJK bedoeld. Laat ons lezen:

“Gal.4:21: Zegt mij, gij, die onder de wet wilt zijn, hoort gij de wet niet?”

“Gal.4:22: Want er is geschreven, dat Abraham twee zonen had, een uit de dienstmaagd, en een uit de vrije.

“Gal.4:23: Maar gene, die uit de dienstmaagd was, is naar het vlees geboren geweest; doch deze, die uit de vrije was, door de belofenis;

“Gal.4:24: Hetwelk dingen zijn, die andere beduiding hebben; want deze zijn de twee verbonden; het ene van den berg Sina, tot dienstbaarheid barende, hetwelk is Agar;

“Gal.4:25: Want dit, namelijk Agar, is Sina, een berg in Arabie, en komt overeen met Jeruzalem, dat nu is, en dienstbaar is met haar kinderen.

“Gal.4:26: Maar Jeruzalem, dat boven is, dat is vrij, hetwelk is ons aller moeder.

Het woord “zinnebeeld” (allegorie) is niet vertaald maar het is in een ander alfabet overgezet. Dat betekent dat het uit het Grieks is genomen en het een Engelse schrijfwijze is gegeven en toen overgebracht in de Engelse taal. Hetzelfde is waar met betrekking tot het woord “doop”. Een zinnebeeld is geen samengesteld verhaal maar om figuurlijk te spreken, letterlijk op een andere manier spreken. Paulus gebruikt dus de twee vrouwen, Hagar en Sara, om iets te vertegenwoordigen.

Wanneer hij zegt “er is geschreven” verwijst hij naar de twee passages in Genesis 16 en Genesis 21. Genesis 16 gaat over de geboorte van de zoon van de dienstmaagd, dat is Hagar, de naam van haar zoon is Ismaël:

Gen.16:15: En Hagar baarde Abram een zoon; en Abram noemde den naam zijns zoons, die Hagar gebaard had, Ismael.

“Gen.16:16: En Abram was zes en tachtig jaren oud, toen Hagar Ismael aan Abram baarde.

Merk op dat zijn naam hier nog steeds Abram is. Abram zijn naam werd niet eerder veranderd dan in de tijd van Genesis 17, wat hier dus is gebeurd is niet betrokken bij de latere waarheid dat God ABRAHAM tot de vader van vele volken maakte. Dat wil niet zeggen dat het zaad van Ismaël niet gezegend zou kunnen worden als ze Israël zegenden, maar om aan te geven dat Ismaël niet de lijn van het zaad is. Het feit is, historisch gesproken, dat in plaats van Israël te zegenen, Arabieren en Joden elkander hebben vervloekt.

De verwijzing nu naar de vrije vrouw is een verwijzing naar de wonderbaarlijke geboorte. Een wonder omdat Sara onvruchtbaar was, ze kon geen kinderen krijgen. En niet alleen omdat ze geen kinderen kon krijgen maar ze was de leeftijd om kinderen te baren al lang gepasseerd, ze was negentig jaar oud en omdat Abraham honderd jaar oud was:

“Gen.21:1: En de HEERE bezocht Sara, gelijk als Hij gezegd had; en de HEERE deed aan Sara, gelijk als Hij gesproken had.

“Gen.21:2: En Sara werd bevrucht, en baarde Abraham een zoon in zijn ouderdom, ter gezetter tijd, dien hem God gezegd had.

“Gen.21:3: En Abraham noemde den naam zijns zoons, die hem geboren was, dien hem Sara gebaar had, Izak.

“Gen.21:4: En Abraham besneed zijn zoon Izak, zijnde acht dagen oud, gelijk als hem God geboden had.

“Gen.21:5: En Abraham was honderd jaren oud, als hem Izak zijn zoon geboren werd.

Paulus zegt dus dat de twee vrouwen twee verbonden vertegenwoordigen. Hagar is de berg Sinaï in Arabië en komt overeen met Jeruzalem, niet met het huidige Jeruzalem in onze dagen maar met het toen bestaande Jeruzalem waar de tempel was en waar de aanbidding van God, door het volk Israël, centraal stond. Hagar vertegenwoordigt hier drie dingen: de berg Sinaï; een verbond, welks is de Wet van Mozes; en de aardse stad Jeruzalem. De mensen aan wie de wet van Mozes werd gegeven op de berg Sinaï zijn dezelfde mensen die toen leefden in het toen bestaande Jeruzalem.

De nadruk ligt nu op de dienstbaarheid. Hagar was een slavin en de kinderen Israëls waren in slavernij naar de Wet. De Judaïsten waren nu naar Galatië gegaan en “betoverden” de Galaten maar spraken niet veel over de slavernij en dienstbaarheid van de Wet. Dat is dus hetgeen Paulus doet, hij laat hen zien hoe verschrikkelijk de dienstbaarheid van de wet in werkelijkheid is. Als men eenmaal onder de wet is dan is men verplicht om de gehele wet te houden, en als men op één punt van de Wet faalt dan is men schuldig aan de gehele wet. Maar dan zegt hij: *“Maar Jeruzalem, dat boven is, dat is vrij, hetwelk is ons aller moeder”*.

Hagar is de moeder van Ismaël en ze staat model voor de Wet van Mozes en de stad Jeruzalem en mensen die onder de wet zijn. Zij vertegenwoordigt mensen die door de Wet tot God willen komen. Degenen die betrokken zijn bij het evangelie van de besnedenen zijn nog steeds onder de wet, ze houden de wet, ze zijn onder de tuchtmeester. Ze moeten volharden tot het einde, tot de tijd van Rom.11:27 wanneer het verbond, van God met hen, hun zonden wegneemt.

Sara, de moeder van Izak, het kind van de belofte, de vrije, vertegenwoordigt het hemelse Jeruzalem. In veel gevallen neemt Paulus dingen uit het oude testament die BEWAARHEID ZULLEN WORDEN voor Israël in hun nieuwe verbond welke heden nog toekomstig is en past ze toe op het lichaam van Christus. Bijvoorbeeld, Paulus zegt in 2 Korinthiërs: *“Die ons ook bekwaam gemaakt heeft, om te zijn dienaars des Nieuwen Testaments:*

“2Kor.3:6: Die ons ook bekwaam gemaakt heeft, om te zijn dienaars des Nieuwen Testaments, niet der letter, maar des Geestes; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

Er zijn velen die Paulus een bedienaar van Israëls nieuwe verbond willen maken. Met andere woorden Paulus één van degenen maken die het woord aan de Hebreëen bevestigd zoals dat staat in Hebr.2:3. Maar wie Hebr.2:3 ook heeft geschreven, het is een DERDE PARTIJ. Deze kreeg zijn informatie van iemand anders die het van de Heer heeft gekregen. Paulus kreeg zijn informatie rechtstreeks van de Heer zoals hij dat zegt in Gal.1:11-12.

Paulus bediende NIET de LETTER van het Nieuwe Testament. Hij bediende DE GEEST van het nieuwe testament. Onder de letter van het nieuwe testament zijn ze gebonden om zich aan

de letter te houden. De wet zal dan GESCHREVEN zijn in hun harten en in hun verstand en ze zullen allen de Heere kenen van de kleinste tot de grootste. Maar toch zijn ze nimmer vrijgesteld van de verantwoordelijkheid om het nieuwe testament te HOUDEN want Jezus heeft gezegd: *“Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet een jota noch een tittel van de wet voorbijgaan”* (Matth.5:18). Hemel en aarde gaan niet eerder voorbij dan na het duizend jarig vrederijk.

De GEEST van het nieuwe testament is rechtvaardigheid. Er is slechts één GEEST van de Heer, de Heilige Geest. Paulus zegt in 2Kor.3:14: *Maar hun zinnen zijn verhard geworden; want tot op den dag van heden blijft hetzelfde deksel in het lezen des Ouden Testaments, zonder ontdekt te worden, hetwelk door Christus te niet gedaan wordt.* Maar het deksel wordt weggenomen als ze zich tot de Heer wenden en de Heer is die Geest. Maar Israël heeft zich nog niet tot de Heer gewend. Petrus predikte bekering, hij predikte dat ze zich tot de Heer moesten wenden maar Israël verwierp dat aanbod en zodoende is de redding van Israël, en hun nieuwe verbond, nog toekomst.

*“2Kor.3:9: Want indien de bediening der verdoemenis heerlijkheid geweest is, veel meer is **de bediening der rechtvaardigheid** overvloedig in heerlijkheid.*

“2Kor.3:10: Want ook het verheerlijkte is zelfs niet verheerlijkt in dezen dele, ten aanzien van deze uitnemende heerlijkheid.

De bediening van Paulus is de bediening van rechtvaardigheid, de rechtvaardigheid van God. Waar kan de rechtvaardigheid van God gevonden worden? In MIJN EVANGELIE, in het evangelie van Paulus, het glorieuze evangelie van Christus, hetwelk is de prediking van de openbaring der verborgenheid welke verborgen is gehouden sinds het begin van de wereld.

“Rom.1:16: Want ik schaam mij des Evangelies van Christus niet; want het is een kracht Gods tot zaligheid een iegelijk, die gelooft, eerst den Jood, en ook den Griek.

“Rom.1:17: Want de rechtvaardigheid Gods wordt in hetzelfde geopenbaard uit geloof tot geloof; gelijk geschreven is: Maar de rechtvaardige zal uit het geloof leven.

Paulus neemt dus dingen van de profetie, dingen die bewaarheid ZULLEN WORDEN voor Israël bij de tweede komst van Christus en het uitwissen van hun zonden, en past die toe op het lichaam van Christus. Hier is er één van uit de brief aan de Romeinen waar Paulus David citeert uit de Psalmen alwaar David spreekt over Israël in de toekomst, en past dat toe op het lichaam van Christus:

“Rom.4:6: Gelijk ook David den mens zalig spreekt, welchen God de rechtvaardigheid toerekent zonder werken;

“Rom.4:7: Zeggende: Zalig zijn zij, welker ongerechtigheden vergeven zijn, en welker zonden bedekt zijn;

“Rom.4:8: Zalig is de man, welchen de Heere de zonden niet toerekent.

“Rom.4:9: Deze zaligspreking dan, is die alleen over de besnijdenis, of ook over de voorhuid? Want wij zeggen, dat Abraham het geloof gerekend is tot rechtvaardigheid.

Geloof werd Abraham toegerekend voor rechtvaardigheid in Genesis 15 en in Genesis 17, Abraham is een vader gemaakt van vele volken, en in de brief aan de Galaten zijn enigen van die mensen waarvan Abraham de vader is. De God vrezende Heidenen, genaamd Grieken, in de synagogen der Joden, aan wie Paulus zegt:

“Gal.3:7: Zo verstaat gij dan, dat degenen, die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn.

Deze mensen, die het zaad van Abraham zegenen, de God van Abraham vrezen, die de wijsheid van de God van Abraham zoeken, krijgen de zegening van Abraham:

“Gal.3:14: Opdat de zegening van Abraham tot de heidenen komen zou in Christus Jezus, en opdat wij de belofte des Geestes verkrijgen zouden door het geloof.

De “belofte des Geestes” was een belofte. Beloften worden gegeven aan mensen aan wie de beloften behoren. Dus de mensen aan wie Paulus schrijft in de Galaten brief komen niet overeen met u en mij. Deze mensen zijn in de verbonden der belofte. Welke beloften? De beloften die gedaan zijn aan Abraham. Waarom? Door Geloof. Wat deden ze dan? Ze zegenden het zaad van Abraham. In de context zegenden ze het zaad van Abraham door Israël te zegenen. Sommigen van hen waren besneden en werden proselieten genoemd. En sommigen waren niet besneden. Maar zij vreesden de God van Abraham. En zodoende ontvingen ze de belofte door geloof. Hun toegang in dat geloof is door het geloof van Christus.

U en ik zijn nimmer in de verbonden der belofte geweest. Wij hebben nimmer het zaad van Abraham gezegend of de God van Abraham gevreesd in verbinding met Israël. Vóórdát u en ik geboren waren was er geen Israël. Israël is terzijde gesteld en verstrooid onder de volken. Wij zijn gelijk de Efeziërs aan wie Paulus de Efeze brief heeft geschreven vanuit de gevangenis te Rome, dus na de periode van het boek Handelingen.

God deed geen beloften aan mensen als de Efeziërs. In plaats daarvan was de verborgenheid van hun redding verborgen in God (Ef.3:9). De verborgenheid van Christus, het evangelie van Christus, dat werd gepredikt aan eerst de Jood en ook de Griek is het evangelie van Paulus. Maar het evangelie der GENADE Gods, de bedeling der genade Gods is de verborgenheid VAN HET EVANGELIE:

“Ef.6:19: Met alle bidding en smeking, biddende te allen tijd in den Geest, en tot hetzelfde wakende met alle gedurigheid en smeking voor al de heiligen;

“Ef.6:19: En voor mij, opdat mij het Woord gegeven worde in de opening mijns monds met vrijmoedigheid, om de verborgenheid van het Evangelie bekend te maken;

Ook hier verwijst Paulus naar “de verborgenheid van het evangelie”:

“Fil.4:15: En ook gij, Filippensen, weet, dat in het begin des Evangelies, toen ik van Macedonie vertrokken ben, geen Gemeente mij iets medegedeeld heeft tot rekening van uitgaaf en ontvangst, dan gij alleen.

Het begin waarnaar hij hier verwijst is niet in Handelingen 9 en ook niet in Handelingen 28. Dus zien we hier dat er sommige dingen zijn, die behoren tot de leden van het lichaam van Christus, die verborgen waren in de Schrift. Maar er zijn ook sommige LEDEN van het lichaam van Christus die verborgen waren in God, en dat wordt genoemd: “de

GEMEENSCHAP der verborgenheid”. Gelijk collega’s op een schip. Een aantal mensen zijn in het schip en ze willen de drenkelingen, die daar dreigen te verdrinken in de oceaan, niet binnenboord halen, maar de Kapitein van het schip laat het schip stil leggen en haalt de drenkelingen uit de oceaan aan boord van het schip. Er zijn nu meer collega’s aan boord, de GEMEENSCHAP der verborgenheid.

“Ef.3:8: Mij, den allerminste van al de heiligen, is deze genade gegeven, om onder de heidenen door het Evangelie te verkondigen den onnaspeurlijken rijkdom van Christus,

*“Ef.3:9: En allen te verlichten, dat zij mogen verstaan, welke **de gemeenschap der verborgenheid** zij, die van alle eeuwen verborgen is geweest in God, Welke alle dingen geschapen heeft door Jezus Christus;*

Het Jeruzalem dat boven is vertegenwoordigt Sara, de vrije, wordt ook met andere namen genoemd in de bijbel. Er wordt naar verwezen als het “hemelse Jeruzalem” in Hebr.12:22, het “nieuwe Jeruzalem” in Op.21:2 en het “heilige Jeruzalem” in Op.21:10.

Dát Jeruzalem is vrij, het is het huis van de vrijen, niet onderworpen aan het oude verbond, of de wet van Mozes. Hen die de stad beërven zullen vrij zijn. Wanneer Paulus nu zegt “ons aller moeder” wordt dat gebruikt in relatie tot de Galaten die IN de verbonden waren. Het is eveneens interessant om op te merken dat hij, Paulus, in Galaten 1:5, “van zijn moeders lijf aan afgezonderd” was en God hem heeft geroepen door Zijn genade. Dat kan worden verbonden met hetgeen hij hier zegt. Maar hij contrasteert dienstbaarheid onder de wet en vrijheid in Christus. Hij vertelde de vreemdelingen, de Heidenen in Efeze, Kolosse, etc nimmer dat Abraham hun vader is of dat het Jeruzalem dat boven is hun moeder is. De Galaten hadden een geestelijke verbinding met Abraham maar de Efeziërs, en u en ik, hebben dat niet.

Hij bedoelt niet dat het hemelse Jeruzalem de moeder van het lichaam van Christus is. Hij vergelijkt de dienstbaarheid van de slavin Hagar en de vrijheid van de vrije, Sara. Dit zijn de twee condities en het lichaam van Christus is gelijk Sara en is vrij.

Nu Galaten 4 vers 27:

“Gal.4:27: Want er is geschreven: Wees vrolijk, gij onvruchtbare, die niet baart, breek uit en roep, gij, die geen barensood hebt, want de kinderen der eenzame zijn veel meer, dan dergene, die den man heeft.

Dat is een aanhaling uit Jesaja 54:1 en hij gaat voort met het aangeven van het contrast tussen Hagar en Sara. In dit vers verwijst hij naar Sara. Zij was degene die onvruchtbaar was, zoals staat in Genesis 18:11 en in de brief aan de Romeinen:

“Rom.4:19: En niet verzwakt zijnde in het geloof, heeft hij zijn eigen lichaam niet aangemerkt, dat alrede verstorven was, alzo hij omtrent honderd jaren oud was, noch ook dat de moeder in Sara verstorven was

Ze kende geen barensood omdat ze onvruchtbaar was. Izak was haar eerste kind en hij is geboren toen zij negentig jaar oud was. Is er iets onmogelijk voor God?

“Gal.4:28: Maar wij, broeders, zijn kinderen der belofte, als Izak was.

Opmerking: Let op het schril contrast van Gal.4:28 en Ef.2:12!

Opnieuw zien we het gebruik van het woord “belofte”, kinderen der belofte. Izak was het kind van DE belofte. Nu weten we dat het beloofde ZAAD Christus was en Izak is een type van Christus omdat het door Izak en door Jakob was, de lijn van het zaad, dat Christus moest komen. Maar de belofte waarnaar Paulus verwijst is de belofte van de Geest, de belofte van de Vader. Zoals in:

“Gal.3:22: Maar de Schrift heeft het alles onder de zonde besloten, opdat de belofte uit het geloof van Jezus Christus aan de gelovigen zou gegeven worden.

In het boek Galaten gebruikt Paulus het woord BELOFTE tien keer.

“Gal.3:14: Opdat de zegening van Abraham tot de heidenen komen zou in Christus Jezus, en opdat wij de belofte des Geestes verkrijgen zouden door het geloof.

Ga nu even terug, hij legt iets uit over zijn geloof. Hij zegt in vers zeven:

“Gal.3:7: Zo verstaat gij dan, dat degenen, die uit het geloof zijn, Abrahams kinderen zijn.

Hij zegt dat zelfs een Heiden, fysiek niet verbonden met Abraham, werd beschouwd als een kind van Abraham door geloof. Met andere woorden, hij had een geestelijke verbinding met Abraham. We spreken hier echter niet over Heidenen zoals de Efeziërs of u of ik. Het is een verwijzing naar de God vrezende Heidenen, en in de Statenvertaling worden ze Grieken genoemd. Hij gaat verder met te zeggen:

“Gal.3:8: En de Schrift, te voren ziende, dat God de heidenen uit het geloof zou rechtvaardigen, heeft te voren aan Abraham het Evangelie verkondigd, zeggende: In u zullen al de volken gezegend worden.

Het evangelie nu dat gepredikt is aan Abraham betrof niet het feit dat Christus stierf voor zijn zonden. Het was het goede nieuws dat “Ik zal u zegenen, en wees een zegen, en in u zullen alle geslachten des aardrijks gezegend worden”. Dit alles staat in Genesis twaalf. Hoe wordt nu een volk gezegend in Abraham? Ze moesten hen zegenen. “En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt”. Hij spreekt dus niet over Heidenen die Israël vloeken, hij spreekt over degenen die hem zegenen. En dat zouden Heidenen zijn waarin de Schrift voorzag die, door hun geloof zaad van Abraham, of kinderen van Abraham, konden worden.

“Gal.3:9: Zo dan, die uit het geloof zijn, worden gezegend met den gelovigen Abraham.

Het punt is hier dat zelfs een Heiden die het zaad van Abraham zegende een zegen zou ontvangen en dat was niet door het houden van de wet. Toen die belofte werd gedaan, beginnende in Genesis twaalf, was er geen wet. Dit verbond met Abraham werd gemaakt 430 jaar voordat de wet werd geschreven. De beloften van God zijn voluit geschreven in het oude testament en het zijn allemaal beloften voor Israël of door Israël.

“Rom.9:4: Welke Israelieten zijn, welker is de aanneming tot kinderen, en de heerlijkheid, en de verbonden, en de wetgeving, en de dienst van God, en de beloftenissen;

Alles wat Paulus hier zegt in dit vers is volgens de profetie. Maar profetie gaat over de wederoprichting van Israël, niet hun val. Paulus zijn boodschap van redding is gekomen door de VAL van Israël, niet door hun wederoprichting;

“Rom.11:11: Zo zeg ik dan: Hebben zij gestruikeld, opdat zij vallen zouden? Dat zij verre; maar door hun val is de zaligheid den heidenen geworden, om hen tot jaloersheid te verwekken.

We bevinden ons hier in de VERBORGENHEID. Er is NIETS in de Hebreeuwse Schriften over Heidenen die worden gered door de val van Israël, alleen door hun wederoprichting. Zoals Paulus dus zegt, het evangelie dat ik predik is niet van mensen, niet ontvangen van mensen of door mensen geleerd, maar door rechtstreekse openbaring van Jezus Christus. U ziet sommige dingen, waarover Paulus spreekt, die uit het oude testament komen. Maar deze verborgenheid is alleen kenbaar gemaakt aan Paulus en door Paulus en Petrus zei dat het moeilijk te begrijpen was (2Petrus 3:15 en 16). Wat we niet goed begrijpen nemen we aan door geloof omdat God het heeft gezegd. U zult niet in staat zijn om terug te gaan naar het oude testament om de waarheid van de verborgenheid daarin te vinden. Alleen aan Paulus is de openbaring der verborgenheid gegeven.

“Gal.4:29: Doch gelijkerwijs toen, die naar het vlees geboren was, vervolgde dengene, die naar den Geest geboren was, alzo ook nu.

“Gal.4:30: Maar wat zegt de Schrift? Werp de dienstmaagd uit en haar zoon; want de zoon der dienstmaagd zal geenszins erven met den zoon der vrije.

De Schrift zegt: werp de dienstmaagd uit, dat is een verwijzing naar Genesis 21:10. Het zijn de woorden van Sara. De dienstmaagd vertegenwoordigt de dienstbaarheid van de wet. Mensen die dus werken trachten toe te voegen aan de boodschap van genade van Paulus hebben geen deel aan de erfenis die behoort tot het lichaam van Christus. En als u werken van de wet toevoegt aan genade dat bent u van de genade vervallen (Gal.5:3 en 4).

“Gal.4:31: Zo dan, broeders, wij zijn niet kinderen der dienstmaagd, maar der vrije.

Hagar vertegenwoordigt Jeruzalem en inachtneming van de wet. Maar de Galaten zijn als kinderen van Sara, de vrije, en ze zijn vrij van het juk der dienstbaarheid door de verlossing die in Jezus Christus is. Paulus heeft Jezus Christus duidelijk uiteen gezet, gekruisigd VOOR hen, in hun naam, teneinde ze de vrijheid te geven die ze nu IN Christus hebben.

Ze zijn gered en ze hebben de Heilige Geest ontvangen door het geloof en niet door de werken der wet. De Wet van Mozes had hun niet gered en kon ze nimmer rechtvaardigen. Het punt waarover het gaat in de brief aan de Galaten is dat de besnijdenis niets voor hen kon doen.

De Schrift zegt: *“Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen” (Gal.3:10)*. Daarom moest Christus sterven. Hij is voor ons een vloek geworden. God heeft Hem voor ons tot zonde GEMAAKT (2Kor.5:21). Mensen die proberen de wet te houden volgen de verkeerde boodschap, niet de boodschap die Christus openbaarde aan Paulus. Het evangelie van Christus, Paulus zijn evangelie, werd gepredikt eerst aan de Jood en ook aan de Griek. De Grieken in de Statenvertaling zijn God-vrezende

Heidenen. Ze zijn in de verbonden der belofte en ze worden gezegend door het horen van het evangelie van Paulus, ze worden gered uit genade en door geloof (Ef.2:8 en 9).

Hoofdstuk 5

De Galaten, beide, Joden en Grieken, waren mensen die bij het burgerschap Israëls hoorden en ze waren in de synagogen der Joden en ze waren beiden onderwezen in de wet van Mozes. De wet van Mozes werd gelezen in iedere synagoge op iedere Sabbat. Maar Paulus heeft redding en rechtvaardiging gepredikt door geloof alleen. In Handelingen 13 kunt u de gehele redevoering lezen van Paulus in de synagoge der Joden. In hoofdstuk vijf zegt hij dus:

“Gal.5:1: Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen.

Het juk der dienstbaarheid is een verwijzing naar de Wet van Mozes. In hoofdstuk drie heeft Paulus gezegd dat Christus ons heeft verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons.

“Gal.5:2: Ziet, ik Paulus zeg u, zo gij u laat besnijden, dat Christus u niet nut zal zijn.

“Gal.5:3: En ik betuig wederom een iegelijk mens, die zich laat besnijden, dat hij een schuldenaar is de gehele wet te doen.

“Gal.5:4: Christus is u ijdel geworden, die door de wet gerechtvaardigd wilt worden; gij zijt van de genade vervallen.

Naar alle waarschijnlijkheid zal het merendeel van de Joden, acht dagen na hun geboorte, besneden zijn, zo ook Jezus Christus, zoals alle Joden waren die de wet volgden. In Handelingen 16 zien we dat Timotheüs een half Jood was, zijn moeder was Joods en zijn vader was een Griek, Timotheüs was niet besneden tot de tijd van Handelingen 16. Paulus besneed hem ter wille van de Joden die in die plaatsen waren. Met andere woorden, Paulus zegt: *“En ik ben den Joden geworden als een Jood, opdat ik de Joden winnen zou; dengenen, die onder de wet zijn, ben ik geworden als onder de wet zijnde, opdat ik degenen, die onder de wet zijn, winnen zou”.* (1Kor.9:20).

Maar het punt hier is dat het evangelie VAN de besnedenen niet hetzelfde betekent als te zeggen “het evangelie AAN de besnedenen”. Waarschijnlijk was het merendeel van de Joden lichamenlijk besneden. Maar de uitdrukking VAN de besnedenen betekent het evangelie dat Petrus predikte, met andere woorden, het JOODSE evangelie van het Koninkrijk.

“Gal.2:7: Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;

Laat ons kijken naar een vers in de eerste Korinthe brief die zal helpen om dat aan te tonen:

“1Kor.7:18: Is iemand, besneden zijnde, geroepen, die late zich geen voorhuid aantrekken; is iemand, in de voorhuid zijnde, geroepen, die late zich niet besnijden.

Een man nu die niet lichamelijk was besneden kon lichamelijk worden besneden, maar hoe kon een man die lichamelijk was besneden onbesneden worden? Lichamelijke besnijdenis omvat een snijden die niet lichamelijk ongedaan kan worden gemaakt. Het lijkt er op dat er sommige koninkrijks gelovigen waren te Korinthe die de leer van het evangelie der besnedenen geloofden. In feite waren er enigen in 1Kor.1 die zeiden “ik volg Cefas”. Blijkbaar waren er enigen te Korinthe die betrokken waren geweest bij de bediening van Petrus. Maar Paulus zegt in 1 Korinthe twee keer “wordt mijn navolgers” en dat is een verwijzing naar het volgen van de leer van Paulus, niet noodzakelijkerwijs zijn fysieke acties of activiteiten.

We weten dat de Heidenen aan wie Paulus schreef in de brief aan de Romeinen Joodse proselieten waren. Ze waren in de “olijfboom” en de olijfboom stelt Israël voor. Ze waren dus degenen die stonden door geloof maar konden ook worden afgesneden. Met andere woorden, ze hadden geloof in enige vorm van leer en in die toestand stonden ze. Het lijkt er op dat zij de “vreemdelingen uit Rome” zijn geweest die in Handelingen 2:10 proselieten worden genoemd. **U kunt niet worden afgesneden van het lichaam van Christus.** Dus het hele punt van Paulus om de brief aan de Romeinen te schrijven was om hen te bevestigen in hun geloof. Hij deed dat middels de leer van het lichaam van Christus waarover de gehele brief aan de Romeinen gaat. Het was om hen te bevestigen. Het blijkt dus dat er Koninkrijks gelovigen waren te Korinthe. Twee keer zegt Paulus in de eerste Korinthe brief “*Weest mijn navolgers, gelijkewijs ook ik van Christus*”.

Het hele punt is dat het evangelie VAN de besnedenen niet betekent dat Petrus naar de Joden ging en Paulus naar de Heidenen. Maar het gaat om de gehele LEER, en het is de leer van Petrus, dezelfde leer die Petrus predikte op de Pinksterdag in Handelingen twee, en het is dezelfde leer die hij predikte aan een ONbesneden Heiden, Cornelius, de Romeinse hoofdmans, in Handelingen tien. En op dezelfde manier is het evangelie VAN de onbesnedenen een LEER. Het is de leer van totale rechtvaardiging vanwege het feit dat Christus is gestorven voor AL onze zonden, en opgewekt is voor onze rechtvaardigmaking; wij zijn volmaakt in Hem. De twee verschillende evangelieën zijn twee verschillende leersystemen. Het vers in de brief aan de Galaten (Gal.2:7) betekent niet wat de religie het tracht te laten betekenen, dat Petrus naar de Joden ging en Paulus naar de Heidenen want we weten dat Paulus het evangelie van Christus predikte door het gehele boek Handelingen, eerst tot de Jood en ook tot de Griek. Er zijn twee verschillende evangelieën in het vers, en geen van beiden is een VERVALST evangelie. Het zijn echte evangelieën.

“Gal.2:7: Maar daarentegen, als zij zagen, dat aan mij het Evangelie der voorhuid toebetrouwd was, gelijk aan Petrus dat der besnijdenis;

Het evangelie van de besnedenen is in principe dezelfde boodschap als het evangelie van het Koninkrijk. Het enige verschil blijkt te zijn dat het evangelie van de besnedenen geen gedateerde verbinding heeft met de tweede komst van Christus. Met andere woorden, als Petrus de tweede komst van Christus predikt zegt hij er niet bij dat “het koninkrijk der Hemelen nabij is”. Waarom niet? Omdat hij niet weet WANNEER de Heer weer terug komt. De Heer heeft Petrus en de 12 in Handelingen één gezegd: “*Het komt u niet toe, te weten de tijden of gelegenheden*”. Als Petrus dus predikt zegt hij: “*Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren, en Hij gezonden zal hebben Jezus Christus....*” (Hand.3:19-21). Hij zegt niet ‘zijn komst’, of het Koninkrijk is NABIJ. In wezen is dat het verschil tussen het evangelie van het Koninkrijk en het evangelie van de besnedenen.

We kunnen zien dat het evangelie VAN de besnedenen in wezen dezelfde boodschap is als het evangelie van het Koninkrijk hetwelk werd gepredikt in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes. Dezelfde boodschap wordt gepredikt door Petrus ten tijde van Handelingen twaalf. Daarna verdwijnt de boodschap van Petrus en we komen Petrus niet meer tegen in het boek Handelingen en in het vervolg gaat alles over de bediening en boodschap van Paulus. De boodschap van Paulus is het evangelie VAN de onbesnedenen en het gaat over rechtvaardiging door geloof, los van de werken der wet. De boodschap van Petrus, hetwelk dezelfde is als die van Jacobus en Johannes, is ten nauwste verbonden met de wet. Ze houden de wet en ijveren voor de wet. Let op wat Jacobus aan Paulus zei:

“Hand.21:20: En zij, dat gehoord hebbende, loofden den Heere, en zeiden tot hem: Gij ziet, broeder, hoevele duizenden van Joden er zijn, die geloven; en zij zijn allen ijveraars van de wet.

Paulus zegt de Galaten dat ze vast moeten staan in de vrijheid waarmee Christus ze heeft vrij gemaakt. Hij zegt hen dat ze niet OPNIEUW verstrikt moeten geraken met het juk der dienstbaarheid. Als hij zegt: “als iemand besneden is en aan een ieder die besneden is” betekent dat niet dat die Joden die Paulus hoorden prediken, en ook de Heidenen indien ze proselieten zijn en FYSIEK zijn besneden, dat ze schuldenaars waren om de wet te doen. Hij bedoelt te zeggen ga niet terug naar de LEER van het evangelie van de besnedenen. Door dat te doen zegt hij, is het vervallen van de genade (Gal.5:4).

Om “te vervallen van de genade” betekent dat een gelovige tracht gerechtvaardigd te worden door het houden van de wet, en in die conditie kan hij de leiding van de Heilige Geest niet volgen want de Heilige Geest leidt vandaag de dag de mensen niet “naar de wet”. “Vervallen van genade” is een verwijzing naar uzelf onder de wet te plaatsen, en niet het feit dat u de één of andere zonde hebt gedaan zoals velen in de religie leren. De Heilige Geest is niet gegeven om u te helpen de wet te houden maar om u te leiden in de liefde van God. God heeft u genade gegeven en het is de GENADE die u leert, niet de wet. De liefde van God is uitgestort in onze harten door de Heilige Geest.

“Rom.5:5: En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door den Heiligen Geest, Die ons is gegeven.

De liefde van God, vrede met God en de vrede van God is veel beter voor de gelovige dan te proberen om de werken der wet uit te voeren. De wet kan niet rechtvaardigen de wet kan alleen veroordelen. Paulus zegt dat de wet “zwak is door het vlees”. Nu gaan we verder:

“Gal.5:7: Gij liept wel; wie heeft u verhinderd der waarheid niet gehoorzaam te zijn?

“Gal.5:8: Dit gevoelen is niet uit Hem, Die u roept.

Opmerking: De King James translation geeft in plaats van het woord “gevoelen”:
“persuasion” en dat betekent “overtuiging”- “mening” – “geloof”.

“Gal.5:9: Een weinig zuurdesem verzuurt het gehele deeg.

Wanneer hij zegt: “Gij liept wel” is het net of je meedoet aan een race, maar u bent het zelf waarmee u wedijvert. U bent niet bezig om het van iemand anders te winnen.

“1Kor.9:24: Weet gijlieden niet, dat die in de loopbaan lopen, allen wel lopen, maar dat een den prijs ontvangt? Loopt alzo, dat gij dien moogt verkrijgen.

De “ene” die de “prijs” zal verkrijgen, zoals dat met de beloning gaat voor de Rechterstoel van Christus, is degene die de leiding van de Heilige Geest volgt en niet de werken der wet. Dit gevoel komt dus niet van Hem die u geroepen heeft. Hij die u geroepen heeft is God, hij heeft u geroepen door Zijn genade, door het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis, en u stelde uw vertrouwen op de Heer. De mening was dus misleidend. Het was niet uit God:

“Gal.1:6: Ik verwonder mij, dat gij zo haast wijkende van dengene, die u in de genade van Christus geroepen heeft, overgebracht wordt tot een ander Evangelie;

“Gal.1:7: Daar er geen ander is; maar er zijn sommigen, die u ontroeren, en het Evangelie van Christus willen verkeren.

Miljoenen mensen in het confessionele religieuze systeem zijn misleid door te vertrouwen op hun eigen lichamelijke inspanningen en niet door te rusten in het feit dat Christus gestorven is voor onze zonden, teweten al onze zonden en dat de lichamelijke opstanding van Jezus Christus het levende bewijs is dat onze zonden zijn begraven en voor eeuwig verdwenen zijn en dat God ons onze zonden heeft vergeven, niet gedeeltelijk, niet enige, niet die van het verleden, niet die van gisteren of van vanmorgen, maar ALLE overtredingen. Een weinig zuurdesem verzuurt het gehele deeg.

In de bijbel is zuurdesem het kwade. Zie wat Paulus zegt over zuurdesem:

“1Kor.5:6: Uw roem is niet goed. Weet gij niet, dat een weinig zuurdesem het gehele deeg zuur maakt?

“1Kor.5:7: Zuivert dan den ouden zuurdesem uit, opdat gij een nieuw deeg zijn moogt, gelijk gij ongezuurd zijt. Want ook ons Pascha is voor ons geslacht, namelijk Christus.

“1Kor.5:8: Zo dan laat ons feest houden, niet in den ouden zuurdesem, noch in den zuurdesem der kwaadheid en der boosheid, maar in de ongezuurde broden der oprechtheid en der waarheid.

Zuurdesem is als gist dat wordt gebruikt om brood te maken. Teneinde het zijn werk te laten doen wordt het vermengd met het deeg. Na verloop van tijd gaat het werken. Met andere woorden: u vermengt een beetje dwaling in de boodschap, breng het in een bijeenkomst of een groep gelovigen, en vrij spoedig heeft een beetje dwaling de gehele groep doorzuurd. U kunt wet en genade niet vermengen en uzelf dan een “genade gelovige” noemen, want, als u dat doet, leert u geen genade meer maar een verwarde en gemende boodschap.

“Gal.5:10: Ik vertrouw van u in den Heere, dat gij niet anders zult gevoelen; maar die u ontroert, zal het oordeel dragen, wie hij ook zij.

Paulus zegt dat hij vertrouwen in hen heeft door de Heer. Met andere woorden, deze mensen waren geroepen in de genade van Christus en door de Heer onderwijst de genade ons. Wij worden niet onderwezen door de wet maar door genade zoals Paulus later schrijft:

“Titus 2:11: Want de zaligmakende genade Gods is verschenen aan alle mensen.

“Titus 2:12: En onderwijst ons, dat wij, de goddeloosheid en de wereldse begeerlijkheden verzakende, matig en rechtvaardig, en godzalig leven zouden in deze tegenwoordige wereld;

Paulus had dus vertrouwen in de boodschap van genade. Genade komt van God en het leven en wandelen in genade geeft vertrouwen. Het zorgt er voor dat u naar waarheid de Heer vertrouwt. Het vertrouwen dat Paulus hier dus heeft is OP de Heere Jezus Christus. Zie naar hetgeen hij later zegt aan de oudsten van de gemeente te Efeze:

“Hand.20:32: En nu, broeders, ik bevele u Gode, en den woorde Zijner genade, Die machtig is u op te bouwen, en u een erfdeel te geven onder al de geheiligden.

Genade instrueert ons, het onderwijst ons, het zal u opbouwen en u vertrouwen geven. Trachten te functioneren onder de wet in de huidige eeuw haalt u onderuit. De wet kan u niet redden, alleen veroordelen.

“Gal.5:11: Maar ik, broeders! Indien ik nog de besnijdenis predik, waarom word ik nog vervolgd? Zo is dan de ergernis des kruises vernietigd.

De prediking van het kruis was een ergernis voor de Jood en het is vandaag de dag niet anders voor religieuze mensen. Hoe vaak heeft u al gehoord: “O ja, ik geloof dat Christus aan het kruis gestorven is, maar er is meer dan dat”. Met andere woorden, wandel het pad met Jezus, bekeer u van uw zonden, bidden bij het altaar, bezoek de gemeente, hij die gelooft en gered is moet gedoopt worden, enzovoort. Het kruis is een ergernis voor religieuze mensen.

“Gal.5:12: Och, of zij ook afgesneden werden, die u onrustig maken!

“Gal.5:13: Want gij zijt tot vrijheid geroepen, broeders, alleenlijk gebruikt de vrijheid niet tot een oorzaak voor het vlees; maar dient elkander door de liefde.

Nu weet u wat er gebeurt als u praat over redding uit genade en door geloof. Het antwoord dat u krijgt is: “Als ik zou geloven zoals u dat zegt dan zou ik meteen een bank gaan beroven, overspel plegen en een slecht leven leiden’ enzovoort. Met andere woorden, als ik dat zou geloven dan zou ik alles doen wat ik zou willen doen. Het antwoord hier op is: u doet alreeds wat u wil doen of u dat nu wel of niet toegeeft. U doet wat u wilt doen en u maakt het religieus aannemelijk, of anders bekeert u zich er van en belijdt het trachtende aanspraak te maken op de waarheid van 1Joh.1:9 hetwelk **NIET** van toepassing is op het lichaam van Christus. Paulus verwijst naar hetzelfde probleem over hetzelfde punt in de brief aan de Romeinen:

“Rom.3:8: En zeggen wij niet liever (gelijk wij gelasterd worden, en gelijk sommigen zeggen, dat wij zeggen): Laat ons het kwade doen, opdat het goede daaruit kome? Welker verdoemenis rechtvaardig is.

Genade is vrijheid en Paulus zegt: “Alle dingen zijn mij geoorloofd, maar alle dingen zijn niet oorbaar”. Dat ik vrij ben betekent niet dat ik de vrijheid neem om te verkrachten en plunderen en roven en moorden omdat genade ons onderwijst. Als u genade begrijpt dan begrijpt u dat genade uw leraar is, niet de oude tuchtmeester van de wet.

Het hoofd bestanddeel is liefde, de liefde van God. Paulus zei in 1 Korinthiërs dat de blijvende gaven zijn: geloof, hoop en liefde. Paulus schreef aan Timotheüs in 1 Timotheüs en zei dat het EINDE des gebods is liefde uit een rein hart, en uit een goed geweten, en uit een ongeveinsd geloof. Wij zijn onder de genade, niet onder de wet. Maar omdat we onder de genade zijn betekent dat niet dat we een vrijbrief hebben om te zondigen. Genade leert u niet om te zondigen. Genade onderwijst u aangaande de liefde van God. Liefde gaat voorbij aan beschuldigingen. Liefde is lankmoedig. De liefde doet de naaste geen kwaad. Ik zou mijn naaste kwaad doen als ik hem zou vertellen dat hij zich moet bekeren en gedoopt worden voor de vergeving der zonden in plaats hem te vertellen: “geloof in de Heere Jezus Christus en u zult gered worden”. Zich bekeren en laten dopen was de boodschap van Petrus en dat was Joods en de waterdoop is helemaal Joods.

“Gal.5:14: Want de gehele wet wordt in een woord vervuld, namelijk in dit: Gij zult uw naaste liefhebben, gelijk uzelfen.

“Gal.5:15: Maar indien gij elkander bijt en vereet, ziet toe, dat gij van elkander niet verteerd wordt.

Indien u uw naaste lief heeft dan zult u hem de waarheid vertellen. Speciaal de waarheid van het evangelie. Het “elkander bijten en vereten” heeft veel te maken met wat Paulus zegt in de volgende verzen en we zullen de gehele passage lezen tot het einde van het hoofdstuk om vervolgens terug te komen en te kijken naar enige kenmerkende dingen in de verzen. Paulus maakt hier een duidelijk contrast tussen wet en genade. De wet is ongeveer 1500 jaar voor Christus aan Israël gegeven. Paulus zegt dat de wet was “daarbij gesteld om der overtredingen wil” (Gal.3:19). Deze overtredingen hadden te maken met vleeselijke lusten:

“Gal.5:16: En ik zeg: Wandelt door den Geest en volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet.

“Gal.5:17: Want het vlees begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkander, also dat gij niet doet, hetgeen gij wildet.

“Gal.5:18: Maar indien gij door den Geest geleid wordt, zo zijt gij niet onder de wet.

“Gal.5:19: De werken des vleses nu zijn openbaar; welke zijn overspel, hoererij, onreinigheid, ontuchtigheid,

“Gal.5:20: Afgoderij, venijngeving, vijandschappen, twisten, afgunstigheden, toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen,

“Gal.5:21: Nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen, en dergelijke; van dewelke ik u te voren zeg, gelijk ik ook te voren gezegd heb, dat die zulke dingen doen, het Koninkrijk Gods niet zullen beërven.

“Gal.5:22: Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.

“Gal.5:23: Tegen de zodanigen is de wet niet.

“Gal.5:24: Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden.

“Gal.5:25: Indien wij door den Geest leven, zo laat ons ook door den Geest wandelen.

“Gal.5:26: Laat ons niet zijn zoekers van ijdele eer, elkander tergende, elkander benijdende.

Paulus heeft dus een directe tegenstelling gemaakt tussen de werken van het vlees en de vrucht van de Geest. En er is nogal een tegenstelling. Hij heeft 17 werken van het vlees opgesomd en dan voegt hij er aan toe “en dergelijke”. Met andere woorden, hij zegt de werken van het vlees zijn openbaar, ze zijn duidelijk, hier zijn er 17 stuks en er zijn nog veel meer, “en dergelijke”, zegt hij. Maar hij zegt: *“die zulke dingen doen, het Koninkrijk Gods niet zullen beërven”*.

In het merendeel van de prediking die u over dit onderwerp hoort wordt gezegd dat deze passage betekent dat een gered persoon deze dingen “uit gewoonte” niet doet, en als u iemand ziet die dit wel uit gewoonte doet dat het een teken is dat ze niet werkelijk zijn gered. Deze manier van denken heeft een geheel nieuwe bediening in het lichaam van Christus teweeg gebracht die de bijbel nimmer noemt: Vrucht inspecteurs. Er is niet zoiets als een “vrucht inspecteur” in uw bijbel.

De bijbel zegt: “Aan hun vruchten zult gij hen kennen”, en Johannes de Doper heeft gezegd: “Brenge dan vruchten voort”. Maar wat zijn vruchten? Religie zegt dat de vruchten iemands fysieke acties en activiteiten zijn. Dat is DUS niet waar. Vruchten zijn woorden, geen fysieke acties. Er zijn geen vruchten van het vlees. De bijbel spreekt nimmer over de vruchten van het vlees. Er worden negen VRUCHTEN genoemd in deze passage maar ze zijn vrucht van de Geest en geen vrucht van het vlees. Vruchten zijn WOORDEN. Het zijn dingen die uit de mond komen. Zie naar, Johannes de Doper is aan het dopen:

“Matth.3:7: Hij dan, ziende velen van de Farizeen en Sadduceen tot zijn doop komen, sprak tot hen: Gij adderengebroidsels! wie heeft u aangewezen te vlieden van den toekomenden toorn?”

“Matth.3:8: Brenge dan vruchten voort, der bekering waardig.

“Matth.3:9: En meent niet bij u zelve te zeggen: Wij hebben Abraham tot een vader; want ik zeg u, dat God zelfs uit deze stenen Abraham kinderen kan verwekken.

U zegt dingen met woorden die uit uw mond komen. Zie nu naar hetgeen Jacobus zegt in het boek Jacobus:

“Jac.3:5: Alzo is ook de tong een klein lid, en roemt nochtans grote dingen. Ziet, een klein vuur, hoe groten hoop houts het aansteekt.

“Jac.3:6: De tong is ook een vuur, een wereld der ongerechtigheid; alzo is de tong onder onze leden gesteld, welke het gehele lichaam besmet, en ontsteekt het rad onzer geboorte, en wordt ontstoken van de hel.

Waar Johannes de Doper dus over spreekt zijn vruchten der bekering waardig en dat zijn woorden die uit de mond komen. Jacobus spreekt over woorden die het gehele lichaam besmetten en dat zijn woorden die uit de mond komen. Jezus Christus heeft gezegd:

“Matth.12:33: Of maakt den boom goed en zijn vrucht goed; of maakt den boom kwaad en zijn vrucht kwaad; want uit de vrucht wordt de boom gekend.

“Matth.12:34: Gij addereengebroudsels! hoe kunt gij goede dingen spreken, daar gij boos zijt? want uit den overvloed des harten spreekt de mond.

U kunt niet weten wat iemand gelooft door te kijken naar hetgeen hij doet. De enige manier om te weten wat er in iemand zijn hart is, is door de woorden die uit zijn mond komen. Vruchten zijn dus woorden, de dingen die u zegt, geen fysieke acties. De dingen die u doet Zijn werken van het vlees. Paulus zegt dus dat ZIJ die zulke dingen doen het koninkrijk van God niet kunnen beërven. Wat is er dan aan u dat het Koninkrijk van God niet kan beërven? Het is uw vlees:

“1Kor.15:50: Doch dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk Gods niet beerven kunnen, en de verderfelijkeit beërft de onverderfelijkeit niet.

“1Kor.15:51: Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden;

Voordat u kunt komen waar God is moet uw vlees verdwijnen. Het kan niet gaan naar waar God is. Vlees en bloed kunnen daar niet gaan. En eveneens kunnen de WERKEN van het vlees daar niet heengaan. Paulus zegt nu dat de werken van het vlees OPENBAAR zijn. Met andere woorden, ze zijn duidelijk. Ze zijn zichtbaar. We weten allen wat ze zijn. In het geval we er niet zeker van zijn noemt Paulus er een aantal op.

Heeft u notitie genomen van de dingen in die lijst? Overspel. Hoererij. Moord. De vrucht inspecteur zou geen overspel durven plegen. Hij zou geen moord plegen. Hij zou geen bank beroven, of verkrachten en roven en plunderen. Maar heeft u ooit opgemerkt hoe een vrucht inspecteur hartstochtelijk kan HATEN? Ze haten de nieuwe zangleider en ze haten het nieuwe vloerkleed en ze BENIJDEN de persoon die, in plaats van hen, uitgekozen is voor een bepaalde positie, en ze hebben CONFLICTEN en zijn JALOERS enzovoort. Al deze dingen komen voor in de lijst. Het is niet een lijst van mensen die niet naar de hemel gaan, het is een lijst van de werken van het vlees en dat gaat ons allen aan. Zie hier:

*“1Kor.6:9: Of weet gij niet, dat de **onrechtvaardigen** het Koninkrijk Gods niet zullen beerven?*

“1Kor.6:10: Dwaalt niet; noch hoereerders, noch afgodendienaars, noch overspelers, noch ontuchtigen, noch die bij mannen liggen, noch dieven, noch gierigaards, noch dronkaards, geen lasteraars, geen rovers zullen het Koninkrijk Gods beerven.

Zie nu opnieuw naar het vers. Wat zegt het? Dat de ONRECHTVAARDIGEN het koninkrijk van God niet zullen beërven. Het ZEGT NIET dat, als een rechtvaardig man zondigt, hij het koninkrijk van God niet zal beërven. Lees verder:

“1Kor.6:11: En dit waart gij sommigen; maar gij zijt afgewassen, maar gij zijt geheiligd, maar gij zijt gerechtvaardigd, in den Naam van den Heere Jezus, en door den Geest onzes Gods;

Als u gered bent, dan bent u IN CHRISTUS en u bent afgewassen, geheiligd en GERECHTVAARDIGD en er is geen veroordeling:

“Rom.8:1: Zo is er dan nu geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn, die niet naar het vlees wandelen, maar naar den Geest.

Als u in Christus bent dan bent u niet in het vlees. Er is veroordeling in het vlees. Het vlees is alreeds veroordeeld. Vlees en bloed kunnen het koninkrijk van God niet beërven. Maar een gered persoon is niet in het vlees, hij is in Christus. Een verloren persoon is in het vlees. Hij is niet in de Geest en voor hem is er veroordeling omdat hij tot dusver dood is in zijn overtredingen en zonden. Hij heeft een Redder nodig.

“Rom.8:9: Doch gijlieden zijt niet in het vlees, maar in den Geest, zo anders de Geest Gods in u woont. Maar zo iemand den Geest van Christus niet heeft, die komt Hem niet toe.

Dit is nu precies hetgeen waar Paulus over spreekt in hoofdstuk vijf van de brief aan de Galaten. Het is de tegenstelling tussen de werken van het vlees en de vrucht van de Geest. Het hele punt in de brief aan de Galaten is: breng uzelf niet onder de wet in een poging om het vlees te verbeteren. Niet dat de wet zwak is en ook niet omdat de wet niet goed is. De wet is goed, de wet is heilig, maar ik ben vleselijk en verkocht onder de zonde. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade, dat ik niet wil, dat doe ik. Indien ik hetgene doe, dat ik niet wil, zo doe ik nu hetzelfde niet meer, maar de zonde, die in mij woont. Want ik weet, dat in mij, dat is, in mijn vlees, geen goed woont. (Zie Romeinen 7) Wat is dan het antwoord?

Ik weet de werken van het vlees, ze zijn openbaar. En ik heb ze. U heeft ze en de vrucht inspecteur heeft ze ook. Wat is dus het antwoord? Het antwoord is dat u uzelf niet onder de wet brengt om te trachten het vlees te verbeteren door de wet, want het vlees is niet te hervormen. U kunt uw leven lang spenderen om te proberen uw vlees te verbeteren en zult er nooit mee gereed zijn. Het antwoord is niet om het vlees te veranderen, maar om HET OM TE RUILEN.

“Gal.5:16: En ik zeg: Wandelt door den Geest en volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet.

“Gal.5:22: Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid.

“Gal.5:23: Tegen de zodanigen is de wet niet.

“Gal.5:24: Maar die van Christus zijn, hebben het vlees gekruist met de bewegingen en begeerlijkheden.

Merk op dat hij zegt dat zij die van Christus zijn het vlees HEBBEN GEKRUISIGD. Niet om het vlees te kruisigen, niet “ik sterf dagelijks naar het vlees”. Teneinde het vlees dagelijks te laten sterven zou u het vlees weer op moeten wekken zodat u de dag kunt spenderen om te trachten het vlees opnieuw te kruisigen. Hij zegt dat u het vlees HEEFT GEKRUISIGD. Hoe?

Door één Geest zijn we allen gedoopt tot één lichaam. Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij IN ZIJN DOOD gedoopt zijn? (Rom.6:3).

“Gal.2:20: Ik ben met Christus gekruist; en ik leef, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij; en hetgeen ik nu in het vlees leef, dat leef ik door het geloof des Zoons van God, Die mij liefgehad heeft, en Zichzelven voor mij overgegeven heeft.

Dat is nu een gerechtelijke, geestelijke conditie en positie. Zo ziet God het. God ziet u als zijnde gekruisigd met Christus, begraven met Christus en opgestaan met Christus. Alles wat daar is gebeurd op het kruis, in de dood, begravenis en opstanding van Christus, wordt u door geloof toegerekend. Dat is de wijze waarop God het ziet. En u moet het, DOOR GELOOF, aannemen dat het zo is. Als we in de Geest leven, en dat ook doet als u gered bent, laat ons dan ook wandelen door de Geest. En hier is het waar we mee moeten beginnen:

“Rom.12:1: Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst.

“Rom.12:2: En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij.

“Rom.12:3: Want door de genade, die mij gegeven is, zeg ik een iegelijk, die onder u is, dat hij niet wijs zij boven hetgeen men behoort wijs te zijn; maar dat hij wijs zij tot matigheid, gelijk als God een iegelijk de mate des geloofs gedeeld heeft.

Wat Paulus hier zegt in Galaten hoofdstuk 5 heeft niets te maken met het feit dat een gelovige zijn behoudenis kan verliezen. Mensen die beweren dat u uw redding kunt verliezen beweren eveneens dat u uw redding kunt verdienen of behouden door goede werken, en ze zullen altijd het evangelie van Christus verdraaien door leer toe te voegen aan de boodschap van genade, leer van BUITEN de boeken Romeinen tot en met Filemon terwijl DAT de enige plaats is waar u de genade boodschap kunt vinden, redding uit genade door geloof zonder werken en door het geloof in het volbrachte werk van Christus. Blijf bij de leer die gegeven is aan de gemeente, het lichaam van Christus, de heilzame woorden van de OPGESTANE en verheerlijkte Heere Jezus Christus, die aan Paulus zijn gegeven.

Als Paulus verwijst naar de wet dan verwijst hij naar de wet van Mozes. Hij bedoelt niet dat een gelovige buiten de sfeer van de wet is. Hij zegt in Gal.6:2 om de wet van Christus te vervullen:

“Gal.6:2: Draagt elkanders lasten, en vervult alzo de wet van Christus.

Wat bent u aan het doen als u de lasten van een ander draagt? Dan heeft u elkander lief. De liefde doet de naaste geen kwaad. De liefde is de vervulling der wet. Het EINDE van het gebod is liefde uit een rein hart, en een goed geweten, en een ongeveinsd geloof. We vervullen dus de wet van Christus dewelke is liefde. God is liefde en hij had ons zo lief dat, toen wij krachteloos waren, te zijner tijd, Christus voor ons is gestorven. We hadden geen kracht om goed genoeg te zijn om tot God te komen, we hadden een Verlosser nodig. Nu dringt ons de liefde van Christus. Romeinen 13 leert ons eveneens om de wetten van het land te gehoorzamen:

“Rom.13:1: Alle ziel zij den machten, over haar gesteld, onderworpen; want er is geen macht dan van God, en de machten, die er zijn, die zijn van God geordineerd.

13:2 Alzo dat die zich tegen de macht stelt, de ordinantie van God wederstaat; en die ze wederstaan, zullen over zichzelf een oordeel halen.

Aldus is de leer dat iemand zijn redding kan verliezen onwaar. De leer dat een gelovige zonder wet is, is onwaar. En er is in het lichaam van Christus niet zoiets als een vrucht inspecteur.

Er is een compleet religieus systeem met een vorm van godsdienstigheid maar die de kracht er van verloochend. We weten nu wat de kracht van God is tot redding. Het is het evangelie van Christus. We weten waar de rechtvaardigheid van God is geopenbaard. De Wet van Mozes getuigt van de rechtvaardigheid van God maar het wordt GEOPENBAARD in het evangelie van Christus. Christus stierf voor onze zonden en is opgewekt voor onze rechtvaardigmaking. De volgende passage in de brief aan de Kolossenzen legt de positie uit van de gelovige in Christus:

“Kol.2:10: En gij zijt in Hem volmaakt, Die het Hoofd is van alle overheid en macht;

“Kol.2:11: In Welken gij ook besneden zijt met een besnijdenis, die zonder handen geschiedt, in de uittrekking van het lichaam der zonden des vleses, door de besnijdenis van Christus;

“Kol.2:12: Zijnde met Hem begraven in den doop, in welken gij ook met Hem opgewekt zijt door het geloof der werking Gods, Die Hem uit de doden opgewekt heeft.

“Kol.2:13: En Hij heeft u, als gij dood waart in de misdaden, en in de voorhuid uws vleses, mede levend gemaakt met Hem, al uw misdaden u vergevende;

“Kol.2:14: Uitgewist hebbende het handschrift, dat tegen ons was, in inzettingen bestaande, hetwelk, zeg ik, enigerwijze ons tegen was, en heeft datzelve uit het midden weggenomen, hetzelve aan het kruis genageld hebbende;

“Kol.2:15: En de overheden en de machten uitgetogen hebbende, heeft Hij die in het openbaar tentoongesteld, en heeft door hetzelve over hen getriomfeerd.

“Kol.2:16: Dat u dan niemand oordele in spijs of in drank, of in het stuk des feest dags, of der nieuwe maan, of der sabbatten;

“Kol.2:17: Welke zijn een schaduw der toekomstige dingen, maar het lichaam is van Christus.

“Kol.2:18: Dat dan niemand u overheerse naar zijn wil in nederigheid en dienst der engelen, intredende in hetgeen hij niet gezien heeft, tevergeefs opgeblazen zijnde door het verstand zijns vleses;

“Kol.2:19: En het Hoofd niet behoudende, uit hetwelk het gehele lichaam, door de samenvoegselen en samenbindingen voorzien en samengevoegd zijnde, opwast met goddelijken wasdom.

Hoofdstuk 6

Alle redding, voor alle mensen, waar ook in de bijbel, van Genesis tot en met Openbaring, is altijd geweest door geloof. *“Want zonder geloof is het onmogelijk Gode te behagen”*. De bijbel zegt: *“Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is dergenen, die Hem zoeken”* (Hebr.11:6). Paulus zegt: *“Er is niemand, die verstandig is, er is niemand, die God zoekt”* (Rom.3:11). Wat is dus het antwoord hier op? Het antwoord is dat God eerst de mens op moest zoeken.

U kunt alleen tot God komen door geloof en het geloof komt door het gehoor en het gehoor door het Woord Gods (Rom.10:17). Redding is door het geloof en het is altijd door het geloof in wat God heeft gezegd, niet wat sommige mensen zeggen of wat sommige religieuze systemen willen dat u moet doen. Er is geen verdienste, voorzover het God aangaat, in het wandelen van het pad met Jezus, een gemeente bezoeken, de hand van de prediker schudden of in de één of andere religieuze activiteit.

Redding is door de prediking van het kruis. Paulus zegt dat de prediking van het kruis is voor hen die verloren gaan dwaasheid.

“1Kor.1:18: Want het woord des kruises is wel dengen, die verloren gaan, dwaasheid; maar ons, die behouden worden, is het een kracht Gods;

“1Kor.1:19: Want er is geschreven: Ik zal de wijsheid der wijzen doen vergaan, en het verstand der verstandigen zal Ik te niet maken.

“1Kor.1:20: Waar is de wijze? Waar is de schriftgeleerde? Waar is de onderzoeker dezer eeuw? Heeft God de wijsheid dezer wereld niet dwaas gemaakt?

“1Kor.1:21: Want nademaal, in de wijsheid Gods, de wereld God niet heeft gekend door de wijsheid, zo heeft het Gode behaagd, door de dwaasheid der prediking, zalig te maken, die geloven;

De dingen die in de religie dus goed lijken, de dingen die voor religieuze mensen goed voelen zijn niet de dingen die vandaag de dag resulteren in persoonlijke redding. Een persoon wordt gered omdat God in het middel tot redding heeft voorzien. Het middel is de dood van Christus, op het kruis voor uw zonden. Paulus zegt:

“1Kor.15:3: Want ik heb ulieden ten eerste overgegeven, hetgeen ik ook ontvangen heb, dat Christus gestorven is voor onze zonden, naar de Schriften;

“1Kor.15:4: En dat Hij is begraven, en dat Hij is opgewekt ten derden dage, naar de Schriften;

Mensen worden gered als het kruis van Christus wordt gepredikt. Als religie religie predikt dan heeft u een religie vol met “verloren gelovigen”. Er zijn mensen die geloven in de naam van Jezus en je hebt mensen die misschien zelfs geloven in de dood van Jezus aan het kruis en die misschien zelfs geloven dat hij is opgestaan uit de doden. Maar hun is echter nooit de waarheid van het evangelie van Christus verteld. Dat Christus is gestorven voor HUN zonden, al hun zonden en dat hij is opgestaan voor hun rechtvaardigmaking en dat ze nergens naar toe

hoeven te gaan, iets doen of iets zeggen, maar eenvoudig DOOR GELOOF hun vertrouwen stellen in het feit dat Christus heeft gedaan wat hij gedaan heeft en dat hij het voor hen deed. Dat is redding uit genade en door het geloof en dat is de boodschap die Paulus predikte.

Maar eertijds was redding NIET uit genade en door geloof. Eertijds was redding door geloof PLUS werken van geloof. Een zeer goed voorbeeld daarvan is Noach in Genesis 6. *“Door het geloof heeft Noach, door Goddelijke aanspraak vermaand zijnde van de dingen, die nog niet gezien werden, en bevreesd geworden zijnde, de ark toebereid tot behoudenis van zijn huisgezin” (Hebr. 11:7).* Als Noach de ark niet had gebouwd dan zou hij niet gered zijn. Dit kan een groot voorbeeld, van werken van het geloof, worden genoemd. Hier is een kleiner voorbeeld:

“Jacobus 2:25: En desgelijks ook Rachab, de hoer, is zij niet uit de werken gerechtvaardigd geweest, als zij de gezonden heeft ontvangen, en door een anderen weg uitgelaten?”

Rachab de hoer toonde vriendelijkheid naar de door Jozua gezonden spionnen om het land van Jericho te bespioneren, zij zond hen weg langs een andere weg opdat ze niet gedood zouden worden. Een klein werk maar toch een werk van het geloof. Zij bond een rood koord aan haar raam, en toen de muren van Jericho instorten werd zij gered.

Het punt is dat alle redding uit genade is, maar niet alle redding in de bijbel is uit genade en door geloof. Soms is het uit werken door het geloof. Eertijds werden mensen gered door het doen van de werken der wet DOOR het geloof. Met andere woorden, geen vlees zal ooit en is ooit gerechtvaardigd door de werken der wet want door de wet is de kennis van de zonde. Kennis van de zonde omdat de wet hen op hun zonden wees, God voorzag in het offersysteem van aanbidding als middel voor een tijdelijke bedekking van zonden totdat de volheid der tijd was gekomen. Met andere woorden, het offeren van het bloed, onder de Wet, was een tijdelijke verzoening, een verzoening die éénmaal per jaar plaats vond voor GEDANE zonden, totdat Christus zou komen. Christus zegt, in Mattheüs 23, dat het zwaarste der wet was het oordeel en de barmhartigheid en het geloof. (Matth.23:23).

Christus is dus gekomen, en de bijbel zegt in 1Joh.1:1 dat hij tot de zijnen kwam. Met andere woorden, hij kwam naar Israël. Hij zei *“Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels” in Matth.15:24.* Het doel van zijn aardse bediening was om de beloftenissen der vaders te bevestigen volgens Rom.15:8. Zijn doel in de dood aan het kruis was om alle mensen te verlossen. Maar dat was een verborgenheid die alleen is geopenbaard aan Paulus en Paulus noemt het MIJN EVANGELIE en hij zegt dat MIJN EVANGELIE is *“de prediking van Jezus Christus naar de openbaring der verborgenheid welke verzwegen is geweest van de tijden der eeuwen” (Rom.16:25).*

Het evangelie van Paulus is niet gepredikt in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes en het evangelie van Paulus is niet door Petrus gepredikt in het boek Handelingen. Niemand wist iets van het evangelie van Paulus totdat de Heer het aan Paulus openbaarde in Handelingen negen. Petrus wist niets van het evangelie van Paulus totdat de Heer Paulus zond, in Handelingen vijftien, om het mede te delen aan Petrus, Jacobus en Johannes en die te Jeruzalem waren.

De werken der wet waren dus een zeer groot deel van de boodschap in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes en een zeer groot deel van de boodschap van Petrus in het boek Handelingen. Ze waren onder de wet, hielden de wet, en ijverden voor de wet. Maar Paulus had een boodschap van genade ontvangen van de opgestane en verheerlijkte Heere Jezus

Christus en dat is de boodschap die hij had gepredikt aan de Galaten. Hij bewees vanuit de schrift dat Jezus de Christus van de profetie is. Maar hij predikte ook totale rechtvaardiging door alleen geloof in wat Christus had gedaan aan het kruis. Hij stierf voor onze zonden. Hier is een voorbeeld van de prediking van Paulus:

“Hand.13:38: Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat door Dezen u vergeving der zonden verkondigd wordt;

“Hand.13:39: En dat van alles, waarvan gij niet kondet gerechtvaardigd worden door de wet van Mozes, door Dezen een iegelijk, die gelooft, gerechtvaardigd wordt.

Paulus predikte dus en er werden mensen, door het evangelie van Paulus, gered. De Galaten waren niet betrokken geweest bij de bediening van Petrus, aangaande het evangelie van het Koninkrijk. Nu waren er Koninkrijks predikers, Judaïsten, naar Galatië gekomen, waarschijnlijk als gevolg van de vervolging tegen “de gemeente die te Jeruzalem was”. De bijbel zegt dat ze allen verstrooid waren, behalve de apostelen. Er was dus iemand naar Galatië gekomen om de zielen van de gelovigen wankelende te maken (Hand.15:24). Ze kwamen met een “ander evangelie”. Niet een vervalst evangelie maar een ander evangelie, een verschillend evangelie. Een evangelie dat behoorde tot het ‘eertijds’ en een evangelie dat opnieuw gepredikt zal worden in de toekomst, in de grote verdrukking, na de opname van de gemeente.

Dus het evangelie van het Koninkrijk, het evangelie van de besnijdenis, eertijds gepredikt zal in de toekomst weer worden gepredikt, en het is in wezen een boodschap voor in de grote verdrukking. Een boodschap van het volharden tot het einde om aan het einde te worden gered, bij de tweede komst van Christus. Dit is in feite de boodschap van Petrus, het evangelie der besnijdenis:

“Hand.3:19: Betert u dan, en bekeert u, opdat uw zonden mogen uitgewist worden; wanneer de tijden der verkoeling zullen gekomen zijn van het aangezicht des Heeren,

“Hand.3:20: En Hij gezonden zal hebben Jezus Christus, Die u tevoren gepredikt is;

De boodschap van Petrus gaat dus over de tweede komst van Christus, maar de boodschap van Paulus gaat over de opname van het lichaam van Christus, en deze twee boodschappen, deze twee evangelieën, zijn gericht aan twee verschillende groepen mensen. Eén groep is die van ‘eertijds’, die behoren tot de boodschap van Petrus, Jacobus en Johannes, en degenen die gered zullen worden in de grote verdrukking hetwelks nog toekomst is.

Maar in de “tussentijd” is er de boodschap en bediening van Paulus aan de gemeente, het lichaam van Christus. Dit is de meest belangrijke verdeling in uw bijbel, tussen PROFETIE en VERBORGENHEID. Hetgeen dat is gesproken vanaf het begin der eeuwen, over Israël, en hetgeen verborgen is gehouden vanaf het begin der eeuwen, over de gemeente, het lichaam van Christus. Dit weten we door het woord der waarheid recht te snijden.

“2Tim.2:15: Benaarstig u, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.

Religie snijdt vandaag de dag het woord der waarheid niet recht, ze snijden het woord der waarheid op de verkeerde manier, of ze snijden helemaal niet en zien zodoende nimmer het

onderscheid waardoor het resultaat verwarring is, namelijk een gemengde boodschap. Dat is precies wat er gebeurde met de Galaten en dat is dan ook de reden waarom Paulus de brief aan de Galaten heeft geschreven. We hebben dus gezien dat Paulus naar de Wet van Mozes verwees als een juk der dienstbaarheid. Hij zei de Galaten dat ze niet opnieuw verward moesten raken met het juk der dienstbaarheid.

“Gal.6:1: Broeders, indien ook een mens vervallen ware door enige misdaad, gij, die geestelijk zijt, brengt den zodanige te recht met den geest der zachtmoedigheid; ziende op uzelfven, opdat ook gij niet verzocht wordt.

“Gal.6:2: Draagt elkanders lasten, en vervult alzo de wet van Christus.

“Gal.6:3: Want zo iemand meent iets te zijn, daar hij niets is, die bedriegt zichzelf in zijn gemoed.

“Gal.6:4: Maar een iegelijk beproeve zijn eigen werk; en alsdan zal hij aan zichzelf alleen roem hebben, en niet aan een anderen.

“Gal.6:5: Want een iegelijk zal zijn eigen pak dragen.

Een iegelijk zal zijn eigen pak dragen, dit lijkt op wat Paulus heeft gezegd in de brief aan de Filippiërs, “werkt uws zelfs zaligheid”. Niet om er VOOR te werken, maar om het uit te werken. Met andere woorden, laat ieder mens zijn eigen werk beproeven. Dat is dan, in zijn dagelijks leven, het “uitwerken” van wat God de gelovige heeft gemaakt in Christus. En hij zegt “en vervult alzo de wet van Christus”. Er is iets dat wordt genoemd “de wet van Christus”, en er is eveneens de wet van menselijk bestuur. Gelovigen leven dus niet “boven de wet”, of los van de wet, maar zijn onder de wet voor Christus. U bent in Christus door geloof in het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis, de wet van Christus is liefde. Geloof werkt door liefde. God vertrouwde ons zijn liefde toe, en Paulus schrijft in de Efeze brief:

“Ef.4:32: Maar zijt jegens elkander goedertieren, barmhartig, vergevende elkander, gelijkewijs ook God in Christus ulieden vergeven heeft.

Het lichaam van Christus is een geestelijk lichaam bestaande uit alle gelovigen van deze eeuw en Paulus beschrijft het als “bekwamelijk samengevoegd zijnde”.

“Ef.2:20: Gebouwd op het fundament der apostelen en profeten, waarvan Jezus Christus is de uiterste Hoeksteen;

“Ef.2:21: Op Welken het gehele gebouw, bekwamelijk samengevoegd zijnde, opwast tot een heiligen tempel in den Heere;

“Ef.2:22: Op Welken ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in den Geest.

Er waren 12 Apostelen voor het volk Israël. Hun fundament was eveneens Jezus Christus. Als ook zij in gedachten zijn in vers 20 dan is Jezus Christus dezelfde uitersten Hoeksteen. Petrus verwijst daar naar in 1Petrus 2:6. Als Paulus deze apostelen in gedachten heeft dan is de fundamentele waarheid het “evangelie van God” van Rom.1:1-4. Die waarheid is voor beide bedelingen, en beide, Petrus en Paulus, prediken “het evangelie van God”. Paulus zegt in

Rom.1:1 dat hij was “afgezonderd tot het evangelie van God” en Petrus verwijst naar dezelfde waarheid in 1Petrus 4:17.

Het “fondament” der apostelen en profeten, in Ef.2:20, blijkt een verwijzing te zijn naar de gaven die Christus heeft gegeven NA zijn opstanding als hij opgevaren is in de hoogte en de mensen gaven heeft gegeven. Deze gaven waren de functies van Ef.4:11 welke zijn apostelen en profeten, evangelisten en herders en leraars. En zoals we weten is er een geheel nieuwe groep van apostelen en profeten opgestaan voor de gemeente, het lichaam van Christus. Het is geen verwijzing naar de 12 apostelen van het volk Israël. Met andere woorden, geen verwijzing naar Petrus, Jacobus of Johannes. Enige andere mensen die apostel worden genoemd zijn Barnabas in Handelingen 14 en Silas en Timotheüs in 1 Thessalonicenzen. Het is verbazingwekkend dat de meeste mensen in de religie, inclusief de religieuze leiders, dit niet weten.

Paulus is echter de enige persoon in de bijbel die DE apostel der Heidenen is. Maar hij zegt: “draagt elkanders lasten” en dat heeft te maken met iemand die overvallen is door dwaling. Hij zegt “gij die geestelijk zijt” brengt den zodanige te recht. Iemand kan overvallen worden door het onderwezen worden door de Wet of door gedeelten van wet. Het hoofd thema van de brief aan de Galaten is om niet terug te gaan naar de wet. Het woord “misdaad” is verwant met het woord “vallen” in Rom.11:11 waar Paulus spreekt over de val van Israël. Die “val” is veroorzaakt door ongelof. Als iemand dus **niet** geloofde dat het werk aan het kruis door Jezus Christus voldoende was voor zijn redding kon hij over worden gehaald om zichzelf weer onder de wet te plaatsen en trachten werken der gerechtigheid te volbrengen, de rechtvaardigheid die uit de wet is.

Hoeveel mensen kent u bijvoorbeeld u die het pad met Jezus wandelen, of met water zijn gedoopt tot vergeving der zonden en vele andere dingen. Allen hebben dingen uit de religie en allen hebben de één of andere vorm van wettisme of sommige elementen uit de wet. Dus de “fout” kan verwijzen naar degenen die zichzelf terug plaatsen onder de wet. Paulus zegt, in Gal.5:4, dat, door dat te doen: “gij zijt van de genade vervallen” .

Dat kan eveneens verwijzen naar de werken van het vlees die genoemd worden in hoofdstuk vijf. De lust van het vlees resulteert in werken van het vlees en Paulus zegt dat die openbaar zijn. Met andere woorden, ieder individu, waar ook ter wereld, het doet er niet toe wie hij is, is in staat om, welke dan ook van deze werken genoemd in Galaten vijf, te doen. Nu zegt hij: “gij, die geestelijk zijt, brengt den zodanige te recht“. Wat is dus een “geestelijke” gelovige? Deze heeft de inwoning van de Heilige Geest, maar, alle gelovigen hebben de inwoning van de Heilige Geest. Een geestelijk gelovige is iemand die in zijn wandel, in zijn dagelijks leven, de leiding van de Heilige Geest volgt. Dat is één van de belangrijkste onderwerpen in hoofdstuk vijf. Als we worden geleid door de Geest dan zijn we niet onder de wet en omdat we leven in de Geest laat ons dan ook wandelen door de Geest. De bewegingen der zonden worden aangewakkerd door de wet volgens de Romeinenbrief:

“Rom.7:5: Want toen wij in het vlees waren, wrochten de bewegingen der zonden, die door de wet zijn, in onze leden, om den dood vruchten te dragen.

Wandelen in de Geest is om GEEN religieuze dingen te doen zoals te trachten om onder de wet te leven. Het is NIET om religieuze activiteiten uit te voeren omdat de één of andere religieuze organisatie bepaalde dingen praktiseert of omdat sommige religieuze leiders u dingen voorstellen om dat te doen. Om te wandelen in de Geest is om de goedkeuring van

God te zoeken en niet de goedkeuring van de religie. En de enige manier waardoor u dat kunt doen is de “leer”. Een persoon die “geestelijk” is weet dat hij het leiderschap van de Heilige Geest volgt omdat hij zich benaarstigd zichzelf Gode beproefd voor te stellen en hij zal het woord der waarheid recht snijden.

Invoeging door de vertaler:

Statenvertaling 1977:

*2Tim.2:15: **Benaarstig u**, om uzelfen Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt.*

King James Bible:

*2Tim.2:15: **Study** to shew thyself approved unto God, a workman that needeth not to be ashamed, rightly dividing the word of truth.*

Andere Nederlandse vertalingen: --Beijver u.....
--Doe uw best.....
--Doe zelf uw best.....
--Maak er ernst mede.....

Het woord “**STUDY**” in de King James bijbel betekent:

--studeren.
--onderzoeken.
--bestuderen.
--studie maken van.
--uitzoeken.

Opmerking: 2Tim.2:15 is dus voor **iedere gelovige** een aansporing om het woord der waarheid te bestuderen en het recht te snijden!

“Gal.6:6: En die onderwezen wordt in het Woord, dele mede van alle goederen dengene, die hem onderwijst.

Ze zijn onderwezen in het woord en Paulus zegt: hem, die onderwezen wordt, dele mede van alle goederen aan hem die hem onderwijst in het Woord. Het woord “meedelen” betekent hier het delen of deelgenoot zijn van iets. Met andere woorden, geven en ontvangen. Degene die onderwezen wordt gezegd om te delen met degene die leert. Een ander vers dat hetzelfde idee uitdraagt is:

“2Kor.9:6: En dit zeg ik: Die spaarzaamlijk zaait, zal ook spaarzaamlijk maaien; en die in zegeningen zaait, zal ook in zegeningen maaien.

Hier is nog een andere plaats waar Paulus hetzelfde idee uitdraagt:

“Fil.4:15: En ook gij, Filippensen, weet, dat in het begin des Evangelies, toen ik van Macedonie vertrokken ben, geen Gemeente mij iets medegedeeld heeft tot rekening van uitgaaf en ontvangst, dan gij alleen.

“Fil.4:16: Want ook in Thessalonica hebt gij mij eenmaal en andermaal gezonden, tot nooddrift.

Trouwens de reis naar de Thessalonicenzen waar Paulus over spreekt is niet die van Handelingen 17. In Handelingen 17 werkte Paulus met zijn eigen handen en wou niemand van hen iets schuldig zijn. Waar hij hier dus over spreekt is een latere reis. Hij spreekt hier waarschijnlijk over de reis naar Macedonië die hij maakte ten tijde van Handelingen twintig. Met andere woorden, de Filippenzen ondersteunden Paulus. Ze waren blijkbaar de enigen die hem ondersteunden want Paulus schrijft dat allen in Azië zich van hem hadden afgewend.

“Gal.6:7: Dwaalt niet; God laat Zich niet bespotten; want zo wat de mens zaait, dat zal hij ook maaien.

“Gal.6:8: Want die in zijn eigen vlees zaait, zal uit het vlees verderfenis maaien; maar die in den Geest zaait, zal uit den Geest het eeuwige leven maaien.

“Gal.6:9: Doch laat ons, goed doende, niet vertragen; want te zijner tijd zullen wij maaien, zo wij niet verslappen.

“Gal.6:10: Zo dan, terwijl wij tijd hebben, laat ons goed doen aan allen, maar meest aan de huisgenoten des geloofs.

Hij spreekt over zaaien in het vlees of zaaien in de Geest en wat de resultaten zullen zijn. Het zaaien in het vlees kan zijn het verbeteren van het vlees door het houden van de wet, of het kan eenvoudig betekenen de lusten van het vlees te vervullen hetgeen resulteert in de werken van het vlees volgens Galaten hoofdstuk vijf. Genade is veel beter dan wet, en gezond verstand, zoals in Fil.1:10: *“beproeft de dingen, die daarvan verschillen”*, laat u zien dat de boodschap van genade, van Paulus, vandaag de dag veel beter is dan het “juk” waarvan Petrus zegt: *“hetwelk noch onze vaders, noch wij hebben kunnen dragen”*, in Handelingen 15. Paulus heeft eveneens in Gal.5:25 gezegd: *“Indien wij door den Geest leven, zo laat ons ook door den Geest wandelen”*. Hij zegt verder: *“Laat ons niet zijn zoekers van ijdele eer, elkander tergende, elkander benijdende”*.

Het vlees en de Geest zijn in strijd met elkaar zoals de passage in hoofdstuk vijf laat zien. Met andere woorden, u zaait voor de verdienste van het vlees of u zaait voor de verdienste van de Geest.

Hier is de parallel:

“Gal.5:17: Want het vlees begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkander, alzo dat gij niet doet, hetgeen gij wildet.

Als u zaait in het vlees dan oogst u verderf. Verderf is verwoesting of verval. Met andere woorden, u eindigt in een slechte conditie. Het vlees kan niet worden veranderd, iemand kan zijn gehele leven spenderen aan religieuze activiteiten om het vlees te verbeteren en aan het einde verderf oogsten. Er is geen voordeel in het proberen om het vlees te verbeteren. In plaats van te proberen om het vlees te veranderen is het het beste wat iemand kan doen het vlees omruilen. Met andere woorden, reken u zelf dood voor de zonde maar levend voor God door Jezus Christus onze Heere. En wanneer iemand leert om dat te doen zal hij de

beloningen ervaren. Niet alleen in het zoete toekomstige maar in het goede oude hier en nu. Vrede met God is één ding maar de vrede van God is iets anders.

De bezoldiging der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven, niet uit de werken, opdat niemand roeme. Het loon van het zaaïen in de Geest is de vrede VAN God in aanvulling op het hebben van vrede met God. Dat is hetgeen Paulus hier in gedachten heeft:

“1Tim.6:12: Strijd den goeden strijd des geloofs, grijp naar het eeuwige leven, tot hetwelk gij ook geroepen zijt, en de goede belijdenis beleden hebt voor vele getuigen.

Hij zegt nu niet vermoeid te worden in het goed doen (Gal.6:10). Dat is het waarom Paulus zegt: “Want de lichamelijke oefening is tot weinig nut; maar de godzaligheid is tot alle dingen nut, hebbende de belofte des tegenwoordigen en des toekomstigen levens”(1Tim.4:8). U kunt ontmoedigd worden maar u kunt niet overwonnen worden. Romeinen 8 is duidelijk dat er niets is dat een gelovige kan scheiden van de liefde van God welke is in Christus Jezus onze Heere.

De genade van God was voor Paulus voldoende en het is ook voor ons voldoende. Paulus zegt: “Ik heb den goeden strijd gestreden, ik heb den loop geeindigd, ik heb het geloof behouden”(2Tim.4:7). En als hij zegt HET geloof dan is dat een verwijzing naar het geloof in de boodschap die aan Paulus was toevertrouwd. Hier en hierna, zullen we oogsten als we niet verflauwen. We moeten weten dat het de genade van God is die ons er doorheen helpt.

Hij zegt dus: “terwijl wij tijd hebben, laat ons goed doen”. Met andere woorden, de tijd uitkopen. Er zijn tijden dat we de gelegenheid hebben om te getuigen terwijl we er geen gebruik van maken. Het “goed doen” is de mensen vertellen dat Christus is gestorven voor onze zonden en dat redding een zaak is van uw vertrouwen alleen stellen in het kruis van Christus. Plant het zaad. Je weet maar nooit wie langs komt om het te bewateren.

“1Kor.3:6: Ik heb geplant, Apollos heeft nat gemaakt; maar God heeft den wasdom gegeven.

Let op de volgende twee verzen:

“2Tim.1:13: Houd het voorbeeld der gezonde woorden, die gij van mij gehoord hebt, in geloof en liefde, die in Christus Jezus is.

“2Tim.2:2: En hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen, welke bekwaam zullen zijn om ook anderen te leren.

Ons werk is; “allen te verlichten dat zij mogen verstaan, welke de gemeenschap der verborgenheid zij”. Let er op dat er staat “allen” en niet alleen degenen die gered zijn. Er zijn miljoenen verloren mensen en God wil dat ook zij allen gered worden.

“Gal.6:11: Ziet, hoe groten brief ik u geschreven heb met mijn hand.

Blijkbaar verwijst hij naar het grote handschrift. Alleen aan Paulus is de boodschap van genade gegeven en hij noemt het MIJN evangelie. Niet ons evangelie. Niet HET evangelie. Niet het evangelie dat Petrus predikte in Handelingen twee. Maar MIJN evangelie. Alleen Paulus heeft MIJN evangelie. Niemand anders in de Bijbel zegt dat of beweert dat zijn boodschap is: “MIJN evangelie”. Het evangelie van Paulus is niet het zelfde evangelie als dat in Mattheüs, Markus, Lukas en Johannes en het is niet hetzelfde evangelie dat Petrus predikte

in Handelingen twee en het is niet dezelfde boodschap als de boodschap van Hebreëen tot en met Openbaring. Alleen het evangelie van Paulus is: "MIJN evangelie".

"Gal.1:11: Maar ik maak u bekend, broeders, dat het Evangelie, hetwelk van mij verkondigd is, niet is naar den mens.

"Gal.1:12: Want ik heb ook hetzelfde niet van een mens ontvangen, noch geleerd, maar door de openbaring van Jezus Christus.

Paulus zegt dingen die u nergens anders in de bijbel zult vinden. Paulus zei bijvoorbeeld: dat het God behaagde om Christus in mij te openbaren. Hij zegt:

"2Kor.11:10: De waarheid van Christus is in mij, dat deze roem in de gewesten van Achaje aan mij niet zal verhinderd worden.

"2Kor.13:3: Dewijl gij zoekt een proeve van Christus, Die in mij spreekt, Welke in u niet zwak is, maar krachtig is onder u.

"2Kor.13:4: Want hoewel Hij gekruist is door zwakheid, zo leeft Hij nochtans door de kracht Gods. Want ook wij zijn zwak in Hem, maar zullen met Hem leven door de kracht Gods in u.

De laatste instructies van Paulus aan Timotheüs waren om vast te houden aan de gezonde woorden die hij van hem had gehoord, "en hetgeen gij van mij gehoord hebt onder vele getuigen, betrouw dat aan getrouwe mensen". Getrouwe mensen houden zich aan de gezonde woorden van Paulus:

"Fil.4:9: Hetgeen gij ook geleerd, en ontvangen, en gehoord, en in mij gezien hebt, doet dat; en de God des vredes zal met u zijn.

Religie heeft Petrus verhoogd en Paulus gekleineerd. Ze hebben Paulus tot een meeloper en een laatkomer gemaakt en dat is de oorzaak dat miljoenen zijn misleid. Let op dat Paulus zegt: "Hetgeen gij ook geleerd, en ontvangen, en gehoord, en **in mij** gezien hebt". Hij zegt niet in ONS.

Let op de woorden in het volgende vers:

"1Tim.1:16: Maar daarom is mij barmhartigheid geschied, opdat Jezus Christus in mij, die de voornaamste ben, al Zijn lankmoedigheid zou betonen, tot een voorbeeld dergenen, die in Hem geloven zullen ten eeuwigen leven.

Dit vers zegt duidelijk Dat Paulus de 'VOORNAAMSTE' (eerste) en het VOORBEELD is voor redding heden ten dage. Vóór Paulus was er geen voorbeeld voor de gemeente, het lichaam van Christus.

"Gal.6:12: Al degenen, die een schoon gelaat willen tonen naar het vlees, die noodzaken u besneden te worden, alleenlijk opdat zij vanwege het kruis van Christus niet zouden vervolgd worden.

Religie is een vertoning van het vlees. Als het goed lijkt, en als het goed voelt dan moet het wel goed zijn. Maar het is niet goed als u de waarheid van God verandert in een leugen. Het is

niet goed als u mensen lastig valt en het evangelie van Christus verdraait. De dingen die het Paulus moeilijk maakten was de besnijdenis en de Wet van Mozes. Vandaag de dag gaat het allemaal over religieuze dingen die de mensen doen in plaats het prediken van het kruis.

Het evangelie van het koninkrijk, het evangelie van de besnedenen, welke aan Petrus werd gegeven, omvat besnijdenis en de Wet van Mozes. Maar het was een ANDER evangelie. Geen vals evangelie, want er is niet zoiets in de bijbel als een vals evangelie. Er zijn valse profeten, valse getuigen, valse broeders en zelfs valse Christussen, maar er geen vals evangelie in de Bijbel. Het was een waar evangelie en het was een evangelie voor “eertijds”.

Als u gelooft dat Christus aan het kruis is gestorven om te betalen voor de straf van al onze zonden en er verder niets voor u is overgelaten om te doen teneinde redding te verkrijgen of om deze redding te behouden, dan is dat iets waarmee de religie niet blij is. En Paulus zegt dat allen, die Godzalig willen leven in Christus Jezus, vervolgd zullen worden (2Tim.3:12). Waar komt die vervolging weg? Het komt vanuit het religieuze systeem. Het komt van mensen die niet willen lijden en vervolgd worden voor het kruis van Christus. Ze willen hun religieus systeem in stand houden om u onder controle te houden met hun uitvindingen. Maar ze willen niet lijden voor het kruis van Christus.

“Gal.6:13: Want ook zij zelve, die besneden worden, houden de wet niet; maar zij willen, dat zij besneden wordt, opdat zij in uw vlees roemen zouden.

Zo is het waarover meestal gaat in de religie. Roemen in het vlees. Een vertoning maken van het vlees. Mensen die beweren dat ze de geboden houden, houden zichzelf voor de gek. Ze houden de geboden niet want er is nog nooit iemand geweest, en zal er ook niet komen, die de geboden heeft onderhouden. De geboden waren een TUCHTMEESTER (Gal.3:24 en 25).

“Rom.3:19: Wij weten nu, dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen, die onder de wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij.

“Rom.3:20: Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden, voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde.

De wet was gegeven aan de mensen ter kennis van zonde en om aan hen bekend te maken dat ze een Verlosser nodig hadden. En toen de Galaten eenmaal gered waren was er geen behoefte meer aan de tuchtmeester. Het evangelie der besnedenen was een boodschap voor eertijds en is niet de boodschap voor vandaag de dag. De boodschap voor vandaag de dag is een boodschap van redding uit genade en door het geloof, zonder de werken der wet.

“Rom.3:28: Wij besluiten dan, dat de mens door het geloof gerechtvaardigd wordt, zonder de werken der wet.

Het is dus zo als Paulus zegt: door uzelf onder de wet te stellen vervalt u van de genade.

“Gal.6:14: Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus; door Welken de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld.

“Gal.6:15: Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht, noch voorhuid, maar een nieuw schepsel.

Met andere woorden, besnijdenis en de wet hebben nog nimmer iemand gerechtvaardigd. En hij zegt dat besnijdenis niets baat. Er was iets nieuws geschapen op het kruis en het wordt de gemeente genoemd, het lichaam van Christus, waarvan de Heere Jezus Christus zelf het hoofd is. De enige reden om te roemen is te roemen in hetgeen de Heer heeft gedaan en niet in hetgeen wij hebben gedaan, of gaan doen, voor de Heer. De prediking van Paulus is het kruis, het kruis en niets anders dan het kruis. Hij vertelde de Korinthiërs: *“Want ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd”* (1Kor.2:2).

“Gal.6:16: En zovelen als er naar dezen regel zullen wandelen, over dezelve zal zijn vrede en barmhartigheid, en over het Israel Gods.

Let op de twee groepen mensen in dit vers. Paulus verwijst naar hen die deze regel volgen, de regel waarover hij heeft gesproken in de brief aan de Galaten. Degenen die deze regel volgen zijn degenen die in het lichaam van Christus zijn. Ze zijn gedoopt IN Christus en hebben Christus aangedaan en in dit geestelijk lichaam is er geen fysiek onderscheid. *“Daarin is noch Jood noch Griek; daarin is noch dienstbare noch vrije; daarin is geen man en vrouw”* (Gal.3:28) .

Als Petrus de brief 1Petrus schrijft dan schrijft hij aan een heilig volk:

“1Petrus 2:9: Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht;

Wat Petrus dus schreef was gericht aan een heilig volk en dat heilig volk is waarnaar Paulus hier verwijst en hij noemt het “het Israël Gods”. Het punt is dat er een Israël van God is en er is eveneens het lichaam van Christus en deze twee verschillen van elkaar. De gemeente is niet, geestelijk of anderszins, Israël, en Israël is niet de gemeente. Toen de bediening van Paulus, gedurende het boek Handelingen, meer en meer op de voorgrond kwam, verdween de bediening van Petrus aan Israël. De conclusie is dat deze bediening toekomstig is geworden, na de opname van de gemeente, in de verdrukking.

De twee zijn verschillend, ze zijn niet hetzelfde en te beweren dat ze wel hetzelfde zijn is hetzelfde als te zeggen dat u niet gelooft dat het woord van God bedoelt wat het zegt, zoals het wordt gezegd, en waar het wordt gezegd. Als God zegt Israël, dan bedoelt hij ook Israël. Als God zegt ‘het lichaam van Christus’ dan bedoelt hij niet Israël. Hij bedoelt een samengesteld lichaam van gelovigen die niet Israël zijn en ook niet Jood en Griek, man of vrouw. Dingen die verschillen zijn niet hetzelfde.

“Gal.6:17: Voorts, niemand doe mij moeite aan; want ik draag de littekenen van den Heere Jezus in mijn lichaam.

De littekenen van de Heere Jezus is duidelijk een verwijzing naar het lijden dat Paulus deed voor de waarheid van het evangelie. Paulus vervulde de overblijfselen van de verdrukkingen van Christus. Paulus leed niet voor uw zonden. Alleen Christus kon dat doen. Maar teneinde dat u de boodschap kon ontvangen moest er iemand lijden zodat de boodschap tot u kon komen. De Heer koos Paulus om dat te doen. *“Want gelijk het lijden van Christus overvloedig is in ons, alzo is ook door Christus onze vertroosting overvloedig”* (2Kor.1:5).

“Gal.6:18: De genade van onzen Heere Jezus Christus zij met uw geest, broeders! Amen.